

Yıl 1886 ABD'nin Chicago kentinde işçiler 8 saatlik iş günü için genel greve gittiler. Polisin ateş açması sonucu, çok sayıda işçi öldü ve yaralandı. İşçi liderlerinden Albert Parsons, August Spies, Adolph Fischer ve George Engel düzmece tanıklar ve kanıtlarla idam edildi. **1889** II. Enternasyonal, 1 Mayıs'ın, bütün dünyada işçilerin birlik ve mücadele günü olmasını kararlaştırdı. **1906** 1 Mayıs Türkiyeli işçi ve emekçiler tarafından da kutlanmaya başladı. **1921** Tersane İşçileri, işgal altındaki İstanbul'da 1 Mayıs'ı kutladı. İştirakçi Hilmi önderliğinde Halk İştirakıyyun Fırkası'nın düzenlediği 1 Mayıs'a işçiler kızıl bayraklarla katıldı ve Kasımpaşa'dan Şişli Hürriyet-i Ebediye Tepesi'ne kadar yürüdüler. **1923** İstanbul'da bütün işçileri, askeri fabrika ve demiryolu işçileri, fırıncılar, İstanbul tramvay, telefon, tünel, gazhane işçileri 1 Mayıs'ı sokakta kutladılar. "Yabancı şirketlere el konsun", "8 saatlik iş günü", "Hafta tatili", "Serbest Sendika ve Grev Hakkı" pankartlarını taşıdılar. **1925** Takrir-i Sükun Kanunu'yla her türlü gösteri ve yürüyüş yasaklanınca, 1 Mayıs da kutlanamaz hale geldi. **1976** 50 yıllık aradan sonra 1 Mayıs İşçi Bayramı İstanbul Taksim Meydanında yapılan büyük bir mitingle kutlandı. DİSK'in (Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu) düzenlediği 1976 1 Mayıs'ı, Türkiye'de kitlesel 1 Mayıs kutlamalarının başlangıcı oldu. **1977** DİSK tarafından Taksim Meydanında düzenlenen 1 Mayıs mitingine 500 bine yakın işçi, emekçi katılmıştı. Akşam saat 7'yi biraz geçe, alana giriş sürerken Sular İdaresi binasının üzerinden ve Intercontinental Oteli'nden (şimdiki The Marmara Oteli) kalabalığın üzerine ateş açıldı. Silah sesleri dinmeden polis panzerleri sirenlerini çalarak topluluğun üzerine yürüdü. Birkaç kişi kurşun yarasıyla ya da panzer altında kalarak, ama çoğu çıkan panik sırasında ezilerek 37 kişi hayatını kaybetti, çok sayıda kişi yaralandı. Resmi yetkililer ve medyanın olayı sol gruplar arasındaki çatışmayla ilişkilendirmek çabalarına karşın, yargılama sonucunda bir çatışma olmadığı olayların bir provokasyon sonucu patlak verdiği belirlenmesine karşın sorumlular yakalanamadı. Susurluk kazasından sonra, 1 Mayıs katliamı sorumlularının da yargılanması için bir kampanya yürütüldüyse de bir sonuç alınamadı. 1 Mayıs 1997'de, 20 yıllık hukuki zaman aşımı süresi doldu. **1979** İstanbul'da 1 Mayıs kutlamaları yasaklandı ve sokağa çıkma yasağı kondu. 1 Mayıs'ta İstanbul'da sokağa çıkan Türkiye İşçi Partisi (TİP) Genel Başkanı Behice Boran ve 1000'e yakın kişi gözaltına alındı. Behice Boran ve 330 Türkiye İşçi Partili 6 Mayıs'ta tutuklandı. DİSK'e bağlı bir grup sendika ise İzmir'de "izinli" 1 Mayıs kutlaması yaptı. **1980** 12 Eylül darbesinden önce son "yasal" 1 Mayıs kutlamaları yapıldı. Sıkıyönetim altındaki İstanbul, Ankara ve İzmir'de gösteriler yasaklandı. DİSK, Mersin'de "izinli" 1 Mayıs kutlaması yaptı. 12 Eylül 1980 askeri darbesinden sonra, o zamana kadar "Bahar Bayramı" adıyla resmi tatil günü olan 1 Mayıs çalışma günleri arasına dahil edildi. **1989** İstanbul'da 1 Mayıs'ı kutlamak için İstiklal Caddesi'nden Taksim'e yürümek isteyen 2000 kişilik grup polis tarafından dağıtıldı. Olaylar sırasında alından vurulan Mehmet Akif Dalci adlı genç bir gün sonra öldü. 400'ü aşkın gösterici gözaltına alındı. **1990** İstanbul'un çeşitli semtlerinde yapılan 1 Mayıs eylemlerinde 40 kişi yaralandı, 2 bin kişi gözaltına alındı. Yaralılardan Gülay Beceren felç oldu. **1994** İstanbul ve Ankara'da 1 Mayıs'ı kutladıktan sonra dağılan gruplar polis tarafından coplandı. Sosyal Demokrat Halkçı Parti Milletvekili Salman Kaya da polisten dayak yedi. İki gün sonra milletvekili Salman Kaya'yı döven 3 polis ve Ankara Emniyet Müdürü Orhan Taşanlar görevden alındı. **1996** İstanbul Kadıköy'de yapılan 1 Mayıs gösterilerinde olaylar çıktı. 3 kişi öldü, 67 kişi yaralandı, birçok işyeri tahrip edildi ve Kadıköy'de 1 Mayıs kutlamaları 2005 yılına kadar yasaklandı. **2006** 1 Mayıs'a en geniş katılımın yaşandığı ilçe Kadıköy oldu. Çeşitli sendikalar ve gruplar Rıhtım Caddesi'ne yürüdü. Düzenlenen miting sonrası saat 16:00 sularında gruplar tamamen dağıldı. **2007** 1 Mayıs'ı tekrar Taksim'de kutlayarak aynı zamanda 1977'de olan olayları anmak isteyen grupları polis silah, biber gazı, gaz bombası kullanarak durdurmaya çalıştı. 100'den fazla kişi yaralandı. Valiliğe göre 580, diğer kaynaklara göre 700'e yakın gözaltı gerçekleşti. İbrahim Sevindik adındaki bir vatandaş hayatını kaybetti. 2008 Nisan'ında, 1 Mayıs'ın "Emek ve Dayanışma Günü" olarak kutlanması kabul edildi. Ancak **2008** yılında sendikaların hükümetle 1 Mayıs'ı Taksim'de kutlama konusunda uzlaşamaması sonucunda sendikalar, Taksim'e yürüme kararı aldı ve bazı sol görüşlü partiler de bu yürüyüşe katılacaklarını açıkladı. Bunun üzerine, güvenlik güçleri bir gün öncesinden hazırlıklara başladı ve sabah 06: 30'dan itibaren Şişli'de, Osmanbey'de, Pangaltı'da, Nişantaşı'nda, Okmeydanı'nda, Dolapdere'de ve Kurtuluş'ta olaylar çıktı. Polisin DİSK binası önündeki ve ÖDP binasındaki tutumu ve bir hastanenin acil servisi girişinde gaz bombası atarak birçok kişinin yaralanmasına neden olması çok tartışıldı. Ayrıca Ankara'da Sıhhiye Meydanı'nda yapılan kutlamalarda da olaylar çıktı ve polis, göstericilere gaz bombalarıyla müdahale etti. **2009** Nisan'ında Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne verilen önergeden sonra 1981'den sonra tekrar resmi bayram olarak kabul edildi. 2009: 5 bin kadar işçi 32 yıl sonra 1 Mayıs için Taksime çıktı. 1977 olaylarından sonra, en büyük kalabalık bugün Taksim'de toplandı. ...

CALL
FOR
PAPERS

BİLDİRİ
SUNMAYA
ÇAĞRI

INTERNATIONAL CONGRESS ARCHITECTURE & CHILDREN

ULUSLARARASI MİMARLIK VE ÇOCUK KONGRESİ

NOVEMBER 18-21 KASIM 2009

ÇANKAYA BELEDİYESİ, Çağdaş Sanatlar Merkezi
ANKARA • TURKEY

SECOND CALL
2. DUYURU

Deadline for extended abstracts
Genişletilmiş Özet Gönderme Son Tarihi
10 Ağustos August 2009

www.archildworld.org

GOOD PRACTICES
By Children / Çocuklar tarafından
For Children / Çocuklar için
With Children / Çocuklarla birlikte
İyi Uygulamalar

THE CHAMBER OF
ARCHITECTS OF
TURKEY
ANKARA BRANCH
TMMOB
MİMARLAR ODASI
ANKARA ŞUBESİ

Congress Office
Kongre Ofisi

cmsprojec+
meeting people

CMS Congress Management Systems International Organization Publishing IT Services Co. Ltd.
CMS Kongre Yönetim Sistemleri Uluslararası Organizasyon Yayıncılık Bilişim Hizmetleri Ltd. Şti.

Dedekorkut Sk. No:16/4 Çankaya 06690 Ankara TURKEY
Phone: +90 (312) 442 8845 • Fax: +90 (312) 441 2584 • e-mail: info@archildworld.org

Supported by / Destekleyen Kuruluşlar

Merhabalar,

Salınan bir gemideyiz ve yol alıyoruz. Birçok alanda yaşanan kaygı verici olaylar geliyor ve hızla yayılıyor. Bilimde, entelektüel dünyada, iklimde, yerkürede, finans dünyasında, jeopolitik yapıda hepsinden önemlisi değer yargılarında. Aydınlanma çağı bocalıyor, zayıflıyor; özgürlükler kısıtlanıyor, fanatizmin, şiddetin, dışlanmanın, mahalle baskılarının ve umutsuzluğun yayılışına tanık oluyoruz.

Berlin Duvarı'nın yıkılmasıyla dünyada öyle bir umut rüzgârı estirildi ki bundan böyle demokrasi yavaş yavaş yaygınlaşacak; yerkürenin çeşitli ülkeleri arasındaki duvarlar da kalkacak ve insanların, düşüncelerin, imgelerin dolaşımı engellerle karşılaşmaksızın gelişebilecek ve refah çağı başlayacaktı. Ama böyle olmadı, pusula şaştı. Bugün dünya tüm yönleriyle bir travmanın ve dolayısıyla bir buhranın içinde.

Bu öyle bir travma ki dünyanın her yerinde daha fazla işsizlik, daha fazla sefalet ve daha fazla yoksulluk... Bugüne kadar insanlık tarihinin görmediği en geniş hegemonyayı inşa ediyor. Bir yandan kurumları, küçük işletmeleri yok ederken diğer yandan özelleştirme uygulamaları ve her tür satışla bir bütün yıkımı yaratıyor. Sonuç; Dünyada bir karışıklık yaşanıyor.

Zengin ya da yoksul, küstah ya da uysal, işgalciler, işgal altındakiler, yöneten yada yönetilenler kısaca hepimiz aynı gemide sallanıp gidiyoruz.

Travmaların yıkıcı etkileri yaratıcı sonuçlar da doğurabilir...

Neoliberal travma; "özelleştirmeler sonucu peşpeşe iflas eden ve kapanan fabrikalar, fabrikalarını terk etmeyerek sahiplenen işçiler..." ki bu işçiler, 'Bu ekonomik krizin

BÜLTEN

Aylık Yerel Süreli Yayın

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi Adına
Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü
Nimet Özgönül

Yayın Kurulu
Bülent Butman, Emrah Köşkeroğlu,
Fadime Yılmaz, Özgecan Çanarlıoğlu, Pınar Aykaç
Yayın Kurulu
Deniz Aygün
Grafik Tasarım
Harman Şaner Çakmak

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi Bülteni
ayda bir yayımlanmaktadır.
6000 adet basılmaktadır.
Üyelere ücretsiz dağıtılır.

Burada yer alan yazıların içeriğinin sorumluluğu
yazarına aittir.
Kaynak gösterilmek koşuluyla ölibir yapılabilir.
Baskı tarihi: Mayıs 2009

Konak Sokak No: 4/3 Kızılay Ankara
Telefon: 0 312 417 85 65
Faks: 0 312 417 18 04
e-posta: iletisim@mimarlarodasankara.org
http://www.mimarlarodasankara.org

Baskı
Mete Basım
İvrek Özg. San., Matbaacılar Sitesi
558. Sokak, No: 42 Ankara
Telefon: 03121 395 20 54 13x0

nedeni ve sorumlusu biz değiliz; şimdi sorumlu olmadığımız bu durumun sonucunda fabrikalara gelen haciz, işimizi ve eşimizin, çocuğumuzun ekmeğini de alıp götürüyor." dediler ve fabrikaları işgal ettiler. "Brezilya, Uruguay, Arjantin, Bolivya ve Venezüella da binlerce farklı nitelikte işçi fabrikalarını, madenlerini, okullarını, otellerini barikatlar kurup vermediler", bu noktada sorumluluğu yüklediler. Aynı zamanda mutlaka üretmek, kolektif bir biçimde yeni formlar / kurgular meydana getirerek travmaya karşı yaşamlarını savundular.

Onlar bu süreçte; "burjuvazinin ve merkezi toplumsal yapının yarattığı problemlere karşı ayakta durabildiler, aileleriyle birlikte işlerine sahip çıktılar, gelecek için perspektif sundular, topluluğun ihtiyaçlarını ve işin gereğini yerine getirdiler, Sonuçta 'işçilerin yaşamını ancak işçilerin değiştirebileceğini'* kanıtladılar.

İşsiz kalmaya karşı halkın gücünün yapabileceğinin örnekleridir tüm bunlar...

Mümkün olanı yapabilmek; yönetimlerin menülerinde olmayan "menüleri" sunabilmek...

Biat etmeyen, haklarını savunan ve sürdüren hizmet sektöründe çalışan mimar, mühendis, doktor, avukat, işçi, ... tüm emekçilerin işçi ve emekçi bayramımız kutlu olsun.

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi Yönetim Kurulu

* Metin Yeğin, Patronsuzlar, Versus Kitap Evi, İstanbul, 2006, sf. 6.

4 ▶ ODA'DAN	TC BAŞBAKANLIK TOPLU KONUT İDARESİ BAŞKANLIĞI'NIN AÇTIĞI İSTANBUL - KAYABAŞI BÖLGESİ İÇİN 'KONUT TASARIMI' MİMARİ FİKİR PROJE YARIŞMASI" İPTAL EDİLMELİDİR!	20
· ÜYE DANIŞMA KURULU		
· TMMOB 40. DÖNEM II. DANIŞMA KURULU TOPLANTISI YAPILDI		
· ENERJİ ETKİN YAPILAR ÇALIŞMA GRUBU WEB SİTESİ AÇILDI		
· TMMOB ÜCRETLİ VE İŞSİZ MÜHENDİS, MİMAR VE ŞEHİR PLANCILARI KURULTAYI HAZIRLIKLARI SÜRÜYOR		
· BAYINDIRLIK VE İSKAN BAKANLIĞI'NIN MİMARLIK VE MÜHENDİSLİK HİZMET BEDELLERİNİN HESABINDA KULLANILACAK 2009 YILI YAPI YAKLAŞIK BİRİM MALİYETLERİ HAKKINDA TEBLİĞİ 19 MART 2009 TARİHLİ RESMİ GAZETE'DE YAYIMLANDI		
· ÜRÜN TANITIM SEMİNERİ "BİNA TASARIMLARINDA GÜN İŞİĞİNİN ÖNEMİ VE YARATTIĞI FARKLAR"		
6 ▶ MİMARLIK HABERLERİ		
· UIA KONSEY TOPLANTISI KOSTA RİKA'DA GERÇEKLEŞTİRİLDİ		
· ULUSLARARASI YAZ OKULU EWTA 2009		
· FORUM MİMARLIK EĞİTİMİNDE ESNEKLİK		
· MİMARLIK OKUMALARI ATÖLYESİ		
· DÜNYA HABİTAT ÖDÜLLERİ		
· PRITZKER ÖDÜLÜ İSSİZLİĞİN ORTASINDA		
· TU DELFT MİMARLIK FAKÜLTESİ İÇİN YENİ TASARIMLAR		
8 ▶ BASINDAN		
· "GÖKÇEK YARGI DENETİMİNDEN KAÇAMAZSIN"		
· ULUS VAADİNE YARGI İTİRAZI		
· İSİM VE AMBLEMİ DEĞİŞTİREMEYECEK		
· ADLİYE BİNASINDAN KÜLTÜR MERKEZİNE		
· EREĞLİ'DE TERMİK SANTRALA KARŞI		
· İS-TE-Mİ-YOR-LARI!		
10 ▶ SONUÇLANAN YARIŞMALAR		
· DENİZLİ BELEDİYESİ HİZMET BİNASI VE ÇEVRESİ MİMARİ PROJE YARIŞMASI		
11 ▶ DEVAM EDEN YARIŞMALAR		
12 ▶ PROF. DR. JALE ERZEN İLE "MİMAR SİNAN HAFTASINDA MİMARLIĞI TARTIŞMAK"		
14 ▶ SİNAN ÖDÜLLÜ MİMARLAR PROGRAMI'NIN İLKİ ZİYA TANALI MİMARLIĞI 1965-2009		
16 ▶ KAMUDA VE ÖZEL SEKTÖRDE ÜCRETLİ ÇALIŞAN MİMARLAR KURULTAYI -1'E DOĞRU KATILIM ÇAĞRISI "ŞİMDİ BİR ADIM ÖTEYE GEÇME ZAMANI!.."		
18 ▶ YAZIK AMA KİME?- FADİME YILMAZ		
	QUO VADIS FATİH SÖYLER	24
	KİM KENT İZLEME MERKEZİ SÖYLEŞİLER DİZİSİ - 1 KATILIMCI PLANLAMA VE PAYDAŞ YÖNETİM SÜRECİ ANKARA İLİ STRATEJİK PLANLAMA DENEYİMİ	28
	KİM KENT İZLEME MERKEZİ HUKUK ANKARA HALKINA ŞİKAYET KARARINA YARGIDAN DUR İHTARI	30
	GÖNÜLLÜLERE AÇIK BİR "MİMARLIK VAKFI"	31
	BAŞKENT ANKARA'DA "KENTLEŞME ŞURASI" / KENTLEŞME ŞURASI SONUÇ BİLDİRGESİ 2009	32
	ANITLAR VE SİTLER GÜNÜ 2009 "MİRAS VE BİLİM"	36
	ULUSLARARASI ANITLAR VE SİTLER GÜNÜ... KUTLU OLSUN! FAHRETTİN EMRAH KÖŞGEROĞLU	37
	MESLEK YILINA SAYGI 2009 ONLAR MİMARLIĞI 60 YIL, 50 YIL, 40 YIL, 30 YIL YAŞADILAR ONLAR MİMARLIĞI BİR ÖMÜR YAŞADILAR	38
	TEKNİK BİLGİLER TMMOB MİMARLAR ODASI MESLEKİ DENETİMDE ÇED (MİMARİ ÇEVRESEL ETKİ DEĞERLENDİRMESİ) YÖNETMELİĞİNİN 9 VE 10. MADDELERİNDE ÇED UYGULAMASININ YÜKÜMLÜLÜKLERİ DEĞİŞMİŞTİR MADDE 9 YÜRÜRLÜK MADDE 10	48
	BASIN AÇIKLAMALARI	49
	> BASINA VE KAMUOYUNA-TMMOB MİMARLAR ODASI ANKARA ŞUBESİ > 17 NİSAN KÖY ENSTİTÜLERİ GÜNÜ TMMOB MİMARLAR ODASI ANKARA ŞUBESİ > ATATÜRK ORMAN ÇİFTLİĞİNDE SON DURUM! TMMOB MİMARLAR ODASI ANKARA ŞUBESİ	
	"ÇOCUKLAR AŞK MEKTUPLARIMI ALMADINIZ DEĞİL Mİ?" TÜRKAN SAYLAN	53
	KİTAP TANITIMI SÜRDÜRÜLEBİLİR MİMARLIK AYŞİN SEV	54
	BOĞAZIMDA DÜĞÜMLENENLER KEMAL MÜKREMİN BARUT	
	VEFAT EMRULLAH KARAMAN	55
	GELİR GİDER TABLOSU	56

28 KİM | KENT İZLEME MERKEZİ | SÖYLEŞİLER DİZİSİ-1

söyleşi

katılımcı planlama ve paydaş yönetim süreci ankara ili stratejik planlama deneyimi

38 meslek yılına saygı 2009

ÜYE DANIŞMA kurulu

23-24 Şubat 2008 tarihinde gerçekleştirilmiş olan TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi 40. Dönem Olağan Genel Kurulunun ardından görev alan Yönetim Kurulumuz 27 Şubat 2008 tarihinde gerçekleştirilen devir teslim töreni ile göreve başlamıştır. Her yönetim döneminde olduğu gibi 40. dönem çalışmalarını da Mimarlar Odasının demokrasi geleneğine sahip çıkan bir anlayışla, mimarlığın topluma buluşması yaklaşımıyla, kentsel mücadele, mesleki pratikler ve mimarlık alanında dayanışma içerisinde çalışmalarını sürdürmektedir.

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi 40. Dönem Yönetim Kurulu dönem başında açıkladığı ve üye danışma kuruluyla kesinleştirdiği eylem programının arkasındadır. 23 Mayıs'taki Danışma Kurulu'nun bir olağan genel kurul olmadığı, bunun dönem arası bir değerlendirme olduğu gerçeğiyle tartışmaların yürütüleceği öngörüsüyle Danışma Kuruluna katılarak katkı, görüş, öneri ve eleştirileri ile ufkumuzu açacak tüm dostlarımıza şimdiden teşekkür ederiz.

Bir yıllık çalışmaların ardından Ocak-Şubat 2010'da gerçekleştirilecek 41. Dönem Olağan Genel Kurul toplantısına kadar Şube çalışmalarında yer alan ve alacak, çalışmaları destekleyen ve destekleyecek, meslek odasından katkı ve önerilerini esirgemeyen, esirgemeyecek tüm üyelerimize en içten teşekkürlerimizle...

TMMOB MİMARLAR ODASI ANKARA ŞUBESİ 40. DÖNEM YÖNETİM KURULU

Asıl
Nimet Özgönül, Manolya Tokalı (08.08.2008 tarihinden itibaren), Ali Hakkın, Tezcan Karakuş Candan, Orçun Köken (19.08.2008 tarihine kadar), Alper Kangal (08.08.2008 tarihine kadar), Y. Yeşim Uysal, Haluk Kara, Demet Gülhan (19.08.2008 tarihinden itibaren).

Yedek
Manolya Tokalı (08.08.2008 tarihine kadar), Demet Gülhan (19.08.2008 tarihine kadar), Kutay Karabağ, Kurtuluş Yılmaz, Adnan Zeytinci, Bülent Batuman, Güven Arif Sargin.

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi 40. Dönem Yönetim Kurulu'nun 1 yıllık Çalışma ve Eylem programının görüşüleceği Üye Danışma Kurulu, 23 Mayıs 2009 cumartesi günü Milli Kütüphane Konferans Salonunda 13.00 - 17.00 saatleri arasında gerçekleştirilecektir. Tüm üyelerimiz davetlidir.

Şubat 2008-Mayıs 2009 sürecini içeren dönem çalışma raporuna www.mimarlarodasientkara.org adresinden ulaşabilirsiniz.

TMMOB 40. DÖNEM

II. danışma kurulu toplantısı yapıldı

TMMOB 40. Dönem 2. Danışma Kurulu 4 Nisan 2009 Cumartesi günü Ankara'da toplandı. İnşaat Mühendisleri Odası Teoman Öztürk Salonu'nda gerçekleştirilen Danışma Kurulu toplantısının gündeminde; TMMOB 40. Dönem çalışmalarının değerlendirilmesi, krizin mimar ve mühendisler üzerindeki etkileri ve önümüzdeki süreçte krize karşı yürütülecek mücadele ve 29 Mart 2009 yerel seçim sonuçlarının değerlendirilmesi bulunuyordu.

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı'nın 40'inci Dönemin ilk bir yılında yapılan çalışmaların içerdiği açılış konuşmasıyla başlayan toplantıda söz alan Danışma Kurulu üyeleri, gündem üzerine görüşlerini açıkladı. TMMOB'ye bağlı odalardan temsilcilerin görüşlerini aktardığı toplantıya Mimarlar Odası'ndan 10 üye katılırken 360 üye de diğer odalardan katılmışlardır.

TMMOB'nin 40. Dönemin ilk bir yılına ilişkin faaliyetleri içeren rapor toplantıda Danışma Kurulu üyelerine sunuldu. Dönem raporuna in ilk yansında yapılan çalışmalara ilişkin raporuna http://www.tmmob.org.tr/images/2009_04_04_danisma_sunum.doc adresinden ulaşabilirsiniz.

06 Nisan 2009

ENERJİ ETKİN YAPILAR ÇALIŞMA GRUBU web sitesi açıldı

Günümüzde, enerji kullanımına bağlı çevre sorunları gün geçtikçe artmakta ve yenilenemeyen kaynakların miktarları ile ilgili karamsar tahminler yapılmaktadır. Dünyada olduğu gibi Türkiye'nin de küresel ısınmayı engellemek ve azaltılmasına katkıda bulunmak için çevre bilinçli sürdürülebilir gelişme politikaları saptaması ve bu yaşam/tüketim tarzına geçmesi gerekmektedir.

Konunun önemini farkında olan Mimarlar Odası, "Enerji Etkin Yapılar ve Ekolojik Mimarlık Çalışma Grubu" oluşturdu. Bu çalışmanın programlı bir şekilde sürdürülmesini hedeflenmektedir. Kyoto Protokolü'nün mimarlık mesleğini ilgilendiren konuları olan ekolojik mimarlık, sürdürülebilir mimarlık, sıfır emisyonlu mimarlık gibi alt başlıkları içeren çalışma grubunun web sitesi açıldı. Sitede ekolojik mimarlık ile ilgili haberler, yorumlar, etkinlikler, yönetmelikler ve AB direktifleri, çeşitli başvuru kaynakları, konuyla ilgili tez ve makaleler taranabiliyor, enerji etkin yapı örnekleri incelenebiliyor.

Siteye Mimarlar Odası Genel Merkezi web sitesinde, "Çalışma Alanlarımız" başlığı altında "Ekolojik Mimarlık ve Enerji Etkin Yapılar" linkine tıklanarak ulaşılabilir.

TMMOB ÜCRETLİ VE İŞSİZ MÜHENDİS, MİMAR VE ŞEHİR PLANCILARI KURULTAYI hazırlıkları sürüyor

Ücretli ve işsiz mühendis, mimar ve şehir plancılarının çalışma yaşamını belirleyen ve etkileyen konuların tartışılması ve kararlar alınması amacıyla 14-15 Kasım 2009 tarihlerinde İstanbul İTÜ Maçka Kampusu'nda düzenlenecek TMMOB Ücretli ve İşsiz Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları Kurultayı'na yönelik hazırlık çalışmaları sürüyor.

TMMOB adına sekreteryası Elektrik Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi'nce yürütülen kurultayla, ücretli ve işsiz mühendis, mimar ve şehir plancılarının çalışma yaşamında karşılaştığı sorunların tespiti ve çözüm yollarının tartışılması; krizin çalışanlara, mühendis, mimar ve şehir plancılarına yansımaları, sektörel ve bölgesel etkilerinin incelenmesi; TMMOB örgütülüğünün yaygınlaştırılması, etkinleştirilmesi, kamu ve özel sektördeki ücretli mühendis, mimar ve şehir plancılarının sendikalaşması konusunda duyarlılık yaratılması hedefleniyor.

Bu kapsamda 24-25 Ekim 2009 tarihlerinde gerçekleştirilmesi planlanan Kurultay öncesinde 11 ilde hazırlık toplantıları yapılması planlanıyor.

TMMOB Ankara İKK ise Ankara'da gerçekleştirilecek olan İç Anadolu Bölge Kurultayı'na yönelik hazırlık çalışmalarına başladı.

Bu sürece aktif olarak katkı koyan Şubemiz, Ankara Bölgesi Kurultay Hazırlık çalışmalarının Yürütme ve Düzenleme Kurulunda yer almaktadır.

Atölye çalışmalarını şeklinde tasarlanan Ankara Bölge Kurultayı'nın tartışılacağı atölye konuları şunlardır;

Atölye 1- Ücretli mühendis, mimar ve şehir plancılarının çalışma yaşamını belirleyen yasalar, çalışma koşulları, asgari ücreti ve ücret, özlük hakları ve iş güvencesi

Atölye 2- Kapitalizmin dünyadaki ekonomik krizi ve etkileri

Atölye 3- İşsizliğin ve güvencesizliğin mühendis, mimar ve şehir plancıları üzerinde etkileri

Atölye 4- Ücretli ve işsiz kadın mühendis, mimar ve şehir plancılarının çalışma yaşamında karşılaştıkları sorunlar ve çözümleri

Atölye 5- Özelleştirmenin mühendis, mimar ve şehir plancıları üzerindeki etkileri

Atölye 6- Anadolu'da ve Ankara'da mühendis, mimar ve şehir plancılarının istihdamı ve çalışma koşulları

Atölye 7- Çalışma Yaşamında karşılaşılan sorunlar ve çözüm önerileri

Atölye 8- Ücretli ve işsiz mühendis, mimar ve şehir plancılarının örgütlenmesi

oda'dan

ÜRÜN TANITIM SEMİNERİ "bina tasarımlarında gün ışığının önemi ve yaratıldığı farklar"

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi tarafından mimarlık alanında yaşanan gelişmeleri, tasarım ve uygulama süreçlerindeki gereksinimleri aktarmak amacıyla 20 Mart 2009 Cuma günü "Bina Tasarımlarında Gün Işığının Önemi ve Yaratıldığı Farklar" konulu ürün tanıtım semineri gerçekleştirildi.

Velux Çatı Pencereleri firması tarafından düzenlenen seminerde gün ışığının önemi aktarılmış ve mimari tasarımların vazgeçilmez bir parçası olduğu vurgulanmıştır. Firma yetkilisi Hakan Yanır sunumda firma olarak gün ışığının binalarda daha fazla kullanımını sağlayacak ürünler üretme çabasında olduklarını, bu konuda çok geniş bir ürün yelpazelerinin olduğunu belirterek, kendi ürünleri üzerinden gün ışığının daha etkili nasıl kullanılabileceğini aktardı. Sunum soruların yanıtlanması ile sona erdi.

BAYINDIRLIK VE İSKAN BAKANLIĞI'NIN MİMARLIK VE MÜHENDİSLİK HİZMET BEDELLERİNİN HESABINDA KULLANILACAK 2009 YILI YAPI YAKLAŞIK BİRİM MALİYETLERİ HAKKINDA TEBLİĞİ 19 MART 2009 TARİHLİ RESMİ GAZETE'DE YAYIMLANDI

16/7/1985 tarihli ve 85/9707 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe giren, Mimarlık ve Mühendislik Hizmetleri Şartnamesi'nin 3.2 maddesi gereğince mimarlık ve mühendislik hizmet bedellerinin hesabında kullanılacak 2009 yılı Yapı Yaklaşık Birim Maliyetleri, yapının mimarlık hizmetlerine esas olan sınıfı dikkate alınarak inşaat genel giderleri ile yüklenici kân dahil belirlenerek oluşturulan Tebliğ'in tamamına; <http://rega.basbakanlik.gov.tr/eskiler/2009/03/20090319-5.htm> adresinden ulaşılabilir.

mimarlık haberleri

UIA KONSEY TOPLANTISI

kosta rika'da gerçekleştirildi

Uluslararası Mimarlar Birliği'nin (UIA) 111. KONSEY Toplantısı 15-16 Şubat 2009 tarihlerinde Kosta Rika'nın San José kentinde gerçekleştirildi. UIA KONSEY, tüm bölgelerden seçilmiş üyelerden oluşuyor ve UIA yönetimi için danışma kurulu görevi görüyor. Temmuz 2008'de Torino'da gerçekleştirilen UIA Genel Kurulu'nda Türkiye UIA KONSEY'ne seçilmişti. Kosta Rika toplantısına şu anda KONSEY Üyeliği görevini yürüten Deniz İncedayı katıldı.

Toplantının açılışının hemen ardından, UIA 2008 Torino'da UIA KONSEY Üyeliği görevine seçilen ve bir süre önce kaybettiğimiz değerli hocamız Günhan Danışman anısına 1 dakikalık saygı duruşunda bulunuldu ve uluslararası mimarlık ortamına yaptığı katkılardan söz edildi.

KONSEY toplantısında, UIA yöneticileri ve UIA KONSEY Üyeleri çalışmalarına ilişkin raporları aktardılar. Yine bu toplantıda, 2009 yılı Dünya Mimarlık Günü teması "Küresel Kriz Karşısında Mimarların Gücü" olarak belirlendi. Her yıl Ekim ayının ilk Pazartesi günü kutlanan Dünya Mimarlık Günü bu yıl 5 Ekim'de kutlanacak.

UIA 2. Bölge'den Sorumlu Başkan Yardımcısı Lisa Siola'nın önerisiyle, Antalya'da düzenlenecek 2010 Genç Mimarlar Buluşması'nın UIA himayesinde gerçekleştirilmesine karar verildi. Toplantı, UIA'nın gelecek çalışmalar için öneriler içeren çeşitli kararlarla sonuçlandı.

Kaynak: www.mimarlarodasi.org.tr

ULUSLARARASI YAZ OKULU

ewta 2009

Gazi Üniversitesi, bu yıl ilkini hayata geçirdiği Uluslararası Yaz Okulu'nu -EWTA (European Workshops on Tourism and Architecture) 15 - 26 Haziran 2009 tarihleri arasında Alibey Kültür Merkezi, Cunda Adası/Ayvalık'ta gerçekleştirmektedir. Türkiye'den katılacak mimarlık okulu öğrencilerinin yanı sıra, Avrupa ülkelerinden akademisyen ve öğrenciler de çalışmada yer alacaktır.

EWTA 2009'un konusu, "Kıyı Yerleşimleri" olarak belirlenmiştir. 2009'un çalışma alanı ise Cunda Adası ve yakın çevresindeki yerleşimler olarak tanımlanmıştır.

Ayrıntılı bilgi için: www.ewta.gazi.edu.tr

FORUM

mimarlık eğitiminde esneklik

MimED ve Erciyes Üniversitesi Mimarlık Fakültesi işbirliği ile düzenlenen Dördüncü Mimarlık Eğitimi Forumu'nun konusu "Mimarlık Eğitiminde Esneklik" olarak tanımlanmıştır. 26-29 Mayıs 2009 tarihleri arasında Kayseri, Erciyes Üniversitesi Mimarlık Fakültesi'nde düzenlenecek foruma katılacak davetli konuşmacılar :

Iris Aravot (Israel Institute of Technology)
İhsan Bilgin (İstanbul Bilgi Üniversitesi)
Kim Dovey (University of Melbourne)
Kojin Karatani (Tokyo)
Aykut Köksal (Mimar Sinan Üniversitesi)
Sharon Matthews (National Architectural Accrediting Board)
Herman Neuckermans (Catholic University Leuven)
Juhani Pallasmaa (Architect SAFA, Hon. FAIA)
Uğur Tanyeli (Yıldız Teknik Üniversitesi)
Ferhan Yürekli (İstanbul Teknik Üniversitesi)

Ayrıntılı Bilgi için: W: www.mimed.info e: arched2009@gmail.com

MİMARLIK OKUMALARI

atölyesi

"2. Ödüllü Okuma Değerlendirme Yazıları Seçkisi" sonuçlandı...

2009 Yılı Mimar Sinan Haftası Etkinlikleri kapsamında; "Mimarların ve mimarlık öğrencilerinin sanat, toplum bilimleri, şehircilik, mimarlık tarihi, kültürü ve eleştirisi ile ilgili kitapları okumalarını, değerlendirmelerini, eleştirmelerini, özgün fikirler geliştirip bunları yazılı olarak ifade etmelerini özendirerek, ödüllendirmek ve bu yolla, mimarlık kültürü ve bilincinin gelişmesine ve yaygınlaşmasına katkıda bulunmak..." amacıyla TMMOB Mimarlar Odası İstanbul Büyükşehir Şubesi ve Mimarlık Vakfı'nın birlikte gerçekleştirdiği yarışmada;

Mimarlar Kategorisi'nde dört (4) eser ödüle değer görülmüştür.

1.Ödül Recep Güven Birkan / **2.Ödül** Arif Şentek / **3. Ödül** Mukadder Özgeç / **4.Ödül** Nihan Canbakal Ataoğlu

Mimarlık Öğrencileri Kategorisi'nde beş (5) eser ödüle değer görülmüştür.

1.Ödül İlgin Külekçi - İdil Seren Yücel / **2.Ödül** Tamer Sermet Özgür / **3. Ödül** Onurcan Çakır / **4.Ödül** H. Hilal Parlak / **5.Ödül** Ali Savaş Yasan

Ayrıntılı bilgi için: www.mimarist.org

DÜNYA

habitat ödülleri

Dünya Habitat Ödülleri, 1985'te Yapı ve Sosyal Konut Vakfı (Building and Social Housing Fund - BSHF) tarafından Birleşmiş Milletler Uluslararası Yurtsuzlar için Barınak Yılı kapsamında başlatıldı. Her yıl konut ihtiyacı ve sorunlarına yaratıcı ve pratik çözümler üreten iki proje ödüllendiriliyor. Birleşmiş Milletler Dünya Habitat Günü 2009 yılı kutlamalarında £10,000'luk ödül bu kazanan projeye verilecek. Konut üretiminin iyi örneklerini belirlemek ve tanıtmak amacıyla 2009 başvuruları başladı. İki aşamalı proje değerlendirilmesinden sonra ödül sahipleri açıklanacaktır. Son başvuru tarihi 1 Haziran 2009'dur.

Ayrıntılı Bilgi için: <http://www.worldhabitatawards.org/>

PRITZKER ÖDÜLÜ

issizliğin ortasında

2009 Pritzker Mimarlık Ödülü'nün sahibi İsviçreli mimar Peter Zumthor oldu. Dünyada en prestijli mimarlık ödülünün resmi töreni 29 Mayıs'ta Buenos Aires, Arjantin'de yapılacak. 65 yaşındaki mimara, 100 bin Dolarlık ödül ve bir bronz madalya verilecek. Zumthor'un çoğu İsviçre'de olmak üzere Almanya, Avusturya, Hollanda, İngiltere, İspanya, Norveç, Finlandiya ve Amerika'da da projeleri bulunuyor. En ünlü projesi İsviçre'nin Vals kentindeki kaplıca yapılarıdır. Eleştirmenlerce en son övülen projesi ise Almanya'daki Field Şapeli. Jüri sadece bu binaları değil, "hem şaşırtıcı derecede modern, hem de tarihin katmanlarını barındırarak tamamıyla huzura erdiren bir proje" olarak görülen Köln'deki Kolumba Müzesi'ni de belirleyici olarak gördü. Çoğunlukla kent dışındaki ıssız alanlarda, doğayla ilişki kuran, minimalist ama işçiliğiyle öne çıkan yapılara imza atan, kendisini bir 'zanaatkar' olarak tanımlayan bir isim Zumthor.

Radikal Gazetesi- 15.04.2009

TU DELFT MİMARLIK FAKÜLTESİ İÇİN yeni tasarımlar

"TU Delft Mimarlık Fakültesi küllerinden nasıl tekrar doğar?" 13 Mayıs 2008 tarihinde çıkan yangınla kullanılmaz hale gelen TU Delft Mimarlık Fakültesi binasının yeni tasarımı için açılan uluslararası yarışmanın cevap aradığı soru buydu.

Ekim 2008'de Venedik Mimarlık Bienali'nde ortaya atılan bu soruya 50 ülkeden 466 öneri geldi. Yarışmada katılımcılardan kent ve kampus ölçeklerinde yeni kavramlar ve dinamikler geliştirmeleri bekleniyordu. Gelen sonuçların kalitesinden, tasarım ve sunumlara harcanan emekten çok etkilendiklerini belirten jüri, tasarımların çok ilginç tartışmalara yol açacağını söylüyor.

Yarışma sonucu, tek binalardan çoklu yapılara uzanan birçok farklı fikir ortaya koyuldu. Yeni binayı eski arazisinde konumlandırarak tasarımların yanı sıra kampusun içinde ya da dışında beklenmedik yeni yerler de önerenler vardı.

Birincilik Ödülleri

amalgam, Laura Alvarez (1977, mimar), Laura Alvarez architecture, Amsterdam, Hollanda

Yeşil Yapı Kültürü, Marc Bringer (1972, mimar) & Ilham Laraqui, Marc Bringer Architecture, Paris, Fransa

Nesnesiz bir dünya, Gijs Ruggers (1973, mimar), Gijs Ruggers architect, Rotterdam, Hollanda

İkincilik Ödülleri

Oğrenme ve Yaratma, Olli Raila (1983, öğrenci), Heikki Muntola, Heikki Riitahuhta, Mikko Jakonen & Eetu Arponen, Mimarlık Bölümü, Oulu Üniversitesi, Finlandiya

Metafor değil, BK Kent, Henk Engel (1949, mimar), Erik van den Berg & Marius van der Meulen, De Nijl Architects, Rotterdam, Hollanda

Dikey Forum, Elsbeth Ronner & Mick van Gemert, Mimarlık Fakültesi, TU Delft, Hollanda

Mansiyonlar

Ego Eko-Sistem, Marc Koehler (1977, mimar), Martijn de Geus, Miriam Tocino, Stepan Havlik, Carlos Franco, Hans Smolenaers & Bart Popiela, Marc Koehler Architects BNA, Amsterdam, Hollanda

Danışmanlar: Peter de Bois (TU Delft/Hogeschool of Amsterdam University of Applied Sciences) & Matthijs Leendertse (TNO)

Post Ignem, Tom Haelvoet (1984, mimar) & Eveline Hanssens, Haelvoet-Hanssens Architects, Wondelgem, Belçika

Ayrıntılı Bilgi için: <http://www.buildingforbouvkunde.nl/>
Kaynak: http://www.bustler.net/index.php/article/building_for_bouvkunde_competition_winners_announced/

basın'dan

“GÖKÇEK YARGI DENETİMİNDEN kaçamazsın”

Ankara 10. İdare Mahkemesi, Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek'in mahkeme kararıyla iptal edilen projelerini, kenttin dört bir yanına "Hizmet vermek istedik ancak engellendik" şeklinde pankartlarla duyurmaya çalışmasını hukuka uygun bulmadı.

Ankara Büyükşehir Belediyesi'nin, hazırladığı çok sayıda proje yargıdan döndü. Bunun üzerine Gökçek, 15 Aralık 2008 günü Büyükşehir Belediye Meclisi'nin aldığı karar doğrultusunda bazı üstgeçit kavşak projelerine iptal davası açan ve projeleri iptal etmesini sağlayan meslek odalarının adlarını dev pankartlarla duyurdu. Pankartlarda "Hizmetimiz engellendi" denildi.

Büyükşehir Belediye'sinin bu uygulamasından rahatsızlık duyan ve adı söz konusu pankartlara sık sık yazılan TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi, Ankara 10. İdare Mahkemesi'ne başvurarak, belediyenin bu uygulamasının yürütmesinin durdurulmasını istedi. 2 Nisan 2009 tarihinde davayı karara bağlayan mahkeme, yürütmeyi durdurma talebini yerinde buldu. Kararda şöyle denildi:

"Dava açmak suretiyle kamu hizmetlerini engelledikleri yönünde kamuoyuna duyuruda bulunularak, üzerlerinde kamuoyu baskısı oluşturmak suretiyle dava açma haklarının önüne geçilmeye, yargı organınca denetlenmesinin engellenmeye çalışıldığı görülmüştür."

Kararda, belediyenin uygulamasının '**hukuk devleti**' ilkesi ve '**hak arama hürriyeti**'ne aykırı olduğuna da işaret edildi.

Radikal Gazetesi- 15.04.2009

ULUS VAADİNE yargı itirazı

Ankara 10. İdare Mahkemesi, Ulus Tarihi Kent Merkezi Projesi planına yapılan itiraz sonucunda, Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek'in seçim vaadi olan Ulus Tarihi Kent Merkezi projesini kamu yararına aykırı olduğu gerekçesiyle iptal etti.

Kararı Danıştay da onarsa, Gökçek, Ulus Projesi'ni gerçekleştiremeyecek. Mahkemenin gerekçeli kararında 30 Temmuz 2008 tarihinde hazırlanan bilirkişi raporuna dikkat çekilerek, "İmar planlarının yargısal denetimi sırasında; şehircilik ilkeleri, planlama esasları ve kamu yararı kriterlerinin yanı sıra, özelliği itibarıyla imar planlarının bütünlüğü, genel yapısı, kapsadığı alanın nitelikleri ve çevrenin korunması gibi olguların gözetilmesi de zorunludur" denilerek, şu ifadeler kullanıldı:

Yöre insanı unutuldu

Ancak bu anketin söz konusu alanın geliştirilmesi için ve yörede yaşayanların düşünce beklentilerini belirlemede yetersiz kaldığı, dava konusu planda kentsel sit alanı içinde tescilli bina dışındaki binaların temizlenmesinin mevcut dokunun karakteri ve bütünlüğünü bozacağı, cumhuriyetin 1940 ve 1950 dönemine ait ve çoğunlukla mimari proje yarışmaları ile elde edilmiş binaların oluşturduğu kentsel dokunun bütünlüğünün korunmasının çok önemli olduğu, dava konusu planların ilgili mevzuat hükümleri ile şehircilik ve planlama ilkelerine, kamu yararı ve hizmet gereklerine uygun olmadığı kanaatine varıldığı görülmektedir."

Mahkemenin kararını değerlendiren Mimarlar Odası Başkanı Nimet Özgönül, "Ulus tarihi kent merkezinin içi boş bir tüketim kampanyasının malzemesi" yapıldığını iddia ederek, "Ulus tarihi kent merkezinde gerçekleştirilen plansızlaştırma hareketi, Büyükşehir Belediyesi'nin acele kamulaştırma kararlarıyla birlikte, yenileme alanı sınırları içindeki binlerce insanı evsiz ve işsiz bırakacağına yönelik vurgumuz, mahkeme kararlarıyla da tescillenmiştir."

Hürriyet Gazetesi - 28.03.2009

EREĞLİ'DE termik santrale karşı

Batı Karadeniz'in doğal güzelliğiyle ön plana çıkan Amasra'dan sonra, Zonguldak'ın Ereğli ilçesine de termik santral kâbusu çöktü. Uzun Mehmet'in ilk kömür bulduğu yer olan Köseağzı Mevkii'nde kurulmak istenen santrale yöre halkı tepkili.

Ereğli'de Avrupa'nın sayılı demir çelik kuruluşlarından olan Erdemir'in ardından, bir de termik santral için kollar sıvandı. Fatih Sultan Mehmet'in görünce 'Lala, lala, söyle daha güzel bir yer var mı dünyada' dediği riveyet edilen Amasra'da da termik santral çalışmaları bağlatan Hema Endüstri'nin yapacağı termik santrale bölge halkı, sivil toplum örgütleri ve yerel yöneticiler karşı çıkıyor.

Kurul oluşturdular

Ereğli'ye bağlı Kandilli Beldesi'nde önceki gün düzenlenen Çevresel Etki Değerlendirme ÇED toplantısında yoğun tartışmalar yaşandı. Toplantının yapıldığı yere gelen 1000 kadar vatandaş ellerinde pankartlar, protesto gösterisinde bulundu. Seçimde yönetimi AKP'li belediyeden devralan CHP'li Halil Posbıyık da hemen termik santrale

İSİM VE AMBLEMİ değiştiremeyecek

Dördüncü kez Büyükşehir Belediye Başkanı seçilen Melih Gökçek'i Büyükşehir Belediye Meclisi'nde zor bir dönem bekliyor.

Üçüncü kez seçildiği 2004 yılında yüzde 55.05 oy alan Gökçek'in yanı sıra AKP, metropol ilçelerde bir tek Çankaya'yı kaybetmiş ve Meclis'te ezici bir çoğunlukla yönetime gelmişti. 2004 yılında Meclis'teki 131 Belediye Meclisi Üyesi'nin 105'i AKPLi, 21'i CHP'li 5'i MHP'li üyelerden oluşmuştu.

29 Mart seçimlerinde dördüncü kez kazanan Gökçek koltukta bu kez 2004 yılındaki rahatlığını bulamayacak. Yeni belediye yasasıyla 132'den 107 üyeye düşen belediye meclisinde Gökçek dahil 58 üyenin AKP'den, 49 üyenin ise muhalefeti oluşturan CHP ve MHP'den olması bekleniyor.

Büyükşehir Belediye Meclisi'nde ezici çoğunluğunu kaybeden AKP'nin önünde ciddi bir muhalefet engeli bulunacak. Meclis salt çoğunluğu yalnızca yedi oyla sağlayan AKP'de karar alınabilmesi için meclise katılımın tam olması gerekecek. AKP'den yalnızca dört meclis üyesinin muhalefet partilerinden birine geçmesi durumunda ise Gökçek yönetimi Meclis'te çoğunluğu kaybetme tehlikesiyle karşı karşı kalacak. Böyle bir durumda da özellikle kentsel dönüşüm projelerinde ve başta Disneyland projesi olmak üzere büyük projelerde yetki sıkıntısı çekecek.

AKP yönetimindeki Büyükşehir Belediyesi en çok tepki çeken uygulamalarından biri olan cadde sokak isimlerindeki değişiklikler konusunda da rahat olamayacak. 5393 Sayılı Belediye Kanunu'na göre de cadde sokak meydan park gibi tesislerin isimlerinin değiştirilmesi konusunda Meclis üye tam sayısının üçte ikisi aranacak. Ankara gündemini uzunca bir süre oyalayan Atakuleli, camili amblemin mahkeme tarafından iptalinin ardından Gökçek yeni amblem yapılacağını açıklamıştı. Meclis'teki bu dağılımın ardından mecliste üçte iki çoğunluğu sağlayamayacak AKP yönetimi amblemi değiştiremeyecek. Gökçek, amblem konusunda muhalefet ile uzlaşmak zorunda kalacak.

Hürriyet Gazetesi - 31.03.2009

karşı harekete geçti. Siyasi partiler ve sivil toplum örgütleriyle bir araya gelen Posbıyık, 'İlçe Temsil Kurulu' kurup, santrale karşı mücadele vereceklerini söyledi.

'İki buçuk yıl sonra'

Hema Yönetim Kurulu Üyesi Şerafettin Yılmaz ise santrale karşı çıkan çevrecileri ve yeni belediye başkanını şov yapmakla suçladı:

"150 megavat gücünde santral için Enerji Piyasası Denetleme Kurulu'ndan lisans aldık. Burada dünyanın en temiz taş kömürü çıkıyor onu kullanacağız. Kandilli'de günde 1000 ton kömür çıkarılıyor. Kendi çıkardığımız kömürü kullanacağız. Aynı sahada doğalgaz projemiz de var. Halkı bilinçlendirme toplantısı yapıldı. Bakanlığın normal prosedürü işliyor. Etrafa zarar olup olmayacağı çıkarılıyor. Santral kurulunca istihdam da yaratılacak."

Hema, Türkiye Taş Kömürü İşletmeleri'yle (TTK) anlaşma imzalayarak Karadeniz'in incisi olarak anılan Amasra'ya da termik santral kurmak istiyor. Amasralılar 39 sivil toplum örgütüyle termik santrale karşı mücadele veriyor.

Radikal Gazetesi - 06.04.2009

ADLİYE BİNASINDAN kültür merkezine

Kültür ve Turizm Bakanlığı Telif Hakları ve Sinema Genel Müdürlüğü'nün kullandığı eski adliye binasının kültür merkezine dönüştürülen iki salonu törenle açıldı.

1926 yılında Adliye Vekaleti binası olarak hizmet vermeye başlayan ve çizimleri Giulio Mongeri ve Arif Hikmet Koyunoğlu tarafından yapılan bina, 2008 yılında kapsamlı bir onarıma alınarak, aslına uygun restore edildi.

Eskiden ağır ceza duruşmalarının yapıldığı iki salonda artık kültürel etkinlikler yapılacak.

Salonlara hukuk alanında Türkiye'ye büyük hizmet ve katkıları olan Ordinaryüs Prof. Dr. Ali Fuat Başgil ile Prof. Dr. Faruk Erem'in isimleri verildi.

Pek çok tarihi olaya tanıklık eden bu salonlarda şu isimler yargılandı:

1928 yılında Nazım Hikmet Komünist Partiye üye olmak suçuyla gıyabında açılan davalar için yargılandı. Hüseyin Cahit Yalçın, Metin Toker gibi ünlü isimler burada yargılandı. Deniz Gezmiş, yakalandıktan sonra ilk ifadesini bu binada verdi ve idama uzanan süreci başlamış oldu.

Salonlar ayrıca, 12 Martta Sevgi Soysal, Zülfü Livaneli, Süleyman Ege, Muzaffer ve İlhan Erdost, Çetin Altan gibi şair, yönetmen, müzisyen pek çok sanatçının yargılanmasına tanıklık etti

Hürriyet Gazetesi /Ankara Eki- 05.04.2009

is-te-mi-yor-lar!'

Karadeniz Ereğli halkı protestolarını başkente taşıdı. Termik santral için Çevre Bakanlığı'nda ÇED toplantısı yapılırken bakanlığa gelen eylemciler "Termik Santrale Hayır" dedi.

Hema Endüstri Zonguldak'ın Ereğli ilçesi Kandilli beldesi Köseağzı Köyü'nde 150 megavatlık bir kömürlü termik santral kurmak istiyor. Firma EPDK'dan lisans aldı. Santralin yapımına Ereğli Belediye Başkanı Halil Posbıyık da karşı. Başkana göre üzerinde 700 yıllık çınarlar bulunan, sit alanı ve turistik öneme sahip bir bölgeye termik santral kurmak 'cinayet'. HEMA Endüstri yetkilileri, santrali 2,5 yıl içinde tamamlamayı hedefliyor. HEMA üç yıl önce Amasra'ya termik santral kurmak için lisans aldı. 39 sivil toplum örgütünün karşı çıktığı santralin yapımına hâlâ başlanmadı.

Radikal Gazetesi - 10.04.2009

DENİZLİ BELEDİYESİ HİZMET BİNASI VE ÇEVRESİ *mimari proje yarışması*

Denizli Belediyesi tarafından düzenlenen "Denizli Belediyesi Hizmet Binası ve Çevresi Mimari Proje Yarışması" 24 Mart 2009 tarihinde sonuçlandı. 366 şartnamenin alındığı yarışmaya 274 proje teslim edildi.

Jüri üyeliğini Tamer Başbuğ Mimar – ADMMA; Prof. Dr. Ziya Gençel - Şehir Plancısı, İTÜ; Yrd. Doç. Dr. F. Gülşen Gülmez – MSGSÜ; Doç. Dr. C. Abdi Güzer – ODTÜ; Doç. Dr. Mehmet İnel, İnşaat Mühendisi – ODTÜ; Yasemen Say Özer – MSGSÜ; Özcan Uygur Y.Mimar – ODTÜ yaptığı yarışmanın sonuçları;

Birinci Ödül

Seden Cinasal Avcı (Ekip Temsilcisi - Mimar, GÜ)
Bilge Gülen (Mimar, ADMMA)
Danışmanlar
Turgut Şakiroğlu (Mimarlık Öğrencisi, DEÜ)
Gizem Gülen (Mimar, GÜ)

İkinci Ödül

İbrahim Öztürk (Mimar, Trakya Ü.)
Korhan Torcu (Y. Mimar İTÜ)
Ali Akarsu (Y. Mimar İTÜ)
Yardımcılar
Begüm Alyemiş (Mimar, İTÜ)
Burçin Arslan Cesur (Y.Mimar, MSÜ)
Mehmet Vaizoğlu (Y. Mimar, İTÜ)
Tuğba Rizeli (Mimar, İTÜ)

Üçüncü Ödül

İbrahim Bayram (Mimar, Uludağ Üniversitesi)
M.Salih Çıkman (Mimar, Uludağ Üniversitesi)
Safa Altuntaş (Mimar, Uludağ Üniversitesi)
Yardımcı: Semih Arslan (Mimar, Uludağ Üniversitesi)
Danışman: Taha Alkan (Mimar, Uludağ Üniversitesi)

Mansiyonlar

Birinci Mansiyon

İbrahim Bayram
Muhammed Salih Çıkman
Safa Altuntaş
Yardımcı: Semih Arslan

İkinci Mansiyon

Yüksel Öztürk

Üçüncü Mansiyon

Boğaçhan Dündaralp
Ahmet Önder
Statik: Hakan Çatalkaya (Tektaş Mühendislik)
Mekanik: Süleyman Akım (Akım Mühendislik)
Elektrik: Fahri Kaya (Vis Mühendislik)

Birinci Ödül

İkinci Ödül

Dördüncü Mansiyon

Rıdvan Emre Öztürk (İTÜ)
Can Tamirci (ODTÜ)
Gül Ertekin (İTÜ)
Artan Hysa (ODTÜ)
Ali Güzel (ODTÜ)
İsmail Saka (İnş. Müh. DMMA)
Namık Onmuş (Elk. Müh. İDMM)
Murat Başaran (Mak. Müh. DÜ)

Beşinci Mansiyon

Yavuz Selim Sepin (Y.M.Mimar, İDMMA - Stuttgart TÜ)
Yardımcılar Tayfun Yüksek Öğrenci (MSGSÜ), Aygül Ceylan Mimar (YTÜ), Özlem Yılmaz (Y.Mimar, Bilgi Üniversitesi)
Danışmanlar
Prof.Dr. Demet İrkl Eryılmaz, Prof.Dr. Halil Semih Eryılmaz
StatikBA: İrfan Sepin (İnş. Müh., YtÜ),
Mekanik-Tesisat: Esin Bahadır (Mak. Müh., EÜ),
Elektrik: Recep Güray (Elekt. Müh. İTÜ)

Satınalmalar

- ▶ Ayhan Usta, Gülay Usta, Ali Kemal Şeremet
- ▶ Erce Funda, Duygu Bolgöl
- ▶ Sevince Bayrak, Oral Göktaş
Danışman: Derya Ertan
- ▶ Bülent Çetin, Fuat Taşkıranoğlu, Hakan Özbek
- ▶ Kaya Sönmezler, Hikmet Burak Tolga, Uğur Çaldaş, Ebru Sönmezler
- ▶ Özgür Kerem Bulur, Kamil Kaptan
- ▶ Deniz Dokgöz, Ferhat Hacılibeyoğlu, Orhan Ersan
Yardımcılar: Gökhan Karaca (Mimar, DeÜ), Emrah Akpınar (Mimarlık Öğrencisi DeÜ), Turgut Şakiroğlu (Mimarlık Öğrencisi DEÜ)
- ▶ Hakkı Yırtıcı, İlke Tekin, Caner Bilgin, Ayşe Büşra Sayiner, Unal Ali Özger
- ▶ Süleyman Akkaş, Ahmet Çorapçioğlu, Ali Çalışkan, Nihal Şenkaya Akkaş
Yardımcılar: Gökçe Nazan Gündüz, Utkan Yönter
- ▶ Aykut Bülbül, Erkan Erdoğan, Selçuk Güllü

- ▶ "22. Yüzyıla Doğru Konut ve/veya Konut Alanları" Fikir Proje Yarışması
Son Teslim Tarihi : 01 Mayıs 2009
- ▶ Akdeniz ve Tasarım Yarışması: "Güncel ve Gelecek Trendler"
Son Başvuru Tarihi: 10 Mayıs 2009
- ▶ R+D Awards
Son Başvuru Tarihi: 11 Mayıs 2009
- ▶ Open Architecture Challenge 2009: Geçici Eğitim Yapıları Tasarlayın!
Son Başvuru Tarihi: 15 Mayıs 2009
- ▶ 3. Yaşasın Kentler Yarışması 'Maxmix Cities'
Son Teslim Tarihi : 15 Mayıs 2009
- ▶ Ödüllü Soru: Yatağın Yeri
Son Başvuru Tarihi: 16 Mayıs 2009
- ▶ Mimed 2009 Mimarlık Öğrencileri Proje Ödülleri
Son Teslim Tarihi : 20 Mayıs 2009
- ▶ Bering Boğazı; Bağlantı ve İletişim: Uluslararası Mimarlık Yarışması
Son Teslim Tarihi: 26 Mayıs 2009
- ▶ Electrolux Design Lab 2009
Son Başvuru Tarihi: 31 Mayıs 2009
- ▶ Corus Student Awards 08-09
Son Başvuru Tarihi: 05 Haziran 2009
- ▶ The Adobe® Design Achievement Awards
Son Başvuru Tarihi: 05 Haziran 2009
- ▶ Barbara Cappochin 2009 Ödülleri
Son Katılım Tarihi : 30 Haziran 2009
- ▶ MOSDER V. Ulusal Ev Mobilyaları Tasarım Yarışması
Son Başvuru Tarihi: 20 Temmuz 2009
- ▶ 2010 Yılı Ajandası Fotoğraf Yarışması – Meydanlar
Son Katılım Tarihi : 31 Temmuz 2009
- ▶ 46th IFLA World Congress Student Competition
Son Başvuru Tarihi: 18 Ağustos 2009
- ▶ Deutsche Bank Kentsel Çağ Ödülleri, İstanbul
Son Katılım Tarihi : 11 Eylül 2009

PROF. DR. JALE ERZEN İLE "MİMAR SİNAN HAFTASI'NDA
mimarlığı tartışmak"

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi tarafından, Mimar Sinan'ın 421. ölüm yıldönümü nedeniyle düzenlenen **Mimar Sinan Haftası** anma etkinlikleri çerçevesinde 6 Nisan 2009 Pazartesi günü saat 18.30'da Prof. Dr. Jale Erzen ile "**Mimar Sinan Haftası'nda Mimarlığı Tartışmak**" konulu söyleşi gerçekleştirildi.

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi tarafından, Mimar Sinan'ın 421.ölüm yıldönümü nedeniyle düzenlenen Mimar Sinan Haftası anma etkinlikleri çerçevesinde 6 Nisan 2009 Pazartesi günü saat 18.30'da Prof. Dr. Jale Erzen ile "Mimar Sinan Haftasında Mimarlığı Tartışmak" konulu söyleşi gerçekleştirildi.

Osmanlı kentlerinin oluşumunu büyük ölçüde yönlendiren, gördüklerini ve öğrendiklerini geliştirerek yeni bulma çabasında olan, tekrar etmeyen, kopyalamayan bir anlayışla mesleğini yapan Sinan, her yapısında bir öncekini geçmeye çalışır. Kente verdiği önem, mimarisine yansır, yapılarının kentte konumlanma biçimleri ve kente kattığı değerler verdiği önemin göstergelerini oluşturur.

Erzen, Sinan'ın ikinci dönemini "deneme dönemi" olarak nitelendirmektedir. Sinan bu dönem yapılarında; cephede, strüktürde ve mekân oluşumlarında denemeler yapmış, yine kendini ve kendinden öncekileri tekrar etmeden, yeni bulma çabası devam etmiş. Mihrimah Sultan Camii, Kadirga Sokullu Mehmet Paşa Camii, Rüstempaşa Camii bu yapılardan bazılarıdır.

Üçüncü dönem olarak nitelendirilen son dönem yapılarında ise Sinan, diagonal ilişkileri kullanmaya başlar ve geometri yapılarında kendini hissettirir. Şemsi Ahmet Paşa Camii bu dönem yapılarına örnek gösterilebilir.

Sinan yapıları kentle, tüm yapılarda olması gerektiği gibi sürekli bir etkileşim halindedir. Yapılar çevresindeki yerleşimleri etkilemiş, kentlerin gelişiminde etkili olmuştur. Külliye olarak tasarladığı yapılar kendi ilişkilerini oluşturarak kentte sosyal mekânlar yaratır. Sinan da tüm yapılarında kente ve yakın çevreye önem vermiş, tasarımlarını bu verilere göre şekillendirmiştir. Erzen, Sinan'ın yapılarının konumlanacağı alandaki doğal ve yapılı çevreyi dikkate almasının, yapıların birbirine benzememesindeki en önemli sebep olduğunu belirtti.

Jale Erzen sunuşuna Sinan'ın yaptığı heykel niteliğindeki su yapılarından bahsederek son verdi. Erzen sunuşundan sonra, konuklardan gelen soruları cevaplayarak, ardından "**Mimar Sinan Estetik Bir Analiz**" ve "**Mimar Sinan Dönemi Cami Cepheleri**" adlı kitaplarını imzaladı.

Sinan'ın mimarlık anlayışının ve toplumla ilişkisinin değerlendirildiği söyleşide, Jale Erzen, Sinan'ın mimarlığını üç ana döneme ayırarak örneklendirdi. Söyleşinin ilk bölümünde Sinan'ın önemli yapılarından bahsedildi. Erzen, Şehzade Camii ile başlayan sunuşunda, Sinan'ın ilk kez yapıyı dört tarafta yarım kubbe kullanarak genişletmiş olmasına, bu yapıda fonksiyonun, strüktür ve estetik ile örüntülü biçimde çözümlenmesine dikkat çekti. Önemli yapılarından bir diğeri Süleymaniye Camii'nde ise, külliye içinde kurgulanmış olması, her cephesiyle kente hitap etmesi ve zarafeti üzerinde duruldu. Bu bölümün üçüncü eseri Selimiye Camii idi. Sinan bu cami ile barok mimarlığa doğru yönelmeye başlamış. Cephede farklı renklerin kullanılması, yüzeydeki çeşitlilik ve mukarnas dolgular barok mimarlığı anımsatmaktadır. Sinan bu camide bütünlüğü elde etme çabasıdadır ve bu yüzden tek kubbe kullanmıştır. Mimar Sinan'ın Şehzade Camii'deki cephe arayışı, Süleymaniye'de yerini zarafete bırakırken, Selimiye'de ise bütünlük konusundaki arayışı devam eder.

“Mimarlık mesleğine mimar, eğitimci, eleştirmen, yazar, yönetici olarak yaptığı çok boyutlu katkının yanı sıra, meslek hayatı süresince gerek mimarlık ürününün kalitesine yönelik sürdürdüğü taviz vermez tutum, gerekse mimarlığın eleştirel kültürünün yerleşmesine katkıları, yapıtlarının barındırdığı arka plan düşünce zenginliği, ince ayrıntı kalitesi, yalın bir mimari dil ile ulaşılan zenginliği öncelikli kılan kararlı tutumu nedeniyle ödüle değer görülmüştür.”

SİNAN ÖDÜLLÜ MİMARLAR PROGRAMI'NIN İLKİ

ziya tanalı mimarlığı 1965-2009

TMMOB
Mimarlar Odası

ziya TANALI'da

“Mimarlık mesleğine mimar, eğitimci, eleştirmen, yazar, yönetici olarak yaptığı çok boyutlu katkının yanı sıra, meslek hayatı süresince gerek mimarlık ürününün kalitesine yönelik sürdürdüğü taviz vermez tutum, gerekse mimarlığın eleştirel kültürünün yerleşmesine katkıları, yapıtlarının barındırdığı arka plan düşünce zenginliği, ince ayrıntı kalitesi, yalın bir mimari dil ile ulaşılan zenginliği öncelikli kılan kararlı tutumu nedeniyle ödüle değer görülmüştür.”

TMMOB Mimarlar Odası, XI. Ulusal Mimarlık Ödülleri ve Sergisi kapsamında gerçekleştiren ödül töreninde değerli meslektaşımız Ziya Tanalı'ya Büyük Ödül'e / Sinan Ödülü'ne değer görünürken bu sözlerle tanımladı.

Sinan Ödüllü Mimarlar Programı'nın ilki, 25 Nisan 2009 tarihinde gerçekleştirildi. “Ziya Tanalı 1965-2009” başlığı altında retrospektif bir sergi ve Tanalı mimarlığının değerlendirildiği paneli içeren program TMMOB Mimarlar Odası Genel Başkanı Bülend Tuna'nın açış konuşması ile başladı.

Oturum başkanlığını Zeynep Uludağ'ın yaptığı iki oturumlu panelin ilk oturumunda, Ziya Tanalı'nın kişiliğine, mimarlığına, mimari yaklaşımına, akademik kişiliğine farklı yönlerden fakat aynı vurgularla yaklaşan sunumlar yer aldı. Gazi Üniversitesi Mimarlık Bölümü'nden Tanalı'nın öğrencisi **Özlem Taşkın Önen**, 2006 yılında ODTÜ'de “Ziya Tanalı'nın Yaratıcılığı İlişkin Tutumu Üzerinden Mimarlıkta Yaratma Eylemi Üzerine Bir Çalışma” başlıklı yüksek lisans çalışmasında Tanalı'nın entelektüel birikimi ve pratik tecrübesinden yararlanarak ortaya koyduklarının, hâlâ şekillenmediğini ifade etti.

Tanalı ile birlikte stüdyo yürüten İlhan Kesmez ise, Tanalı'nın mimarlık eğitimine yaklaşımı üzerine birikimlerini anlatırken, onun entelektüel kişiliğini ortaya koyarak, duyarlılıklar ve duyarlılıkların keşfi üzerine bir vurgu yaptı.

Tanalı ile akademik çalışmalar yürüten Zeynep Onur ise, Tanalı'nın tüm sanat ve mimarlığı algılayış ve ortaya koyuş biçiminin nasıl etik bir anlayışı gündeme getirdiğini; onun yaratıcı gücü ve felsefesi ardında yatan değerleri ortaya koydu.

İkinci oturumun ilk konuşmacısı Güven Arif Sargin, Tanalı mimarlığını modernist mimarlığın epik bir anlatısı hem de modernizme tutkulu bir tasarımcının özleştirisi olarak tanımladı. Tanalı'ya göre çağdaş bir toplumun mimarlığının modernizmin içinde saklı olduğunu ve modernizmin sosyal boyutuna ve mekanlarına yeniden dikkat çekerek yeniden sorgulanan bu söylemin Türkiye kültür ortamlarında yeniden çatılanması gerektiğini söyledi. Bu nedenle de, gelenek/yenilik, yerel/evrensel, sahiplenme/dönüştürme, tarih/bellek ve yer/mekân benzeri gel-gitler arasında özgün olanı üretmeye çalışan modernizmi, mimarlığın “öz”ünü oluşturan “mekân”la sinamak ve modern tasarım yöntem ve süreçleriyle ulaşılan son ürünün, salınan karmaşıklıklara nasıl karşılık verdiğini ortaya koymak gerektiğini belirtti.

Mimarlık eleştirmeni ve Tanalı'nın yakın dostlarından Abdi Güzer ise, Tanalı'nın çok önemseydiği “sahicilik” kavramı üzerinden zaman, mekân ve gerçeklik ilişkisini aktardı. Tanalı'nın mimarlığa yaklaşımında mimarlığın zamana direnen kalıcı bir temsiliyet, tasarımda aklı öne alan ve zaman bilincini temsil eden bağlamsal bir süreç olarak ele alındığı düşüncesinden yola çıkarak, yaptıkları kadar yapmadıklarının da önemli olduğunu vurguladı. Kültüre bağlı referans verme biçimlerini bugünkü çağdaş mimarlık bakışlarıyla Tanalı mimarlığı bağlamında yeniden aktardı.

İkinci oturum, Tanalı'nın yakın dostlarından Kıbrıslı sanatçı **Emin Çizenel**'in “Ziya Tanalı'ya Ada Mektubu” başlıklı, Tanalı'nın bu Ada'ya karşı beslediği duygularını, mimar yanını, bir Adalı sanatçının okuma biçimi ile bir mektupta kurguladığı video enstalasyonu ile sonlandı.

Ziya Tanalı ise, “Yaptıklarım, alelade olmayan, özenli ve tercih edilmiş, kendi estetiğini kendi içinde barındıran; yalınlığı, sıradanlığı değerlendirmeye kalkışan bir alçakgönüllülüğü de kişinin kendine yakın bulabileceğinin, koydukları kadar koymadıklarında da anlam aramanın örnekleridir belki de...”

Son sıralarda keşfettiğim bir şeyi söyleyerek bitireyim bari bu çene çalma işini... Bu “sahicilik” ya da “kendine benzemek”, naiflikle şiirin gücü arasında bir yerde duruyor. Son emin olduğum gerçek bu... Sevgilerimi sunuyorum hepimize...” tümceleri ile sonlandırmıştır.

Kaynak: www.mimarlarodasi.org.tr

KAMUDA VE ÖZEL SEKTÖRDE ÜCRETLİ ÇALIŞAN MİMARLAR KURULTAYI -1'E DOĞRU

KATILIM ÇAĞRISI

şimdi bir adım öteye geçme zamanı!..

Mimarlık yapmaya çalışıyoruz, kamuda, özel sektörde, üniversitede...

Kontrol elemanı, raportör, şantiye sorumlusu, öğretim görevlisi, fiilen teknik ressama dönüşen büro çalışanı ve daha birçok şey olarak, ancak okul sıralarında kurguladığımızın dışında bir alanda ücretli çalışarak...

Çalışma koşullarımız yetersiz, ücretimiz yetersiz, özlük haklarımız yetersiz...

Üreteceğimiz, tasarlayacağımız, gelecek kuşaklara bırakacağımız ürünleri ortaya çıkaracak olanaklar kısıtlı...

Mimarlık, yapmak isteyip de bir türlü yapamadığımız bir meslek, bir uğraş artık, ne yazık ki!...

Büyük ideallerle bitirdiğimiz okulun ve/veya onca deneyimin sonrasında gerçek yaşamın acımasızlığıyla yüzleşiyoruz. Yükü ağır yüzleşmenin, yaşadığımız çevrelere bakıp bu yükü taşıyamıyoruz; artık mimarlığı hangi koşullarda yaptığımızdan çok yapıp yapamadığımız çıkıyor karşımıza...

TMMOB Mimarlar Odası tarafından 7-8 Mart 2009 tarihinde Ankara'da İnşaat Mühendisleri Odası Teoman Öztürk Toplantı Salonunda gerçekleştirilen "Kamuda ve Özel Sektörde Ücretli Çalışan Mimarlar Kurultayı-1'e, 19 şubeden 152 üye, 28 TMMOB ve diğer bağlı odalar, 4 üniversite anahtar konuşmacıları ve Mimarlar Odası Merkez Yönetim Kurulu olmak üzere toplam 189 kişi katılmıştır.

Kurultayın ilk günü, İTEK adına İlker Ertuğrul, TMMOB Mimarlar Odası adına 2. Başkan Erkan Karakaya, TMMOB adına YK 2. Başkanı Nail Güler'in açılış konuşmaları ile başlamıştır.

Tematik sunuşlar ise Düzenleme Kurulu Üyesi Tezcan Karakuş Candan, "Geçmişten Günümüze Meslek Örgütlenmeleri ve İşyeri Temsilcilikleri Örgütlenmesi" başlığıyla ve Düzenleme Kurulu Üyesi Kubilay Onal "Kurultaya Doğru Örgütlenme Süreci" başlığıyla gerçekleştirilmiştir.

TMMOB Ücretli ve İşsiz Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları Kurultayı Düzenleme Kurulu Başkanı Erhan Karaçay'ın başkanlığında yapılan "Anahtar Konuşmacılar" bölümünde, ekonomist Mustafa Sönmez ve Doç. Dr. Ahmet Öncü, küresel kriz ve istihdam konusunda değerlendirmeler yapmışlardır. Sonraki bölümde ise aşağıda belirlenen konu başlıkları üzerine atölye çalışmaları gerçekleştirilmiştir.

- 1- Kriz, Mimar İstihdamı, İşsizlik ve Değişim
- 2- Mimarın Ücretli Çalışma Hizmet Alanları ve Hukuksal Değişim
- 3- Ücretli Mimar Örgütlenmesi ve Sendikalaşma
- 4- Ücretli Çalışanlar Açısından Yerel Seçimler ve Yerel Yönetimler
- 5- Ücretli Çalışanlar, Mesleki Kimlik ve Etik

Prof. Dr. Zehra Gönül Balkır'ın oturum başkanlığında gerçekleştirilen, üyelerimizin sorunları, talepleri ve çözüm önerileri ile oluşturulan Atölye çalışmalarından çıkan sonuçlardan ortak olarak ele alınması gereken başlıklar aşağıdaki gibidir;

- . UIA ve ACE gibi uluslararası örgütlerin gündemine işsizlik ve istihdam sorunlarının taşınması ve alternatif mimarlık örgütlerinin araştırılarak iletişim kurulması,
- . Mimarların iş güvencesi (kamuda çalışanların toplu sözleşme/grev hakkı) ve kamudan işten çıkarılmalarına karşı önlem alınması konusunda çalışma yapılması,
- . Emek karşılığının alınması- ücret politikalarıyla mücadelede odanın aktif olarak harekete geçmesi,
- . Mimarların güncel izlemeleri ve kendilerini geliştirmeleri gereği,
- . Mimarlık eğitimi aşamasında öğrenci - oda ilişkisinin güçlendirilmesi.
- . Mimarların var olan hukuk ve meşruiyet alanı hakkında bilgilendirilmesi, bu konuda yönetmelikler bazında işçi mimarların fikir ve mülkiyet hakları ile ilgili olarak düzenleme yapılması,
- . Oda bünyesinde hukuk araştırma merkezi gibi çalışmalarla mensuplarına hukuk hizmeti verilebilmesi,
- . Meslek odasının saygın ve başvurulacak bir kurum olduğunun, yerel yönetim- mimar - üniversite diyaloglarını da güçlendirerek topluma anlatılması,
- . Odaya üyeliğin zorunlu hale getirilmesi,
- . Aidat ödentileri adına küresel kriz düşünülerek çözüm üretilmesi,
- . Örgütün denetim faaliyetlerini artırarak yasal mevzuata oturtma anlamında çalışmalar yapılması,
- . Kentlilik bilincinin gelişmesi, bu konudaki duyarlılığın sürdürülmesi için çalışma yapılması,
- . Proje tekellerinin önlenmesi,
- . Telif hakları, proje müellifiği konularında etik ve hukuk alanlarında tanımlayıcı, çözüme dönük çalışmalar yapılması,
- . Politik değişim sürecinde özelleştirmelerin durdurulması, toplumun yararı için kentlerin gözetilmesi IMF, DTO vs. politikalarının reddi. AB ve ABD ile kurulan ortaklıkların terki,

Kurultayın ikinci günü, "Yüzleşme", "Güven" ve "Umut" konularında gerçekleştirilen ve katılımcıların atölye raporları konusundaki değerlendirmelerinin yeniden ele alınmasına olanak sağlayan "Serbest Kürsü" ile devam etmiştir.

MYK Üyesi Emre Madran'ın yürütücülüğünde ilk serbest kürsü programı "YÜZLEŞME" başlığıyla, TMMOB YK Üyesi Sabri Orcan ve İTEK Yürütücüsü İlker Ertuğrul'un yönetiminde ikinci serbest kürsü "GÜVEN" başlığıyla, Kurultay DK Üyesi Mücella Yapıcı ve İTEK Üyesi Nuray Çaykara'nın yönetiminde üçüncü serbest kürsü "UMUT" başlığıyla gerçekleştirilmiştir.

Prof. Dr. Aziz Konukman'ın yönettiği "Kapanış" oturumunda, kurultayın sonuç bildirisi ve eylem programı tartışılmış, Kurultay sonuçları üzerinden değerlendirme yapılarak Kurultay sonuçlarının, Kurultay Düzenleme Kurulu ve İTEK'in üzerinde çalışarak duyuracağı bir raporla, 10-11-12 Nisan 2009 tarihinde yapılacak olan Olağanüstü Genel Kurul toplantısına iletilmesi kararlaştırılmıştır.

22 Mart 2009 tarihinde yapılan Kurultay Düzenleme Kurulu, İTEK ve Genel Kurul Yönetmelik Değişikliği Komisyonu ortak toplantısında Kurultay değerlendirmesi yapılarak; Olağanüstü Genel Kurul'a sunulacak İşyeri Temsilciliği Yönetmelik değişikliği önerisi, karar taslakları ve rapor konusunda son değerlendirmeler yapılmış, İşyeri Temsilciliği Yönetmelik değişikliği önerisi 1 Nisan 2009 tarihinde TMMOB Mimarlar Odası Merkez Yönetim Kurulu'na Olağanüstü Genel Kurula sunulmak üzere iletilmiştir.

YAZIK *ama kime?*

Fadime Yılmaz, *Mimar*

Bütün bu yazının ortaya çıkması, daha doğrusu benim kendime ve mesleğime olanları anlamam, bir arkadaş sohbetine dayanıyor. Sohbet öyle garipti ki, süresi boyunca önce beni dinleyenler şaşırdı; sonra ben şaşırıp, şimdi ise şaşkınlıkla kızgınlık arasında adını pek de koyamadığım bir şeyler hissediyorum. Olanlar basitçe şöyleydi; muhabbet devam ederken ortamdaki tek mimar olan ben; mimar olmayan arkadaşlarıma işten ayrılmak istediğimi söylemişim. Neden niçin faslı kapandıktan sonra, hepsi eski tecrübelerine dayanan ve işin resmi prosedürüne dair tavsiyelerini sıralamaya başladı; ben sessizce dinledim. Dışardan sessiz kalırken, içimden bunların hiçbirisiyle uğraşmak zorunda olmadığımı geçirdim; tembelliğimden olsa gerek uğraşmayacak olmaktan da pek bir memnun oldum. Bu mutluluk yüzüme yansımış olacak ki, karşı gruptan birisi neden gülümsediğimi sorma ihtiyacı hissetti. Cevabım basit ve netti, benim böyle prosedürlere dair bilgiye ihtiyacım yoktu; gidip işverenimle konuşmamı yapar, üzerinde mutabık olunan günde de ofisi terk edebilirdim. Nasıl olsa beni oraya bağlayan resmîyete dökülmüş bir şey yoktu. Çoğunluğu mühendislerden oluşan grup ise kesin ve net cevaplara alıştı, bu nedenle kendimi açıkça ifade edebilmek adına şu sihirli cümleyi sarfettim:

"Benim sözleşmem yok!"

Ben tam da ne kadar kıskanıldığının hayalini kurmaya hazırlanırken, karşı taraf da yıkıcı cümlesini kurdu:

"Yazık sana!"

Bir müddet anlamam mümkün olmadı, neden bana yazık olduğunu; mimarlık piyasası böyle işlerdi. El sıkışmak, işe başlamak; ben ayrılıyorum demek başlamış her şeyi bitirmek demekti. Bu açıdan bakınca çok kolay görünüyordu, hiç gerek yoktu ne sözleşmeye, ne de sözleşmeye dahil bir dolu evrakı toparlamaya. Ama yine de eleştirilmek hoşuma pek gitmediğinden olsa gerek, durumu normalleştirme ihtiyacıyla düşünmeye başladım. Aklıma ilk gelen, mimarlığın farklı olduğuydu. Ne de olsa, mimar olmak sanat yapmaya aday olma, sanatın kendisini yapmak çoğumuza nasip olmasa da kaprisini çekmiyor muyduk? Böyle bakınca işveren ortadan kalktı, yerini usta aldı; ben de çalışan değil, çırak oluvermişim. Öyle bile olsa, herhangi bir sözleşmeye imza atmış olmam aramızdaki bu ilişkiyi zedeler miydi; orasını pek kestiremedim. Zaten çok düşünmeme gerek yoktu; çünkü biliyordum ki, hep söylenildiği gibi, mimarlık sanat kadar şanslı değildi, ayakta durmadığı sürece güzel olmasının çok önemi olmazdı ya da güzel olmak bir şeyi mimarlığa ait kılmaya yetmezdi. Bunlardan öte alıcısı olmadığı zaman varlığının değeri kalmazdı. Gerçeklerle yüzleştirdim; ustama veda ettim, çırak olma hayalimi rafa kaldırdım ve işte başladığım yere döndüm.

Zor olsa da kabul etmek gerekirdi. Mimarlık üretilirken sanat yapmak kısmı oldukça küçük bir bölümünü oluşturuyordu bu sürecin. Geri kalanı ise fazlasıyla emek gerektiriyordu. Genç bir mimarın bulabileceği işlerin büyük bölümünün de zaten, proje müellifinin emek-yoğun proje sürecinin altından kalkamaması sonucunda, arta kalanların yapılmasını kapsadığı gayet açık. Burada işveren mimarla iş verdiği meslektaşları arasında kurulan ilişki, usta-çırak olmaktan çok, nüvesi emek olan bir alışverişti.

Ancak resmi bir tabana oturmadığında; bu ilişki çalışana iş güvenliği, sosyal güvenlik, gelir düzeyi ve düzeni gibi birçok konuda oldukça büyük zarar veriyordu.

Daha da ileri gidersem, bütün bu usulsüzlüğün mimarın emeğine değer biçilmesinde de çok önemli bir rol oynadığını iddia edebilirim. Kann, emeğin sömürsü ile arttırıldığı bir sistem içinde; mimari proje üretiminde de kazanmanın yolu, olabildiğince ucuz iş gücü ile mümkün olduğunca çok iş yapmaktan geçiyordu. Bu da beraberinde, hem insan hem de iş kalitesini göz ardı eden bir yaklaşımı ve ucuz iş gücünü rekabette önemli bir artı olarak ortaya çıkarıyordu. Böyle bir baskı altında, yasalarla korunmayan mimarın, tabii ki belli bir direnç yaratarak ücretinin belli bir seviyede kalmasını veya makul oranda artmasını sağlaması, açıkçası sömürülmesine karşı koyması beklenemezdi. Böyle bir direnç gösterdiğinde, bu Don Kişot'un başına gelecek olan herhangi geçerli bir gerekçe gösterilmeden, böyle bir değişimin sonuç ürününün kalitesini yapacağı etki önemsenmeksizin, aynı işi kendinden daha ucuza yapabilecek birisiyle yer değiştirilmesi olurdu; tabii mağdur kişi için geriye dönük herhangi bir tazminat ya da işin iadesi de mümkün değildi. Bu usulsüzlük daha genel boyutta piyasada emeğe verilen karşılığın makul seviyelerde kalmamasında ve homojen bir şekilde yayılmamasında en büyük etken.

Tabii bu durumun işverene hiç zarar vermediğini söylemek de pek adil olmayabilir. İşveren mimar da, işe aldığı mimarı herhangi bir yasal çerçeve doğrultusunda yönlendiremiyor; işçi ile işveren arasındaki sorunun ve bu sorunun işverene verdirdiği kaybın boyutu ne olursa olsun, uygulanabilecek en büyük ceza işten çıkarma olarak kalıyor. Çalışanın işi bırakarak ya da başka herhangi bir şekilde, işverene zarar vermesini yasal bir çerçevede cezalandırmak ise hiçbir zaman mümkün olmamaktadır. Bunun da ötesinde, işveren mimarın proje sürecinin en büyük gider kalemlerinden birini yasal olarak sabitleyerek rasyonelleştirememesi, kendisine işveren tarafında maliyeti azaltması doğrultusunda yapılan baskılara direnmesini de zorlaştırıyor. Bütün bu resme uzaktan bakıldığında, ilk elden mesleğin kendi iç meselesi gibi duran bu konu, genel olarak piyasanın rantını artırma çabasının adım adım alt kademelere inmesinin sonucunda ortaya çıkıyor.

Bu durumda, hem mağduriyet hem de suç her iki kesime de atfedilebilir. İşverenlerin masraflarını azaltmak uğruna iş verdikleri mimarları sözleşme olmaksızın çalıştırmaları, bunun sonucunda vergi ve sosyal güvence masraflarını azaltmaları, hatta bazı noktalarda ücretleri daha düşük tutmak adına bunu bir tehdit unsuru olarak kullanmaları sorunun ortaya çıkmasının sebeplerindenken; bu durum karşısında kolektif bir bilinç oluşturmak yerine, bunu rekabet dahilinde avantaja çevirmek adına kabullenen mimarlar da aynı derecede suç ortaklar. Kendini işçi sınıfı olarak tanımlamayan ve bu sınıfın haklarını korumak uğruna birlikte hareket etmeyen mimarların, mesleğe dışardan yapılan müdahalelerde birlikte hareket etmesi de tabii ki imkansız. Yaklaşan 1 Mayıs'ı doya doya kutlaması gereken bu grubun, kendini uzaktan bakmakla sınırlayacak olması olup bitene karşı ne kadar duyarsız olduğumuzun en net resmidir.

Açık olan gerçek, genelde öykülediğimiz ve kabullendiğimiz bu eksikliğin, sadece bize birey olarak değil, mimarlık mesleğine de genel olarak büyük zarar verdiğidir. Yani esasında "bana" değil "bize"; bizden de öte "mimarlık mesleğine yazıktır!"

TC BAŞBAKANLIK TOPLU KONUT İDARESİ BAŞKANLIĞI'NIN AÇTIĞI "İSTANBUL - KAYABAŞI BÖLGESİ İÇİN 'KONUT TASARIMI' MİMARİ FİKİR PROJE YARIŞMASI" İPTAL EDİLMELİDİR!

TMMOB Mimarlar Odası, TC Başbakanlık Toplu Konut İdaresi Başkanlığı'nın "İstanbul Kayabaşı Bölgesi İçin Konut Tasarımı Mimari Fikir Proje Yarışması" ile ilgili olarak, bazı hususların kamuoyuna ve üyelere önemle hatırlatılması gerektiği düşünerek aşağıdaki basın açıklamasını yapmıştır:

TMMOB Mimarlar Odası'nın, kamu yararına çalışan bir meslek kuruluşu olarak, olağandışı yetki ile donatılarak bir "tekel" haline getirilen TOKİ'nin ülkemiz sathına yayılan uygulamalarını izlediği, değerlendirdiği, bu uygulamalar konusunda çeşitli uyarılar yaptığı ve ilgili yerlere bu düşüncelerini ilettiği bilinmektedir.

Bu kapsamda daha önce bilgimize sunulan mimari proje yarışması konusunda; TOKİ'nin mimari proje yarışmaları yoluyla proje elde etmeye yönelik açılımını olumlu bir adım olarak gördüğümüzü, ancak bu sürecin mimarlık yarışmaları ile ilgili kurallara, mimarlık mesleğinin değerlerine ve kentsel planlama bağlamında kamu yararına uygun olması konusundaki yaklaşımımızı dile getirmiştik. Kurumsal olarak ortak bir çalışma haline getirilmeden biçimlenen ve ayrıca inşa edildiği yer ve coğrafyadan bağımsız olarak düşünülen bir "tip konut projelerinin tasarlanmasına yönelik ulusal fikir (Tasarım) yarışması" önerisine ilişkin değerlendirmelerimizi yapmış ve söz konusu yarışmaya jüri üyesi için aday bildirmeyeceğimizi belirtmiştik.

Ayrıca bu süreçle ilgili olarak TOKİ tarafından dile getirilen konuların değerlendirilmesi ve ülkemizdeki konut üretimine yönelik diğer temel yaklaşımların tartışılması amacıyla ivedi bir çalışmanın başlatılacağını duyurmuştuk. Bu amaçla, Odamızın çağrısıyla 9 Ocak 2009 tarihinde Ankara'da, ülkemizin şehircilik, konut üretimi ve TOKİ konularında değerli çalışmaları olan uzmanlarla birlikte "TOKİ Çalışmaları Değerlendirme Toplantısı" düzenlenmiş; "Tip Konut Projelerinin Tasarlanmasına Yönelik Ulusal Fikir (Tasarım) Yarışması" tartışmalarından hareketle yapılan değerlendirmelerde ülkemizdeki konut üretimi süreciyle ilgili pek çok konu irdelenmiş, öneriler geliştirilmiştir. Bu öneriler kapsamında TOKİ ile ortak bir yarışma ve ödüllendirme sisteminin kurumlaşması konusu da bulunmaktadır.

Bu çalışmalar sürdürülürken 18.02.2009 tarihinde İSTANBUL – KAYABAŞI BÖLGESİ İÇİN "KONUT TASARIMI" MİMARİ FİKİR PROJE YARIŞMASI duyurusunun yapıldığını görüyoruz.

Mimari Fikir Projesi kavramı ve İstanbul'un kentsel gelişmesi açısından önemli bir alanda yapılması önerilen bu yarışma ile ilgili düşüncelerimizi, bu gelişmeler ışığında kamuoyunun değerlendirmesine sunuyoruz:

1. TOKİ, ilk olarak tarafımıza sunduğu fikir projesi yarışmasına ilişkin yaklaşımını, "tip proje" kavramına ilişkin eleştirilerimiz üzerine, yarışma alanı için belli bir konut bölgesi belirleyerek değiştirmiştir, ancak bu değişiklik resmen tarafımıza bildirilmemiştir.
2. Açılan yarışmanın, 4734 sayılı KİK kapsamındaki projelerin yarışmalar yoluyla elde edilmesine yönelik oluşturulan "Mimarlık, Peyzaj Mimarlığı, Mühendislik, Kentsel Tasarım Projeleri, Şehir ve Bölge Planlama ve Güzel Sanat Eserleri Yarışmaları Yönetmeliği"ne aykırı yönleri bulunmaktadır:
 - a. Söz konusu yönetmeliğin yarışma türlerini belirleyen 7. maddesinde, mimarlık yarışmaları ile ilgili olarak "İnsanların yaşamını kolaylaştırmak ve çeşitli eylemlerini sürdürebilmeleri için gerekli yapı veya yapı topluluklarının, iç ve dış mekânların estetik ve işlevsel gereksinimlerini teknik ve yönetsel zorunluluklarla bağdaştırarak, bilim, çevre, kültür ve sanat değerlerini geliştiren ve en ekonomik çözümleri içeren **tasarım** yarışmalarıdır" tanımı yapılmaktadır. Fikir yarışmaları ise: "Sorun çözmeye yönelik yenilikçi buluşlar, yöntemler, yeni araştırma, planlama, tasarım yaklaşımlarını özendirmek amacı ile mühendislik, mimarlık, şehir ve bölge planlama, peyzaj mimarlığı ve kentsel tasarım alanlarında daha sonraki plan ve proje kademelerine temel olacak **fikir, kavram ve yaklaşımların ortaya konulması**, temel veri ve programların belirlenmesi amacı ile açılan yarışmalardır. Bu yarışmalar, daha sonra açılacak başka bir yarışmaya veya uygulamaya yönelik plan, proje çalışmalarına hazırlık niteliğinde olabilir" denilerek tanımlanmaktadır.
 - b. Görüleceği gibi iki yarışma türü arasında temel bir fark vardır: Mimarlık yarışmalarında çözüm içeren bir tasarım yapılması, fikir yarışmalarında ise ileride mimarlık alanında daha sonraki plan ve proje kademelerine temel olacak fikir, kavram ve yaklaşımların ortaya konulması amaçlanmaktadır.
 - c. Yönetmeliğin 11. maddesi, yarışma şartnamesi ekinde verilecek bilgi ve belgeleri mimari proje yarışmaları ile fikir yarışmalarında ayrı ayrı tanımlamıştır. Yarışma şartnamesinin 4. maddesinde "yarışmacılara verilecek bilgi ve belgeler"le yönetmeliğin 11. maddesinde belirtilen mimari proje yarışmalarında verilecek belgelerin örtüştüğü görülecektir.
 - d. Yönetmeliğin 13. maddesi yarışmacılardan istenenleri yarışma türlerine göre de ayırmıştır. Şablon niteliğinde olan yönetmelikte aslında türün tespitinde hata yapmaya imkân vermeyecek açıklıkta tanımlar yapılmıştır. Böylece jüri üyelerinin ve idarenin yanlış yapmasının önü alınmaya çalışılmıştır. Bu yarışmada yarışmacılardan istenenlerin listesi ile yönetmeliğin 13. maddesinde tanımlanan mimari proje yarışmalarında yarışmacılardan istenenlerin listesi çakışmaktadır. Söz konusu yarışmanın yukarıda belirtilen nedenlerle fikir yarışması değil, mimari proje yarışması olduğu açıktır.
 - e. Yönetmeliğin 18. maddesi jüri seçimine ilişkin esasları belirlemiştir; bu esaslara göre idarenin, Mimarlar Odası'ndan jüri talebinde bulunması gerekmektedir. Oysa ilgili idare bu yarışma için Mimarlar Odası'ndan jüri talebinde bulunmamıştır.
 - f. "İstanbul-Kayabaşı Bölgesi için 'Konut Tasarımı' Mimari Fikir Proje Yarışması" yukarıda sayılan nedenlerle mimari proje yarışması niteliği taşımakta ve "Mimarlık, Peyzaj Mimarlığı, Mühendislik Kentsel Tasarım Projeleri, Şehir ve Bölge Planlama ve Güzel Sanat Eserleri Yarışmaları Yönetmeliği"nin 7, 11, 13, 18. maddelerine aykırı hususlar barındırmaktadır.
3. Ayrıca yarışma şartnamesinin 19. maddesi meslek etiğine ve 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'na aykırı hususlar içermektedir:
 - a. Uygulama projesi, avan ve kesin projenin doğal uzantısıdır ve müellifin oluru alınmadan bir

başkasına verilemez. 5846 Sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'nun koruması altındaki bu fikri hak, şartnamenin 19. maddesi ile yok sayılmaktadır. Şartname bu nedenle 5846 Sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'na ve "Mimarlık, Peyzaj Mimarlığı, Mühendislik Kentsel Tasarım Projeleri, Şehir ve Bölge Planlama ve Güzel Sanat Eserleri Yarışmaları Yönetmeliği"nin 42. maddesine de aykırıdır.

- b. Şartnamenin 19. maddesinde bulunan, "TOKİ bu projelerin uygulamalarını yaptırıp yaptırmamakta veya başka alanlarda uygulamakta serbesttir" ifadesiyle bu keyfiyetin idarede bulunması gibi hükümler, "tip proje" elde edilmesi kapsamında hazırlanan ve gelen eleştiriler üzerine gözden geçirilerek değiştirildiği söylenen yaklaşımın hâlâ daha sürdürüldüğünü göstermektedir.
4. TOKİ'nin planlamasına konu olan Kayabaşı Bölgesi ile ilgili ciddi planlama sorunları bulunmaktadır:
- a. Kayabaşı Bölgesi İstanbul'un Avrupa yakasında, "Göller Arası" olarak da tanımlanabilen Küçükçekmece, Büyükçekmece ve Sazlıdere Havzaları'nın bir araya geldiği bir coğrafyada, biyolojik çeşitlilik ve kentin yaşam destek sisteminin en önemli parçalarından ve doğal ve ekolojik dengenin korunması gereken en önemli alanlardan biridir.
- b. 1/100.000 ölçekli plan raporlarında bulunan "İstanbul İli Doğal Yapı Tolerans Derecelendirmesi" haritalarında proje alanı "insanın her türlü faaliyetine toleransı olmayan özel coğrafya alanları olarak doğal haliyle bırakılması gereken alanlar" olarak gösterilmiştir.
- c. Söz konusu plan raporlarında İstanbul için son derece önemli olan ve bu özelliğini kısmen yitiren Küçükçekmece Su Havzası'nın ıslahı önerilmekte iken, bölge için alelacele çıkarılan yasa ve yönetmeliklere dayanarak TOKİ tarafından üretilen 11.04.2007 ve 12.02.2008 tarih 1/5000 ve 1/1000 ölçekli planlarda havza sınırlarının işlenmediği görülmektedir.
- d. Bu özellikleriyle yapılaşma açısından son derece kısıtlı olanaklara sahip olan proje alanı, TOKİ tarafından düzenlenen 1/5000 ve 1/1000 ölçekli planlar ile yaklaşık 350 bin kişinin yaşayacağı büyük bir kentsel merkez haline getirilmeye çalışılmaktadır.

Bu merkezin kentle bağlantısının, İstanbul için üretilen hiçbir üst ölçekli planda bulunmayan Üçüncü Boğaz Köprüsü çevre yolları ile sağlanacağı plan lejantları ile ilan edilmekte (bkz. TOKİ yarışma belgeleri), bu yolla Üçüncü Boğaz Köprüsü meşrulaştırılmak istenmektedir. Bununla da yetinilmeyerek ekolojik açıdan bu denli hassas bir bölgede yarışma eki olarak verilen plan raporunda; "Kent bütününe yönelik alışveriş merkezi vb. ticari kullanımlara imkân verecek bir ticaret yoğunluğu üst ölçekli plan kararları doğrultusunda alanın doğu kesiminde, 3. köprü bağlantı yolu kavşağı yakın çevresinde olacaktır" denilerek hem kentin hem de bölgenin son kalan doğal kaynaklarına indirilecek öldürücü darbe açıkça ilan edilmektedir.

- e. Havza sınırlarının işlenmediği planlarla, alan yapılaşmamış olmasına karşın ekolojik koridor bütünlüğü bozulmuş ve kent makro formunda kuzeye doğru ciddi bir cazibe alanı oluşturulmuştur. Bu husus 1/100.000 İstanbul Çevre Düzeni Planı için yapılan itirazlarımızın ana konularından birini oluşturmaktadır.
- f. 28.02.2007 tarihinde TOKİ tarafından hazırlanan 1/5000 ölçekli Nazım İmar Planı ve 1/1000 ölçekli Uygulama İmar Planı onaylanmak üzere İBB Meclisine iletilmiştir. Planlar ile ilgili olarak, İBB Planlama Müdürlüğü tarafından 3194 sayılı İmar Kanunu, 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanunu, Plan Yapımına Ait Esaslara Dair Yönetmelik ile şehircilik ilke ve esasları çerçevesinde yapılan değerlendirmeler aşağıda sıralanmıştır:

1. "Kayabaşı Toplu Konut Alanı 1/5000 ölçekli Nazım İmar Planında, konut alanlarına ilişkin; 750 ki/ha, 500 ki/ha ve 250 ki/ha olmak üzere üç farklı yoğunluk değeri verilmiştir. Verilen yoğunluk değerlerinin hangi kriterlere göre bulunulduğuna dair bilimsel çalışmaya dayalı bir veri bulunmamaktadır."

2. "Kayabaşı Toplu Konut Alanı 1/5000 Nazım İmar Planında ve 1/1000 Uygulama İmar Planında ve raporunda yapı yoğunluğu hesaplarında kullanılacak m²/kişi değerlerine ilişkin herhangi bir hüküm getirilmemiş olup söz konusu değerle ilgili olarak bölgede yapılan bilimsel çalışmaya dayalı bir veri bulunmamaktadır."
3. "Donatı alanları için ayrılan alanlar, yönetmelikte olması gereken değerlerden oldukça düşüktür."

- g. Söz konusu plan hakkındaki itirazlar henüz değerlendirilmeden; TOKİ'nin 28.02.2007 gün, B.02.1.KNT.0.13.00. 00/2007/239 -10037 sayılı yazı ekinde İBB Meclisine yeni bir revizyon planı iletilmiştir. Bu plan ile ilgili uzman müdürlüğün görüşü; "1/5000 ve 1/1000 ölçekli planlarla ilgili kurum ve kuruluş görüşlerinin eksik olduğu, üst ölçekli 1/25000 ölçekli planların onanmasından sonra söz konusu bölgenin 1/5000 ve 1/1000 ölçekli planların yeniden değerlendirilmesi" olduğu halde söz konusu planlar 12.02.2008 tarihinde tekrar onaylanmıştır. Ayrıca bu revizyon planında; % 60'ı kamu elinde olan ve kamulaştırma alanı ilan edilmiş bir bölgede kamu elinde bulunması gereken, özellikle sağlık eğitim gibi donatı alanlarının yüzde elliye yakın bir kısmı özel sağlık ve özel eğitim tesisi olarak ayrılmıştır. Bu husus ise İdarenin hazırladığı ve yarışma eki olarak sunduğu plan raporunda; "Planlardaki donatı eksiklikleri, bilimsel ve mesleki yönden çeşitli tartışmaları kendi içinde barındırıyor olsa da, mevzuatın öngördüğü biçimde giderilecektir" diyerek geçiştirilmiş ve özel donatı alanlarının gerekçesi olarak yerleşme alanının üst ve orta gelirli kesime hizmet edeceği ve bu kesimin olası taleplerine uyulduğu ifade edilmiştir.

Bütün bu değerlendirmelerin ışığında;

1. Kayabaşı bölgesinin doğal, çevre ve ekolojik değerlerinin korunarak kente nasıl kazandırılacağı yönünde bir fikir yarışması düzenlenmemiştir. Meslektaşlarımızın bu kapsamda yaratıcı fikirler geliştirmesine imkân tanıyacak, bu yöndeki önerilerin derlenmesini sağlayacak bir ortam yaratılmamıştır.
2. Kayabaşı bölgesinin konut bölgesi olarak geliştirilmesi ve planlanmasında ciddi sorunlar vardır. Bu sorunların İstanbul genelinde sürdürülen planlama çalışmalarından bağımsız olarak değerlendirilmesi mümkün değildir.
3. Böylesi hassas bir bölgenin, yarışma türü ve tekniği açısından da oldukça sorunlu bir şekilde yarışmaya açılması belirli sıkıntıları da beraberinde getirmektedir. Mesleğimiz adına çok önem verdiğimiz mimari yarışmalar kurumunun böylesi müdahalelerle zedelendiği, süreçte mesleki kurallara aykırı hususlar bulunduğu, mesleki etik ve değerler açısından sakıncalı olduğu, kentsel gelişme açısından kamu yararı ile bağdaşmayan birçok olgunun yarışma yoluyla meşrulaştırılmaya çalışıldığı sonucuna varılmıştır.

Konunun hassasiyeti ve yukarıda belirtilen nedenler göz önüne alınarak; "Mimarlık, Peyzaj Mimarlığı, Mühendislik, Kentsel Tasarım Projeleri, Şehir ve Bölge Planlama ve Güzel Sanat Eserleri Yarışmaları Yönetmeliği"ne çeşitli aykırılıklar bulunan bu yarışmanın iptal edilmesi gerektiğini düşünüyoruz.

Mimarlar Odası, TOKİ'nin ülkemizde konut üretimi alanındaki çalışmalarını yakından izlemekte, bilim insanlarıyla birlikte irdelemekte ve öneriler geliştirmektedir. Kayabaşı bölgesindeki yapılaşma kararlarını da dikkatle izleyeceğimizi ve bunun doğuracağı sakıncalı durumlar için hukuki girişimlere başvurabileceğimizi, ilgili idareye, meslektaşlarımıza ve mimarlık kamuoyuna önemle duyuruyoruz.

31.03.2009

TMMOB MİMARLAR ODASI MERKEZ YÖNETİM KURULU

quo vadis

Nereye Gidiyorsun?

Fatih Söyler

Bir arkadaşına bu soruyu –bir yandan da kendime yönelterek- sorduğum zaman, kulak misafiri olan başka bir arkadaşım bana "... bu suale ait roman 1905 yılında nobel alabilirdi ancak ve Henry Sienkiewicz doğu dünyasına adanan ödülün sadece adresi oldu..." dedi. Çeyrek asırlık dostumun bu kısmen uyaran, bir parça alaycı, bir parça haddimi bildiren hariçten gazeli beni uzun uzun düşündürdü... Doğrusu şimdi bile düşünüyorum.

Gerçekten, insan kendini kullanıma ömrü çoktan bitmiş eski merdaneli çamaşır makineleri gibi görmeye, ya da birilerinden bazen hafif bir vefa gösterisiyle 'eski tüfek' yakıştırmasını, bazen hafif bir post-modern dalga geçişle 'dinozor' sözcüğünü duymaya başladığında takkeyi önüne koyup düşünme vakti gelmiş çatmış demektir.

Ama gün geliyor, "bu kadar da değil!" diyorum. Çünkü, biliyoruz ki, tüm örgütlü insan topluluklarında görmüş geçirmişlerin de belli görevleri var. Aileyi bir arada tutma, çocuklara göz kulak olma, deneyimlerini ve bilgi birikimlerini aktarma, geçmişte yaşananları anımsama (sözlü tarih) ve bu yaşananlardan gençlerin ders çıkarmasını sağlama gibi işlevleri yerine getirdikleri için, azıcık özene muhtaç duruma düşseler dahi, bu dinazorların eski çamaşır makinesi gibi hurdaya çıkarılmadıklarını biliyoruz.

Teselli tümceleri bir yana, bendeniz de yavaş yavaş takke ile oynamaya başlamış olmalıyım ki, Odamızın Nisan ayında Antalya'da gerçekleştirilen Olağanüstü

Genel Kuruluna delege olarak giderken, Ankara Şubesi yöneticilerine herhangi bir komisyonda görev almak istemediğimi, çünkü tartışmaların izlemek ve elimden geldiğince tartışmalara katılmak istediğimi belirtmiştim. Çünkü Genel Kurul gündeminde bazı yönetmelik değişikliklerinin yanı sıra 'örgütlenme' sorunsalının tartışılması da vardı ve bu oldukça hassas bir konuydu.

Ne var ki, Genel Kurul'un daha başında, Mesleki Davranış Kuralları ve Bildiri komisyonlarına önerildim. Aynı anda iki komisyonda da bulunmanın zorluğunu, olağanüstü genel kurulun özgün gündemi ile topluma verilecek mesajın sığ kalacağını ve Bildiri Komisyonunun çalışmalarında yeterince etkili olamayacağımı düşündüğüm için Bildiri Komisyonunda görev almayacağımı Divan'a bildirerek çekildim.

İyi ki öyle yapmışım. Yoksa sanırım, Genel Kurulu, özellikle örgütlenme ile ilgili çok önemli tartışmaları, izlemekten epeyce yoksun kalacaktım.

Genel Kurul Divanı'nın özverili ve iyi niyetli çabaları ile gündemdeki konular, yönetmelik düzenlemede üçte iki çoğunluk aranması ile ilgili tartışmalara, Mimarlar Odası'nın yönetmeliklerinde Anayasa ve yasanın üzerinde düzenleme yapılamayacağına ilişkin itirazlara ve zaman zaman yükselen gerilime karşın sonuçlandırıldı ve Genel Kurul kendisinden beklenen yönetmelik değişikliklerini gerçekleştirdi. Bu sonucun alınmasında, elbette, Genel Kurul komisyonlarının önerilerinin büyük çoğunluğunu oybirliği ile hazırlamalarının da önemli etkisi vardı. Başta komisyonlarda görev alanlar olmak üzere Genel Kurul delegelerini özgür iradeleri ile yaptıkları değerlendirmeler ve Genel Kurulun sonuç almasını sağlamak için ortaya koydukları çaba nedeniyle kutlamak gerek.

Yine de, kanımca, gündemde yer alan tüm yönetmelik değişiklik önerilerinden daha önemlisi Oda'nın geleceğinin tartışılmasının beklendiği 'örgütlenme çalışmaları üzerine genel değerlendirme' maddesi idi. Zaten Genel Kurulun zamanını en çok bu konu aldı. Çok sayıda delege değerlendirme, görüş ve önerilerini süre kısıtlaması olmaksızın sunma fırsatı buldu.

1986 Kirazlıyayla Deklarasyonundan bu yana gündemden düşmeyen ve temcit pilavı gibi sürekli önümüze getirilen 'yeniden yapılanma', bu gündem maddesinde, ister istemez yeniden karşımıza çıktı. Çünkü, Oda Genel Merkezinin Olağanüstü Genel Kurulun görüşüne sunduğu belge, örgütlenme için yıllardır yapılan tartışmalarda dile getirilen ve çoğu üzerinde mutabakat sağlanamamış, Oda örgütlülüğünü geliştirmek bir yana, tam tersine, örgütsel kırılmalara neden olmuş önerileri, yeni önerilerle birlikte harman edip 'yeniden' tartışmaya açıyordu. 1987'den itibaren hemen her yıl Oda gündemini işgal eden yeniden yapılanma önerilerinin tarihçesini vermeye gerek yok. Çok geriye gitmeden, "örgütlenme" konusunun ele alındığı ve 24-25 Ekim 2008 tarihinde yapılan Danışma Kurulu'na bakalım: Bu Danışma Kurulu'nun yapıldığı Mersin'de Oktay Ekinci "yeniden yapılanma" konusunun kendisinde yarattığı bıkkınlığı dile getirirken, "ille de biz yeniden yapılanmayı konuşuyoruz diyorsanız, teşekkür ederim" diyordu. Özet olarak gereksinmelerimizin saptanmasını, nereye yetişemiyor, neyi halledemiyorsak bunların belirlenmesini ve örgütümüzün bu gereksinmelere göre geliştirilmesinin sağlanmasını istiyordu.

Aslında söylemekten dilimizde tüy bitti. Yazmaktan yorulduk. Şimdi aynı şeyleri söylemek, yazmak istemiyorum. Bu gidişle, temcit pilavı eleştirisi artık bana yönelecek korkarım. Ama söylemek zorundayım: Katılmadığım Mersin Danışma Kurulu'na gönderdiğim yazıda da belirttiğim gibi, "yeniden yapılandırma yalnız 'bazı yönetmelik değişiklikleri, üye sayısının artması, örgütün büyüüp genişlemesi, ilgili mevzuatın çağın gerisinde kalması', 'genel kurulların verimsiz, yüksek maliyetli, sağlıksız olması' gibi gerekçelerle Mimarlar Odası'nın gündeminde olan bir konu değil. Bir şeyi 'yeniden yapılandırılmı' deyince, ilgili ilgisiz herkes, 'kendine göre bir yeniden yapılandırma' hayal edebilir. Merkezi idare başka, TMMOB yönetimi başka, muhalifleri başka, Mimarlar Odası Genel Merkezi başka, şubeleri başka, üyelerinin bir grubu başka, diğer grupları da bambaşka bir 'meslek odası' niyetinde olabilirler." Nitekim, çoğunluğun bu görüş ve niyette olmadığını bilsek de, Oda'nın TMMOB'den ayrı bir 'meslek kurumu' olarak yeniden yapılandırılması, serbest

mimarların kayıt ve sicil kurumu olarak örgütlenmesi gibi öneriler yalnızca bazı meslektaşların talebi değil. TMMOB ve bağlı odaları için merkezi yönetim de benzer 'tasavvurlar' içindedir ne zamandır.

Olağanüstü Genel Kurulda, örgütlenmemize ilişkin çok değerli görüşler, öneriler sunuldu. Yukarıda dile getirdiklerim, bu tartışmaların yapılmasına karşı olduğumdan değil elbette. Günün gereksinimlerine yanıt verecek, Oda'ya ve meslektaş dayanışmasını etkin kılacak, Oda'yı toplumla bütünleştirecek, Oda'yı meslek alanında söz sahibi yapacak, mesleğin onurlu ve etkin şekilde uygulanmasını sağlayacak, mesleki eğitimin asgari koşullarının sağlanmasında öncü olacak ve örgüt içi demokrasiyi güçlendirecek bir örgütsel zenginliğe kim "hayır" diyebilir? Gerçekten pek çok konuşmacı, bu gereksinimlere değindiler ve tartışmaları önerileri ile zenginleştirdiler. Nitekim, İstanbul'dan bazı meslektaşların ortak imzası ile sunulan ve delegasyon yapısının oransal temsil ile belirlenmesini isteyen önerileri, örgüt içi demokrasi arayışına bir örnek olarak, Genel Kurul tartışmalarına damgasını vurdu. Bir arkadaşımız oda kadrolarının ve delegasyonun giderek yaşlanmasına dikkat çekerek örgüt içi demokrasi arayışına verdiği önemi gösterdi. AR-GE çalışmalarının gerekliliğine, katılımın artırılmasına, öğrenci ve genç meslektaşlarla yakın iletişime, kamu ve özel sektörde ücretli çalışanların üyelik ve özlük hakkı sorunlarına, sendikal haklara, neo-liberal politikaların dayattığı sorunlara ve daha pek çok "gereksinime" değinen delegeler, örgütsel gelişmeye "evet" dediler.

Katılınz ya da katılmayız. Getirilen önerilerden eksik ya da yanlış bulduklarımız da olabilir. 'Mimarlar Odası Toplum Hizmetinde' şiarına uygun örgütsel gelişmeyi dert edinen tüm önerileri tartışmaya açık ve hazır olmak gerekir. Ne var ki bu günden sonra tartışmalarımızın odağında, öyle görülüyor ki, bu dertlenmeler değil, Mimarlar Odası'nın bir meslek yasası ya da aynı paralelde özel bir yasa ile birlikte 'kamu yararına yeniden yapılandırılması' olacaktır. Mimarlar arasındaki elli küsur yıllık bir tartışma, merkezi yönetimin de desteğiyle, kamu ve toplum yararı kavramlarına kayacak,

bu kavramlardan ne anladığımızı sorgulamamızı –bizleri sokağa döktürecek kadar sıcak olarak gerektirecektir. Mimarlar Odasının tarihi, kimi açık açık yazılmış, kimi satır aralarına gizlenmiş 'meslek kurumu örgütlenmesi' yolunun haritaları ile doludur. Bu konuya, ta 1995 yılında, Ürgüp Olağanüstü Genel Kurulundaki konuşmamda değinmiştim:

"İlk meslek yasa taslağı bir kırmızı kitaptı. İzmir kaynaklı bu taslak, sanırım 1985 veya 1986 tarihliydi ve o sıralarda çok tepki görmüştü. Özellikle mimarlara müteahhitlik, ticaret gibi meslek dışı faaliyetleri yasakladığı için. Bu taslak -ya da çerçeve öneri- ile sonraki taslaklarda tepki gören konuların diğer en önemlileri mesleğe kabul koşulları ile kamu ve özel sektörde ücretli çalışan meslektaşlara getirilen kısıtlamalardır...."

Meslek yasası Oda gündemini ciddi olarak 90'lı yıllarda işgal etmiştir. Oysa, 80'li yıllar, meslek yasası inşasının arsa seçiminin yapıldığı, hatta temel kazısının gerçekleştirildiği yıllar olmuştur.

Yeniden yapılanma çerçevesinde alınan bir bölük karar ve açıklanan sayısız deklarasyonu arsa seçimi için gösterilen çabalar olarak değerlendirirsek, Oda Yönetmeliklerinde 1987'den bu yana yapılan değişiklikleri de temel kazısı olarak değerlendirebiliriz...."

..... Modelin yerleştirilmesi oldukça çetin bir süreci gerektirmektedir..... Oda Yönetmeliği Bursa'dan sonra Muğla'da da değiştirilir. Diğer yönetmeliklerimizde de değişiklikler yapılır. Her genel kurul, yeni bir olağanüstü genel kurul gerektirir. Yeni yönetmelikler, yeni şartnameler oluşturulur. Oda'nın tüm yapısı, meslek yasasına doğru ilerlerken uzman bir hukukçunun bile altından zor kalkacağı hacimde ve karmaşıklıkta bir Mimarlar Odası mevzuatı oluşur."

Aradan 14 yıl geçmiş. Hale bakın ki, durumumuz değişmemiş. Yine üye dayanışmasını, gençlerle iletişim kurmayı, toplum yararına iyi mimarlık için çaba göstermeyi, yapı ve kentsel çevre standartları oluşturmayı ve örgütlenmemizde eksik gördüğümüz tüm diğer adımları ıskalyoruz. Mevzuatımız ise daha da serpilip gelişiyor.

Mesleğimizi bir düzene sokmak gibi bir idealin yanı sıra, yarım asırdan fazla bir süredir TMMOB'den ayrı, serbest mimar ve ideolojisinin egemen kılınacağı, 'Mimarlar Odası Toplum Hizmetinde' şiarına değil, kerameti kendinden menkul yeni bir (neo-liberal anlam yükleyerek) 'kamu yararı' şiarına hizmet eden, Oda'yı bir 'kayıt ve sicil tutma aygıtı'na dönüştürmeyi hedefleyen bir idealin de içimizde kök saldığını, bu anlayışın devlet bürokrasisinde ciddi lobi çalışmalarında bulunduğunu görmek gerekir. Bu lobi çalışmaları 80'li yıllarda başlamış, gün geçtikçe etkisini artırmıştır. Ayhan Çelik, Kenan Güvenç ve Murat Uluğ, Mimarlık Dergisinin 253. Sayısındaki yazılarında "1980'li yıllar kaotik sayılabilecek bir çokluğun 'farklılıklarının' politik şoklarla ıslah edilerek bir örnekleştirildiği zamanlar olarak toplum tarihine geçmiştir.... Artık akademisyenler, elitistler, yanşmacılar, hatta piyasacılar yoktur. Bütün bu kategorik ayrımlar, 'iş yapan' mimar grubunca emilmiştir. Serbest Mimar ve ideolojisi, icra ve örgütlenmenin merkezine gelip oturmuştur." diyorlardı.

Ama dediğim gibi, bizimle uğraşan yalnız kendimiz değiliz. TMMOB yasasını değiştirme, Mimarlar için ayrı bir örgütlenme modeli oluşturma gayretlerinin merkezi yönetimin gündeminde olduğunu sağır sultan duydu. Bu gayretlere karşı örgütlenmemizi geliştirmek, üye dayanışması sağlamak için el birliği ile çalışmak yerine, merkezi yönetime adeta davetiye çıkarmaktayız. Odamızın hazırladığı 'Mimarlık Hakkında Kanun Tasarısı' kitapçığı, kamuoyu ile paylaşılmak ve merkezi yönetime de iletilmek üzere yayımlandı. Bu kitapçığın MYK tarafından hazırlanan gerekçe bölümünde "TMMOB çatısı altındaki odalara bakıldığında görülecektir ki pek çoğu birbirleri ile hiç ilgisi olmayan meslek disiplinlerini kapsamaktadır.... Bu koşullarda sayılan 23'ü bulan meslek odalarının üyelerinin tabi olacağı hukukun da tek bir kanun ile düzenlenmesinin uygulamada çok büyük sorunlar yarattığı kolaylıkla görülebilmektedir..... TMMOB'nin çatısı, örgütsel yapısı korunmak koşuluyla her meslek disiplininin kendi ihtiyacı olan kanunların çıkarılması zorunlu olmuştur." diyor... Bu gerekçenin ve kanun tasarısının TMMOB çatısına dokunmamayı da talep eden utangaç bir davet olduğunun altını çizmek

gerek. Ne var ki aynı zamanda bu utangaç davetin merkezi yönetimce okunacak kısmını da tahmin etmek zor değil. Üstelik, bu son taslak Odamızın merkezi yönetime arz ettiği ilk taslak da değil. 1986'da, 1992'de ve sonraki yıllarda, kimi resmi ziyaretle, kimi meslektaşlarımızın bireysel girişimleriyle çeşitli 'mimarlık kanun tasarıları' ilgili siyasilere verilmedi mi? Bu taslakların hemen tümü, Oda'nın örgütsel yapısını kökten değiştirmiyor muydu? Bugün bile, merkezi idarenin elinde meslek camiamızca arz edilmiş kaç tane 'Mimarlık Hakkında Kanun Tasarısı' var acaba?

Ve tüm bu kanun tasarılarının öngördüğü eğitim, staj, mesleğe kabul koşulları, unvan ve yetki kullanma kuralları, melek içi eğitim zorunluluğu gibi düzenlemeler adım adım iç hukukumuzda giriyor mu? Mevzuat yığınlarının altında giderek bürokratlama, bürokrasiye gömülme, bürokratik bir oda haline dönüşme, bürokratik bir kurum haline dönüşme tehlikesi yok mu? Mimarlar Odası, tüm birimleri ile, şu anda bir 'kimlik bunalımında' değil mi?

O halde herkes açık olsun, niyeti neyse söylesin. Bazıları büyük altından gülüyor, "siz konuşa durun bakalım" diyor... Bazıları satır aralarında yazıyor asıl niyetlerini... Bazıları dürüst davranıyor ve kiminle ittifak yapacağını, kiminle nerelere kadar gideceğini açıkça söylüyor. Bazıları da, belki iyi niyetle, belki gerçekten örgütün gelişmesi ve örgüt içi demokrasinin güçlenmesi adına, ama, yeri ve önceliği olmayan girişimlerde bulunuyorlar...

Herkesin bildiğini saklamanın kimseye yararı yok. Genel Kurul kürsülerinden "...ben devrimciyim!" demek yetmiyor. Ne olup bittiğini görmek ve hayatı, yaşananları sorgulamak, hatta İsa'nın "Quo vadis domine? Nereye gidiyorsun hazret?" sorusuna verdiği yanıtta olduğu gibi "bilmeyen arkadaşları aydınlatmak" için çaba harcamak gerekiyor. Ben de tüm meslektaşlara, kendime, Mimarlar Odası'na soruyorum. Sadece Mimarlar Odası bağlamında değil, diğer meslek odaları ve TMMOB için de soruyorum: "Acaba nereye gidiyoruz?"

Quo Vadis arkadaşlar? Gerçekten biz nereye gidiyoruz? Bu sorunun yanıtını acilen bulmamız lazım. Yoksa gideceğimiz yeri başkaları gösterecek pek yakında.

KATILIMCI PLANLAMA VE PAYDAŞ YÖNETİM SÜRECİ ANKARA İLİ STRATEJİK PLANLAMA DENEYİMİ

Kent İzleme Merkezi (KİM) söyleşiler dizisinin ilki 16 Nisan 2009 Perşembe akşamı gerçekleştirildi. Şehir ve bölge plancısı Dr. Savaş Zafer Şahin'in¹ deneyimlerini paylaştığı sunumun başlığı **Katılımcı Planlama ve Paydaş Yönetim Süreci: Ankara İli Stratejik Planlama Deneyimi** idi. Sunuş ise **neden katılımcı planlama** sorusunun irdelenmesi, paydaş analizi süreci ve Ankara İli Stratejik Planlama sürecinde paydaş analizi ve yönetimi konularını içeriyordu. Sunuşun devamında katılımcıların soruları ve yorumlarıyla zenginleşen söyleşi, Kent İzleme Merkezi paydaş belirleme sürecine ilişkin önerilerin dile getirilmesiyle son buldu.

Sözlerine uzun zamandır farklı ortamlarda farklı isimlerle gerçekleştirilen kente ilişkin çalışmaların Kent İzleme Merkezi fikriyle somutlaşmasının kendisini heyecanlandığını söyleyerek başlayan Şahin, katılımcılığın soyut bir kavram olarak algılandığını ve somutlaştırılmadığı için daha işin başında vazgeçilen bir kavram haline geldiğini vurguladı. Deneyimleriyle bu kavramın somutlaştırılabildiğinde çok verimli sonuçlar doğurduğunu yaşayarak gördüğünü dile getirdi.

Konuşmasının birinci bölümünde "Neden katılımcı planlama?" sorusunu, hakim planlama paradigmaları ve yöntemleri, ulusal planlama kademeleri (ölçekleri) ve değişen dünyanın yeni siyasal ölçekleri, değişen öncelikler ve aktörler bağlamında ayrıntılarıyla açıkladı. Sonrasında da ülkemizdeki durumu, planlama süreç, yetki ve yöntemlerinde parçalanma, yukarıdan aşağıya yönetim biçimi ve katılımın yalnızca yasal zorunluluk nedeniyle "cılız" bir şekilde gerçekleşmesi üzerinden değerlendirdi. Tüm bu eleştirilerin çözümü olarak, karar alma süreçlerinde katılımın kendi başına bir amaç olarak kabul edilmesi ve bilişimin sağladığı olanakların bunun için kullanılması, katılımda sürekliliğin, bütünselliğin önemsenmesi, yenilikçi yöntemlerin kullanılması ve paydaş odaklı bir planlama yaklaşımının geliştirilmesi ve uygulanması gerekliliğini vurguladı.

İkinci bölümde ise ayrıntılarıyla paydaş analizi sürecini ve bu sürecin Ankara İli Stratejik

Planlama Deneyimi'nde nasıl gerçekleştirildiğini açıkladı. Bu deneyimin başarıları ve süreçteki eksiklikler/hatalar/öğrenilenler üzerine son bir değerlendirmeye sunuşunu bitiren Sayın Şahin, sorularla Kent İzleme Merkezi'ne paydaş belirleme sürecine ilişkin önerilerde bulundu.

Bu öneriler:

- Sürecin içindeki insanların moderatör olmaları ve gerekirse bu konuda eğitim almaları,
- Her zaman yapıldığı gibi paydaş yaratma hatasına düşmeden yalnızca paydaşların bulunması,
- Sürecin başlı başına bir öğrenme süreci olduğu, süreklilik, dinamiklik ve kolektif bir çalışma gerektirdiğidir.

Kent İzleme Merkezi'nin gerçekleştirdiği ilk söyleşi hem katılımcıların sorularının yanıtlanması hem de merkezin paydaş belirleme süreci açısından yararlı oldu.

¹ Ankara İli Stratejik Planlama Deneyimi bu anlamda önemli katılımcı planlama deneyimlerinden birini oluşturmaktadır. 2006 yılında gerçekleştirilen bu planlama deneyimi, 500 kurumu içeren yaygın bir katılımı, 6 ay gibi kısa bir sürede, yenilikçi katılımcılık ve istatistik yöntemleriyle hazırlanmıştır. Sürecin Koordinatörü Dr. Savaş Zafer Şahin bu deneyimde rolü ile JCI (Junior Chamber International - Dünya Genç Liderler ve Girişimciler Federasyonu) tarafından 2006 yılında siyaset, hukuk ve kamu yönetimi alanında Türkiye'nin en başarılı genci ödülünü almış, süreç Başbakanlık, İçişleri Bakanlığı ve KALDER (Türkiye Kalite Derneği) tarafından katılımcı iyi uygulama örneği olarak kabul edilmiştir.

ANKARA HALKINA ŞİKAYET KARARINA **yargıdan dur ihtarı**

Bir önceki Bültende Mimarlar Odası Ankara Şube olarak Peyzaj Mimarları Odası ile birlikte Büyükşehir Belediye Meclisinin Ankara Büyükşehir Belediyesinin ihale ettiği işler aleyhine dava açanların Ankara Halkına pankartlarla ve el ilanlarıyla Ankara halkına duyurulmasına ilişkin kararına karşı iptal davası açtığımızı belirtmiştik. Ankara 10. İdare Mahkemesi, 02.04.2009 tarihinde dava konusu ettiğimiz belediye meclisi kararının yürütülmesinin durdurulmasına karar verdi. Mahkemenin yürütmenin durdurulması kararının gerekçesinde;

- Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığı tarafından Anayasanın 36. maddesiyle teminat altına alınan "hak arama hürriyeti" kapsamında dava açanların, açmış oldukları dava sonucunda verilen karara göre gecikmeksizin işlem yapmak yerine, bu kişilerin dava açmak suretiyle kamu hizmetlerini engelledikleri yönünde kamuoyuna duyuruda bulunularak, üzerlerinde kamuoyu baskısı oluşturarak dava açma haklarının önüne geçilmeye,
- İdarelerin işlem ve eylemlerinin hukuka uygun olup olmadığının bağımsız ve tarafsız yargı organınca denetlenmesinin engellenmeye çalışıldığı,
- Anayasanın 2. maddesinde yer alan "hukuk devleti" ilkesi ve "hak arama hürriyeti"ni düzenleyen 36. maddesi ile temel hak ve hürriyetlere dokunulamayacağına ilişkin olan 12. maddesine uygunluk bulunmadığı,
- Hukuk devleti olma koşullarından en önemlisi olan "idarenin hukuka bağlılığı ilkesi" sonucu, özel ya da tüzel kişiler meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahip olduğu,
- Adil yargılanma hakkının Anayasanın 36. maddesi ile teminat altına alınmış olduğu, bu kişilerin açmış oldukları davalar sonucunda verilen kararların gecikmeksizin uygulanması anayasal ve yasal vurgulanmıştır.

Bu karar ile Büyükşehir Belediyesi, dava açanların üzerinde kamuoyu baskısı oluşturamayacak, işlem ve eylemlerinin yargı organlarınca denetlenmesini engelleyemeyecektir. İdarelerin her türlü işlem ve eylemlerinin yargı denetimine tabi olduğu gerçekliği defalarca olduğu gibi bir defa daha Büyükşehir Belediyesine hatırlatılmıştır. İdareler hukuka uygun, kamu yararını üstün tutan ve şeffaf yönetim anlayışını benimser nitelikte hareket etmedikleri sürece Mimarlar Odası Anlara Şube kamu adına her türlü hukuki girişimde bulunmaya devam edecektir.

GÖNÜLLÜLERE AÇIK BİR **"Mimarlık Vakfı"**

Parçalar nasıl bütün için varlarsa,
bizler de kendimiz için değil
toplumun esenliği için varız.
Maruf Önal

Yüzyıllardan beri uzmanlık alanına giren konularda toplumun ve çevrenin iyileştirilmesi doğrultusunda yılmadan çalışma ve mücadelelerini sürdüren mimarlar, insan odaklı üç meslekten birini uygulamaktadırlar. Zaman ilerledikçe mimarlar ve mimarlık mesleği, iş, sosyal güvenlik, dayanışma ve kültürel destekten iyice yoksunlaşmış, hızla da yoksullaşmaktadır. İşte tam da bu sırada Mimarlık Vakfı, bu desteği oluşturmak, karşılıklı sevgi, saygı ve dayanışma içinde; sağlıklı bir çevrenin oluşması, değerlerin korunması ve yaşatılması yönünde katkı sağlamak amacı ile 1990'lı yılların ortasında kurulmuştur. Kurucu üyeleri arasında TMMOB Mimarlar Odası ve 15 Şubesi de yer almaktadır.

Bildiğiniz gibi, **vakıf** bir hizmetin gelecekte de hizmet olarak devamını sağlamak amacıyla kendi istekleri ile resmi yollarla bağışlanan mülk ve paralara denir. Eğitime, öğretime, belediyelere, sağlık işlerine, yoksullara hizmet eden vakıfların Türk toplumunda çok eski bir geçmişi vardır. Bu geçmişe sahip çıkmak ve mimarlık topluluğunda sevgi ve dayanışmayı sağlamak bizler ile mümkündür. Haydi siz de bir imza ile MİMARLIK VAKFI kervanına katılın

Mimarlık Vakfı
Yönetim Kuruluna
İSTANBUL

Mimarlık Vakfı'nın Kuruluş Senedi'ni okudum, mimarlığa ve mimarlar arasındaki dayanışmaya yönelik çalışmalarını olumlu buluyorum.

Vakfımıza ve çalışmalarına sahip çıktığımız ve katkıda bulunduğumuz ölçüde amaçlarına daha kolay kavuşacağına inanıyorum.

Kurucu üye olmak ve Vakıf çalışmalarında yer almak istiyorum.
Gereği için iletir, saygı ve sevgiler sunarım. ... /... /2009

Tel: 0212 – 245 16 66 / Faks: 0212 – 249 08 32
Eposta: mimarlikvakfi@superonline.com
Web: <http://www.mimarlikvakfi.org>

Vakfa
kurucu üye
olmak
isteyenler
için bir
örnek

BAŞKENT ANKARA'DA

“kentleşme şurası”

Kentleşme sorunlarının çeşitlenerek artış gösterdiği günümüzde sürdürülebilir kentleşme ve mekânsal planlama politikası hazırlama, oyumlandırma ve kurumsallaştırma çalışmaları çerçevesinde T.C. Bayındırlık ve İskân Bakanlığı “Bütünleşik Kentsel Gelişme Stratejisi ve Eylem Planı Projesi” (KENTGES) çalışmalarını yürütmektedir.

4-7 Mayıs 2009 tarihinde gerçekleştirilen “Kentleşme Şurası”nda Şura'nın hedefi sonuç bildirgesinde “ülkemizin kentsel gelişme dinamiklerini sürdürülebilirlik ilkesi çerçevesinde değerlendirmek ve yaşanabilir yerleşmelere ulaşmak için akılcı stratejilerle somut eylemlerden oluşan bir program oluşturmak” olarak vurgulandı.

Bir yıla yayılan çalışmalar; Şura Hazırlık Çalışmaları, İstişare Toplantıları, Şura Komisyonlarının Teşkilî ve Komisyon Çalışmaları ve Raporların Hazırlanması ve Şura Genel Kurulu Süreçlerinden oluşmuştur.

Hazırlık sürecinde;

- Mekansal Planlama Sistemi ve Kurumsal Yapılanma
- Kentsel Teknik Altyapı ve Ulaşım
- Kentsel Dönüşüm, Konut ve Arsa Politikaları
- Afetlere Hazırlık ve Kentsel Risk Yönetimi
- Kentsel Miras, Mekân Kalitesi ve Kentsel Tasarım
- İklim Değişikliği, Doğal Kaynaklar, Ekolojik Denge ve Enerji Verimliliği
- Kentsel Yoksulluk, Göç ve Sosyal Politikalar
- Bölgesel Eşitsizlik, Yerel Kalkınma ve Rekabet Edebilir
- Kentler Kentlilik Bilinci, Kültür ve Eğitim
- Yerel Yönetimler, Katılımcılık ve Kentsel Yönetim

konu başlıklarında 10 adet Şura komisyonu tanımlanmıştır.

Çalışma program ve yöntemi belirlenen Şura Komisyonlarında kurum ve kuruluşların katılımında % 27 payla Kamu Merkez, % 20 ile Akademi, % 10'la Valilik ve Yerel Yönetimler, Sivil Toplum Örgütleri, Özel Sektör, İş Dünyası ve Meslek Örgütleri ile Küresel Örgüt ve Kişiler,%3 ile Bakanlık Birimleri yer almıştır.

Toplam 151 kurum ve kuruluştan katılan 296 üye, sorun, strateji ve eylemleri kapsayan tabloları hazırlamışlardır.

Ankara'da 356 üyenin katılımıyla toplanan Kentleşme Şurası Genel Kurulunda kabul edilen raporlarda yer alan tespit ve önerilerden yanda özetlenen hususların Şura Sonuç Bildirgesinde yer almasına karar verilmiştir.

sonuç bildirgesi
2009

KENTLEŞME ŞURASI

Türkiye'de mekânsal planlama alanında bütüncül bir bakış açısının geliştirilmesinin gerekli olduğu belirlenmiştir. Mevcut durumdaki çok parçalı kurumsal yapının ve dağınık planlama yetkilerinin birlikte ele alınması ve çerçeve bir kanun ile yeni bir planlama yaklaşımı ve planlama sisteminin geliştirilmesi gerekmektedir.

Yeni planlama yaklaşımı; katılımcı, müzakereci, dinamik ve disiplinler arası gerçekleştirilen ve planı yalnızca fiziksel müdahaleye odaklanan nihai bir belge olarak değil, doğal ve kültürel değerlerin korunması ile sosyo-ekonomik gelişme için araçları ortaya koyan, birleştirici ve devamlılığı olan, stratejik amaç ve hedefleri içeren, izleme ve değerlendirme sistemi olan ve geri beslemeyi öngören, esnek bir süreç olarak tanımlanmalıdır.

Önerilen planlama sisteminin, salt kentleri değil, aynı zamanda kırsal yerleşmeleri ve kır - kent sürekliliğini de kapsayacak şekilde oluşturulması, Stratejik Planlama yaklaşımıyla Ülke Mekânsal Gelişme Stratejisinin hazırlanması gerekli görülmektedir.

Mevcut planlama araçlarının dar kapsamı göz önüne alındığında, uygulamaya yönelik arazi düzenlemeleri, vergilendirme, finansman sağlama ve ekonomik kayıpların telafisi konularında yeni uygulama araçlarının geliştirilmesine ihtiyaç duyulmaktadır.

Her kademedeki planlama faaliyetleri için gerekli olan doğru, güncel ve sürekli veri akışının sağlanması konusunda müstakil bir yapılanmaya gidilmesi, mekânsal veri altyapısının geliştirilmesi ve bilginin yönetilmesi, arşivlenmesi ve paylaşımına sunulmasını içeren, mekânsal veri sisteminin geliştirilmesi gerekmektedir.

Planlama etiğinin geliştirilmesi ve planlamada etkinliğinin artırılması sağlanmalıdır.

Teknik altyapı ve kentsel ulaşım sistemi, kentlerin mekânsal gelişiminde üstlendikleri belirleyici rol ile kentlerde sürdürülebilir gelişmenin sağlanması konusunda özel bir yere sahiptir.

Kentsel teknik altyapı kapsamında, kent planlama ile teknik altyapı planlaması arasındaki eşgüdüm eksikliği giderilmeli ve herhangi bir imar planı değişikliği önerisinde, değişikliğin teknik altyapıya ilişkin etki analizi çalışmasının zorunlu kılınmasına dair düzenlemeler yapılmalıdır.

Kentsel altyapı sistemlerinin uzun vadeli planlanması ve işletme verimliliğinin artırılması gerekmektedir. Su şebeke kayıplarının önlenmesi ve yağmur suyunun bir kaynak olarak kullanılması konusunda projeler geliştirilmelidir.

Kentsel ulaşım alanında kent planlarıyla ulaşım planları bütünleşik olarak hazırlanmalı ve trafik etki analizleri yapılmalıdır. İmar mevzuatında sürdürülebilir kentsel gelişmeyi destekleyen, toplu taşıma ve bisiklet kullanımını özendirici, yaya öncelikli ve sürdürülebilir ulaşımı teşvik eden kentsel gelişme modellerine dayanan planlama ilkeleri benimsenmelidir.

Kentsel ulaşım ile ilgili ulusal düzeyde temel politikaları, öncelikleri ve ilkeleri içeren “Kentsel Ulaşım Stratejisi” belirlenmeli ve yerel yönetimler için bağlayıcı bir çerçeve oluşturulmalıdır.

Yüksek nüfus artışının sürdüğü kentlerde konut sorunu güncelliğini korumaktadır. Talep ile ruhsatlı konut arzı arasında yerleşmelere göre önemli farklılıklar bulunmaktadır. Düşük ve orta gelir gruplarının konut edinmede karşı karşıya bulunduğu ekonomik zorlukların aşılması konusunda, arsa arzından başlayarak konut ve dönüşüm stratejilerinde bütüncül bir yaklaşım geliştirilmesi gerekmektedir.

Arsanın konut üretimi üzerindeki etkisi dikkate alınarak, tüm yerleşmelerde iyi işleyen bir arsa sunumunun koşulları oluşturulmalıdır.

Kadastral mülklerin imar parsellerine dönüştürülmesinde değer esasına geçilmeli, Düzenleme Ortaklık Payı emsal ile ilişkilendirilmelidir.

Bütünleşik bir konut politikası geliştirilerek, dar ve orta gelirli insanların nitelikli konut edinmelerine olanak sağlayacak stratejiler oluşturulmalı, kiralık sosyal konut sunumu teşvik edilmeli, yöresel özelliklere, sosyal ve kültürel yapıya duyarlı konutların ve konut alanlarının tasarımı ve üretimi desteklenerek, kaçak yapılaşmayı caydırıcı önlemler güçlendirilmelidir. İmar mevzuatına uygun yapılaşmada denetim sisteminin etkinleştirilmesi ve imar konularında uzmanlaşmış bir yargı sisteminin geliştirilmesi gerekmektedir.

Kentsel saçaklanmaya yol açmayan planlama yaklaşımları benimsenmeli, parselasyon planlarının farklı taleplere cevap verecek niteliklerde arsa üretmesi sağlanmalıdır.

Kentsel dönüşümün ekonomik, sosyal ve fiziksel boyutlarıyla bir arada ele alındığı “sürdürülebilir kentsel dönüşüm” politikaları geliştirilmelidir.

Ülkemizde güvenli, yaşanabilir ve afetlere hazırlıklı mekânların oluşturulabilmesi için afet tehlike ve risklerini dikkate alan yöntem ve yaklaşımların planlama sistemi ve yapılaşma süreci ile

bütünleştirilmesini sağlayacak düzenlemeler yapılmalıdır.

Çağdaş bir afet yönetim sistemine ulaşılması için, tehlikeleri belirleyen, afet riskini analiz eden, riski azaltmanın alternatiflerini ortaya koyan, afet-kalkınma ilişkisini gözetten bir yapı oluşturulmalıdır.

Yerleşmelerde tehlike ve risk kaynaklarının tespiti, risk azaltma çalışmalarının kurumsallaştırılması, planlara temel oluşturmak üzere 'Sakinim Planları'nın planlama sistemi ve diğer mevzuat ile bütünleştirilmesi sağlanmalıdır.

Yerleşim alanları için küresel iklim değişikliği dâhil, tehlike haritaları ve mikro-bölgeleme çalışmaları tamamlanmalıdır.

Özel sektör inşaatlarını da kapsayacak biçimde, yapı müteahhitleri için "mesleki-kurumsal yeterlilik ve belgelendirme" sistemi getirilmelidir.

Yapı denetim sürecindeki eksikliklerin giderilmesi için Yapı Denetim Yasasında düzenlemelere gidilmesi, yapı denetim uygulamalarının etkinliklerinin artırılması ve yapı denetiminin yurt çapında yaygınlaştırılması gerekli görülmektedir.

Yapıların iskân sonrası kullanımının belirli aralıklarla takibi ve kontrolü sağlanmalıdır.

Planlama, mimarlık ve kentleşme bir kültür olgusudur. Doğal ve kültürel varlıkların/alanların korunmasında, yetki, sorumluluk, koordinasyon ve yaptırımların açıkça tariflendiği ve ilgili diğer mevzuatla da uyumlaştırıldığı bir temel "Koruma" yasal çerçevesi oluşturulmalı, bütüncül bir ülke mekân ve kültür politikası hazırlanmalıdır.

Koruma sürecinde yaşanan uygulama, denetim ve kaynak sorunlarını aşmak için; güçlü bir koruma mevzuatının, iyi tanımlanmış ve özgünlüğe saygı gösteren uygulama araçlarının, etkin uygulama, denetim ve yaptırım mekanizmasının geliştirilmesi gerekmektedir. Her düzey ve kapsamdaki planlamada, doğal ve kültürel varlıkların korunmasının öncelik oluşturduğu, bunların "kaynak" ya da "kullanım değeri"nden önce, "varlık değeri" olarak tanımlandığı bir yaklaşım benimsenmelidir.

Yerel yönetimlerin koruma konusunda, yetkin ve yeterli uzman kadroları artırılmalı, yerel yönetimlerce hazırlanıp uygulanacak koruma projeleri özendirilmeli ve koruma alanında çalışan sivil toplum kuruluşları desteklenmelidir.

Koruma projeleri sosyal kalkınma projeleri ile bütünleştirilmeli, mekânın, yaşayanları ile birlikte

korunmasını sağlayacak politikalar ve projeler geliştirilmelidir.

Koruma Amaçlı İmar Planları kent bütününe ait üst kademe planlarla ilişkilendirilerek ele alınmalı, planlama ve projelendirme, ekonomik ve sosyal boyutları ile birlikte değerlendirilmelidir.

Planlama, mimarlık ve peyzaj mimarlığını bütünleştiren "kentsel tasarım", ülke planlama sisteminde yerini almalıdır. Ortak mekânlar sağlık, estetik, çevre ve güvenlik boyutları da gözetilerek tasarlanmalı, kent merkezleri başta olmak üzere, engelsiz yaya dolaşımı ve yeşil doku sürekliliği sağlanmalıdır.

Tarihi kent merkezlerinin canlandırılmasına yönelik strateji, ilke ve esaslar belirlenmeli, her kentin sahip olduğu özgün değerler göz önüne alınarak kent merkezleri tasarım kılavuzları hazırlanmalıdır.

Kentsel mekânın üç boyutlu tasarlanmasına yönelik plan uygulama araçları ve mekânsal standartlar geliştirilmelidir.

"Küresel iklim değişikliği" konusunda süratle etkin bir politika geliştirilmeli ve uygulanmalıdır. İklim değişikliği ve çevre kirlenmesine yönelik alınacak önlemler kentlerin sürdürülebilirliği ve yaşanabilirliği ile yakından ilgilidir.

Yerleşmelerde enerjinin aktif ve pasif kullanımında etkinliğin ve verimliliğin yükseltilmesi için yerleşme ve yapı ölçeğinde plan ve projeler hazırlanmalı, yenilenebilir enerji kaynaklarının kullanımına ağırlık verilmelidir.

Yerleşmelerin planlanmasında yerel enerji kaynakları araştırılmalı, enerji bütçesi yapılmalı, yerel sera gazı envanteri oluşturulmalı, sera gazı salınım oranlarının azaltılmasına yönelik eylem planları yapılmalı, kent ekolojisi ve yerel iklime uygun planlama, tasarım ve mimari geliştirilmelidir.

Güneş enerjisinin yaygın ve etkin biçimde kullanımının teşvik edilmesi için gerekli tedbirler alınmalıdır.

Yoksulluk yaşanabilir kentlerin önündeki en önemli engel ve tehdittir.

Yoksulluk, göç ve kentsel yığılma sorunu ile başa çıkabilmenin en önemli yolu "istihdam odaklı yerel kalkınma modelleri"nin geliştirilmesi ve uygulanabilmesidir. Son yıllarda ülkemizde bu amaca hizmet etmek üzere önemli adımlar atılmaktadır. Yaygın örgütlenme, sektörel ve yerel kümelenme, kapasite geliştirme, kamu-üniversite-özel sektör işbirliği, yerel halkın ve üreticinin refahını hedefleyen yatırım politikaları ve yerel kaynakların korunarak değerlendirilmesi önemli unsurlar olarak görülmektedir. Ayrıca, kırsal kalkınmayı destekleyecek tedbirlerin alınması gerekmektedir.

Yoğun göç veren bölge ve şehirlerde istihdam olanakları artırılmalıdır. Kentlerde kadınlar, çocuklar, yoksullar, yaşlılar ve özürülülerin dışlanmadan ve güvenlik içinde yaşayabilecekleri ortamın oluşturulması, muhtaç durumda olan bütün kesimlerin sosyal yardımlardan daha fazla yararlanabilecekleri bir mekanizma kurulması ve yeni sosyal politikaların geliştirilmesi gerekmektedir.

Yoksulluk ve sosyal yardımlar konusunda hizmet veren sorumlu kuruluşların verilerinin birbirleri ile irtibatlı bir şekilde kullanılmasının sağlanması ve her belediyenin kendi sınırları içinde yaşayan sosyal hizmete ihtiyaç duyan nüfusu tespit etmesi ve bir veri tabanı oluşturması gerekli görülmektedir.

Yoksulluğun kalıcılaşmasını önlemek için bu kesimlere ücretsiz eğitim ve sağlık hizmetleri ile sosyal konut sağlanması, gelir seviyeleri ve yaşam standartlarının yükseltilmesi hedeflenmelidir.

Ülkemizin sosyal ve iktisadi sorunlarının temel sebeplerinden birini bölgeler arası gelişmişlik farklılıkları oluşturmaktadır. Bu farklılıkları giderecek bölgesel kalkınma politikalarının oluşturulması gerekmektedir.

Yeni bölgesel kalkınma politikalarında amaç, "rekabet gücü yüksek bölgeler" oluşturmaktır. Bölgesel sanayi kalkınma politikaları çerçevesinde ulusal ve uluslar arası sermaye akışının kolaylaştırılması, yerel sermayenin harekete geçirilmesi ve fiziksel altyapının iyileştirilmesi sağlanmalıdır. Ulusal / bölgesel rekabet gücünde yaşanan yetersizlikleri aşmak için yenilikçi sistemlerin geliştirilmesi ve kümelenme politikalarının desteklenmesi gerekmektedir.

Yerel kaynakların tespiti, ilgili istihdam alanlarının oluşturulması; mesleki ve teknik eğitimin teşvik edilmesi ve kalifiye işgücünün talebe uygun şekilde artırılması, beşeri sermayenin güçlendirilmesi, yerel girişimciliğin ve KOBİ'lerin desteklenmesi gerekmektedir.

Kalkınma Planlarını esas alan ve kamu projelerine kaynak sağlanması konularında bağlayıcı bir belge olması gereken "Bölgesel Kalkınma Ulusal Stratejisi" hazırlanmalıdır.

Kentlilik bilinci, kentsel yaşamı ve yaşam kalitesini savunmayı ve sahiplenmeyi gerektirir.

Kentlilerin yaşadıkları çevreye sahip çıkmaları ancak bilinç düzeyinin artırılmasıyla mümkündür.

Kentlerin özgün kimliklerinin korunması ve geliştirilmesi için kente kimlik kazandıran yapı, mekân ve yaşama kültürüne önem veren politikalar geliştirilmelidir.

Kültürel miras ve ortak belleğe yer veren Kent Müzelerinin kurulması, kent belleğini ve kentli yaşamı

zenginleştiren kültür ve sanat merkezlerinin desteklenmesi, meydanlar, tören yerleri, tiyatrolar, sergiler ve kültür sanat festivallerinin teşvik edilmesi gereklidir.

Kentlerde bireylerin sosyalleşmelerini sağlayacak ortak etkinlik mekânlarının oluşturulması, "mahalle" ve "sokak" olgusunun canlı ve güçlü tutulması ve planlama ve tasarımda sosyal dinamiklerin dikkate alınması gerekmektedir.

Göç nedeniyle istihdam piyasasının dışına itilen kadınların mesleki eğitim, kurs gibi olanaklarla kent ekonomisine katılımlarının sağlanması, kadın girişimci sayısının artırılması ve toplumda bu konuda farkındalığın yükseltilmesi gerekmektedir.

Bireylere çocukluk çağından başlayarak yaşam çevresine saygı ve özen gösterme sorumluluğu kazandırılmalıdır.

Medya "kent kültürünün" topluma kazandırılması ve toplumsal duyarlılık konusunda öncü ve kolaylaştırıcı roller üstlenmelidir.

Sürdürülebilir kentsel gelişmenin sağlanması ve yaşanabilir mekânların oluşturulabilmesi için yurttaş katılımı önemli bir araçtır.

Yerel Yönetimlerin köy/mahalle ölçeğinden başlayan katılımcı yaklaşım ve mekanizmalar geliştirmeleri için gerekli düzenlemeler yapılmalıdır.

Toplumda dezavantajlı grupların katılımcı süreçlerde dikkate alınması ve etkin temsiliyetinin sağlanması gerekmektedir.

Karar verme mekanizmalarında ve uygulamada katılım, saydamlık ve hesap verilebilirliğin artırılmasına yönelik önlemler alınmalı, yerel yönetim meclislerinin yapısı geliştirilmelidir.

Kentleşme Şurasında ele alınmış olan, bu bildirmede yer almayan öneriler de dahil olmak üzere, Şura kararı niteliği kazanan tüm tespit ve öneriler, "Kentsel Gelişme Strateji Belgesi ve Eylem Planı" kapsamında değerlendirilecektir. Şura kararlarının hayata geçirilmesi ve izleme süreci bu planla başlatılmış bulunmaktadır.

Yaşanabilir yerleşme ve kentlere ulaşma hedefi doğrultusunda, ülkemizin bu Şura ile somutlaştırdığı ortak akla duyduğumuz inancı bir kez daha vurgulayarak kamuoyuna saygıyla arz ederiz.

<http://www.bayindirlik.gov.tr>

ANITLAR VE SİTLER GÜNÜ 2009

"miras ve bilim"

18 Nisan Uluslararası Anıtlar ve Sitler Günü'nün 2009 yılı konusu ICOMOS tarafından "MİRAS VE BİLİM" olarak belirlenmiştir

Tarihi ve kültürel mirasımızın topluma sunulması ve gelecek kuşaklara aktararak etkin bir biçimde korunması gerekmektedir. Bu konudaki bilinç çok geç başlamış olsa da, bugün bu alanda yaşanan gelişmeler umut vericidir. Yerel ve ulusal pek çok kuruluş, kent, sokağın, çevrenin korunmasında rol almaktadır.

Kültür ve doğa varlıklarımızın korunması için uluslararası düzeyde çeşitli bilimsel çalışmalar sürmektedir. Koruma çerçevesinde, en önemli belirleyici boyutun "özgünlük" olarak uluslararası düzeyde kabul gördüğü bir dünya görüşüne karşı, Dünyanın en eski yerleşim yerlerinden biri olan ve topraklarında farklı uygarlıklara ait çok sayıda kültürel varlığı barındıran, ancak kişisel çıkarların üstün olduğu, maddi değerlerin kültürel değerlere tercih edildiği günümüz Türkiye'sinde yıkmak, bozmak, değiştirmek ön planda tutulmaktadır.

Özgünlük, kültürel mirasın doğasına ve bunun kültürel bağlamına dayanarak, çok çeşitli bilgi kaynaklarının değerleriyle ilişkilendirilebilir. Biçim, tasarım, malzeme, kullanım ve işlev, gelenekler teknikler, konum, çerçeve, anlam, duyu, diğer içsel ve dışsal girdiler bu kaynakların çeşitli yönlerini oluşturur. Bu kaynakların kullanımı, incelenen kültürel varlığının kendine özgü sanatsal, tarihsel, sosyal ve bilimsel boyutlarının zenginleşmesine olanak sağlar. Korumanın bu birçok bilim dalını içerme niteliği uygulamada çoğu zaman kendini gösterememekte, yapılan bilimsel çalışmalar uygulamaya aktarılırken ciddi sorunlar yaşanmaktadır.

Koruma alanındaki teori ve pratik farklılığına engel olabilmek, kültürel varlıkların çeşitliliğine ve koruma uygulamalarına saygıyı arttırmak için gereken bilimsel yöntem ve araçlar araştırılmalıdır.

Kültürel mirasımızın korunmasında, koruma kültürünün gelişmesinin yanı sıra çeşitli dallarda uzmanlaşmak ve teknik donanım ve bilgiye sahip olmak da çok önemlidir. Venedik Tüzüğü'nün 2.maddesi şöyledir: "Anıtların korunması ve onarımı için, mimari mirasın incelenmesine ve korunmasına yardımcı olabilecek bütün bilim ve tekniklerden yararlanmalıdır."10.maddede ise, "Geleneksel tekniklerin yetersiz kaldığı yerlerde, koruma ve inşaa için bilimsel verilerle etkenliği gösterilmiş ve deneylerle saptanmış herhangi modern bir teknik kullanılarak anıt sağlamaştırılabilir." ifadesi yer almaktadır.

Dünyamızdaki kültürel zenginliğin ve kültür çeşitliliğinin korunma ve güncelleştirilmesi, insanlığın gelişiminin vazgeçilmez bir parçası olarak tanıtılmalıdır. Ancak bu faaliyetler bilimsel ve teknik kaynakların yanı sıra ekonomik ve kültürel yönden de desteklenmelidir. Kentlilerin, uzmanların, yerel yöneticilerin, demokratik kitle örgütlerinin, sivil girişimlerin, yerel yöneticilerin ve kamu yönetiminde görev alan idarecilerin bir araya geldikleri **katılımcı bir süreç** tanımlanmalıdır.

Küreselleşme ve homojenleşme baskılarına giderek daha fazla maruz kalan ve kültürel kimlik arayışlarının ulusçulukla karşı karşıya kaldığı bir dünyada, koruma uygulamalarının özgünlük kavramı konusundaki kararlılık ve tutarlılığı, insanlığın ortak bilincinin aydınlatılması ve açıklık kazanması için gereklidir.

18.04.2009

TMMOB MİMARLAR ODASI ANKARA ŞUBESİ

ULUSLARARASI ANITLAR VE SİTLER GÜNÜ...

kutlu olsun!

Fahrettin Emrah Köşgeroğlu, Y.Mimar – Restorasyon Uzmanı

ICOMOS (International Council of Monuments and Sites) girişimiyle, 1983 yılından beri her yıl 18 Nisan "Uluslararası Anıtlar ve Sitler" günü olarak kutlanmaktadır. Her sene seçilen bir tema ile koruma ediminin değişik yanlarını tanıtmak ve kamuoyunun dikkatini bu konulara çekmek amaçlanır. Bu seneki tema "Miras ve Bilim" olmuştur.

Kültürel ve doğal mirasın korunması ile bilim ilişkisi iki nokta üzerinden tartışılabilir;

Birinci nokta; koruma teoriği ve pratiğinin bilimle olan yakın temasıdır. Koruma, bilimin açtığı yollar vasıtası ile mümkündür; daha doğrusu pozitif bilimler açısından bakarsak, belli bir dönemin teknoloji seviyesinde üretilmiş bir eseri korumak, hem o dönemin üretim biçimlerini anlamak hem de bu bilgilerin ve eserin gelecekte var olmasını sağlayacak teknolojileri geliştirmekten geçer. Sosyal bilimler açısından ise eserin kamu hayatı içindeki değerini ortaya koymak, eserin korunması için önemlidir.

İkinci nokta ise bilimsel gelişmelerin bizzat eserler vermesidir ki, endüstri devrimi ile ortaya çıkmış ve son 20 yıldır yoğun biçimde ilgi çeken endüstri mirası koruma çevrelerinin üzerinde durduğu bir konudur. Özellikle 18 yy ve sonrası yapılarla ve teknolojilere artan ilgi, bu mirasın korunması için ivedilikle çalışılması gerektiğini göstermiştir.

"Miras ve Bilim" ilişkisinin ne kadar sağlıklı yürüdüğü ise epey ciddi bir meseledir. İşin gerçeği, bu konunun yurdumuzda oldukça muallâk bir seviyede ilerlemekle beraber, koruma fiilinin "yıkıp yeniden yapmak" gibi zekâ ve bilgi fukarası çözümler üzerinden yürüdüğü de bir gerçek... Bu durumun örneklerine halihazırda uygulanan bir çok projede ulaşmak mümkündür. İşin özünde, proje oluşturmaktan ziyade, bu projelerin uygulanmasındaki niyetsizlik, beceriksizlik, bilgisizlik ve vurdumduymazlık öne çıkmakta... Daha doğrusu yukarıda belirttiğim birinci ilişki biçimi proje üretiminde belli bir seviyeye kadar ilerlemekte ama nedense (?) uygulamaya geldiği anda rafa kalkıp, işi ehline teslim etmektense, koruma konusunda zerre fikri olmayan kişilere ihale edilmekte. Bu durumdan hem işveren, hem de işi yüklenen hiç rahatsız olmamakta, çünkü ikisinin de cesareti tamamen bilgisizliğinden kaynaklanmaktadır. En yakın olarak 26 – 27 Şubat 2009 tarihlerinde yapılan "Cumhuriyetin Mimarlık Mirası" sempozyumunda bu duruma bir kez daha dikkat çekilmiştir.

Miras ve bilim arasındaki ikinci ilişki biçiminde ise durum daha vahim görünmektedir. Ankara Havagazı Fabrikası'nın akıllara zarar şekilde yıkılması gibi bir örnekle bir daha karşılaşmamak için ne yapmak gerektiği hep akılda tutulması gereken bir noktadır. Keza bu tür mirasın korunması ile ilgili çalışmalar umut verici şekilde artsa bile oldukça sınırlıdır. Yine de önümüzde, her zaman olduğu gibi, yapılması gereken çok iş, sınırlı zaman ve alt edilmesi gereken bir zihniyet olduğu gerçeğiyle işe koyulmak gerekiyor. Özellikle bu alandaki potansiyelin kurtarılması ve korunması için geç kalınmış sayılmaz.

Bütün bu meselenin bir kültür sorunu olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır. Bu sorun hayatın her alanında karşımıza maalesef çıkmaktadır. Dikkat çekilmesi gerek nokta ise, mimarlık mesleği içerisindeki yansımalarının oldukça endişe edici seviyede olmasıdır. Çözüm üretmesi gereken insanların sorunun bir parçası olduğunu görmek çok üzücüdür.

Yine de Uluslararası Anıtlar ve Sitler günü kutlu olsun... Temenni de bile kalsa...

meslek yılına saygı
2009
4 NİSAN 2009, GAZİ KÜLTÜR MERKEZİ ANKARA

Onlar mimarlığı 60 yıl, 50 yıl, 40 yıl, 30 yıl yaşadılar
Onlar mimarlığı bir ömür yaşadılar

Yaşadım.
Yıldızlar şahidimdir.
Erik ağaçları şahidimdir.
Yaşadım avuçlarımın gücü yettiği kadar.
Dağları, meyvaları, kadınları,
İncir dallarına yürüyen su,
Yonca tarlasından gelen nefes,
Yollar ve türküler şahidimdir.

Melih Cevdet Anday

Onlar Mimarlığı 60 yıl, 50 yıl, 40 yıl, 30 yıl yaşadılar.
Onlar Mimarlığı bir Ömür yaşadılar...
Ve Mimarlığı yaşamaya devam ediyorlar... Sağlıkla, Mutlulukla, Gururla...

Gazi Üniversitesi Kültür Merkezi bu kez mesleğe bir ömrü adayan mimarları ağırladı. 4 Nisan 2009 cumartesi akşamı Kültür Merkezi'ne gelmeye başlayan konuklar,, önce fuayedeki sergi panolarına yöneldiler. Mesleklerinde 60. yılını tamamlayan ustalarımız; Ahmed Giray, Ahmet Süha Şenel, Mehmet İlhan ile 50. yıllarını tamamlayan; Coşkun Günel, Fevzi Akansel, Ahmet Lütfi Uzel, Erdiñ Güder, Kamutay Türkoğlu, Adem Keser, Candaş Bakır, Ünal Tümer, Çaykunt Özgen ve Yalçın Oğuz'un arşivlerinden alınan belgelerle oluşturulan kişisel Sergi Panoları usta mimarlarımızın yüzünde hoş bir tebessüm oluşturdu ve zaman tüneline bir yolculuğa çıktılar. O yılları, okul yollarını, gençlik sevdalarını geçirdiler akıllarından ve ideallerini, kimi zaman gerçekleşen kimi zaman da hiç gerçekleşmeyen.

Mimarlar Odası Ankara Şube Başkanı Nimet Özgönül'ün açılış konuşmasının ardından "Meslek ve Bir Ömür" adlı kısa belgesel film gösterimi başladı. Sırasıyla 1949 -1959 -1969 ve 1979 yıllarının aktüel olaylarıyla başlayıp, 50.ve 60.yılı kutlayan üyelerimizin söyleşilerinden alıntılarla devam eden ve yine üyelerimizin aktüel görüntüleriyle sona eren film konuklar tarafından ilgiyle izlendi. Meslekte 60.50.40. ve 30.yılı kutlayan üyelerimiz ödülleri aldılar ve bu gururu okul ve dönem arkadaşlarıyla birlikte paylaştılar.

Yaşama aynı pencereden bakan, detayların önemini bilen, buldukları her ortamı, her mekânı mimarca değerlendiren, kentlerin plansız büyümeleri konusunda aynı kaygıları duyan, mesleğe yeni başlayan genç mimarlara tüm deneyimlerini, birikimlerini seve seve aktarmaya hazır olan ustalarımıza meslekte sağlıklı, huzurlu, mutlu nice yıllar diliyoruz.

MEHMET İLHAN ERMAN

1949 yılında İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi Yüksek Mimarlık bölümünü bitirdi. Askerliğini yerli subay olarak tamamladıktan sonra Gaziantep Belediyesi'nde meslek subayı olarak çalıştı ve aynı belediyede Fen ve İmar Müdürlüğü yaptı. 1956 yılında Boyundirlik ve İskan Bakanlığı Gaziantep Boyundirlik Müdürü oldu. 1960 yılında İmar ve İskan Bakanlığı'na Araştırma Fen Kurulu Müdürü olarak atandı ve Afet İşleri Dairesi Başkanı, İnşaat Dairesi Başkanlığı görevlerinde bulundu. 1968-1972 yılları arasında ise Mesken Genel Müdürü olarak çalıştı. 1972 yılında Yapı Malzemesi Genel Müdürlüğüne tayin edildi. Belediyelere fen elemanları yetiştirme çalışmalarında Yapı Bilgisi öğretmenliği yaptı. Standartlar Enstitüsü'nde İnşaat Hazırlık Grubu'nda ve Teknik Genel Kurul'da görev aldı.

1977 yılında Bakanlık Müşavirliğine terfi etti. Yapı Malzemesi Genel Müdürlüğüne vekaleten sürdü. 1977 yılında emekli oldu. Emeklilik sonrasında çalıştığı meskenler: İskenderun, Gaziantep, Fethiye, Marmaris, İstanbul, Ankara gibi birçok yerde sosyal konut ve altyapı tesislerinin inşaatlarını yaptı.

MEHMET İLHAN ERMAN

1949 yılında İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi Yüksek Mimarlık bölümünü bitirdi. Askerliğini yedek subay olarak tamamladıktan sonra Gaziantep Belediyesi'nde meslek subayına başladı ve aynı belediyede Fen ve İmar Müdürlüğü yaptı. 1956 yılında Boyundirlik ve İskan Bakanlığı Gaziantep Boyundirlik Müdürü oldu. 1960 yılında İmar ve İskan Bakanlığı'na Araştırma Fen Kurulu Müdürü olarak atandı ve Afet İşleri Dairesi Başkanı, İnşaat Dairesi Başkanlığı görevlerinde bulundu. 1968-1972 yılları arasında ise Mesken Genel Müdürü olarak çalıştı. 1972 yılında Yapı Malzemesi Genel Müdürlüğüne tayin edildi. Belediyelere fen elemanları yetiştirme çalışmalarında Yapı Bilgisi öğretmenliği yaptı. Standartlar Enstitüsü'nde İnşaat Hazırlık Grubu'nda ve Teknik Genel Kurul'da görev aldı.

1977 yılında Bakanlık Müşavirliğine terfi etti. Yapı Malzemesi Genel Müdürlüğü'nü vekaleten sürdürdü. 1977 yılında emekli oldu. Emeklilik sonrasında çalışmalarına devam etti. İskenderun, Gaziantep, Fethiye, Marmaris, İstanbul, Ankara gibi birçok yerde sosyal konut ve altyapı tesislerinin inşaatlarını yaptı.

AHMED GİRAY

1923 yılında doğdu. 1943 yılında İstanbul Erkek Lisesi'nden, 1949 yılında ise İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi Mimarlık Bölümü'nden Yüksek Mimar olarak mezun oldu.

Meslek yaşamına İstanbul Belediyesi İmar Müdürlüğü'nde başladı. Sırasıyla Ayasofya ile Sultanahmet camii arasındaki park alanı, Kadırga Meydanı, Sahafalar Çarşısı projesi, Katip Çelebi için mezar yeri projesi yaptığı ilk projelerdir. Afyon Yurtiçi Bölge Komutanlığı'nda ve Zonguldak Belediyesi Fen İşleri Müdürlüğü'nde görev yaptı. Askerlik görevini İstanbul İstihkam Okulu'nda tamamladı. 1962 yılında Ankara'da Hava Kuvvetlerinde görev başlandı ve 5 yıl boyunca çeşitli projelere imza attı.

Daha sonra İmar İskan Bakanlığı'na geçti ve Şube Müdürü olarak mesleğine devam etti.

15 yıl süren Bakanlıktaki meslek yaşamında Daire Başkanlığı, Genel Müdür Yardımcılığı ve Genel Müdür Vekilliği yaptı. 1982 yılında emekli oldu.

AHMED GİRAY

1923 yılında doğdu. 1943 yılında İstanbul Erkek Lisesi'nden, 1949 yılında ise İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi Mimarlık Bölümü'nden Yüksek Mimar olarak mezun oldu.

Meslek yaşamına İstanbul Belediyesi İmar Müdürlüğü'nde başladı. Sırasıyla Ayasofya ile Sultanahmet camii arasındaki park alanı, Kadırga Meydanı, Sahafalar Çarşısı projesi, Katip Çelebi için mezar yeri projesi yaptığı ilk projelerdir. Afyon Yurtiçi Bölge Komutanlığı'nda ve Zonguldak Belediyesi Fen İşleri Müdürlüğü'nde görev yaptı. Askerlik görevini İstanbul İstihkam Okulu'nda tamamladı. 1962 yılında Ankara'da Hava Kuvvetlerinde görev başlandı ve 5 yıl boyunca çeşitli projelere imza attı.

Daha sonra İmar İskan Bakanlığı'na geçti ve Şube Müdürü olarak mesleğine devam etti.

15 yıl süren Bakanlıktaki meslek yaşamında Daire Başkanlığı, Genel Müdür Yardımcılığı ve Genel Müdür Vekilliği yaptı. 1982 yılında emekli oldu.

ERDİNÇ GÜDER

1935 yılında Ödemiş'te doğdu. 1959 yılında İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi Mimarlık Bölümünden Yüksek Mimar olarak mezun oldu. 1959-1960 yıllarında İzmir Belediyesi Fen İşleri Müdürlüğünde 1961-1962 yıllarında ise Ankara Belediyesi İmar Müdürlüğünde çalıştı.

1962-1976 yılları arasında İmar İskan Bakanlığı ve Köy İşleri Bakanlığı, Toprak ve İskan İşleri Genel Müdürlüğü, Teknik İşler Daire Başkanlığı, 1976-1981 yılları arasında Turizm Bankası A.Ş. Genel Müdürlüğü'nde Fiziksel Planlama Grup Başkanı olarak görev yaptı. 1981-1991 yılları arasında ise sırasıyla; Turizm ve Tanıtma Bakanlığı Turizm Planlama Genel Müdürlüğü'nde Genel Müdür, Kültür ve Turizm Bakanlığı Turizm Planlama ve Yahnımlar Daire Başkanlığı'nda Daire Başkanlığı, Kültür ve Turizm Bakanlığı'nda Bakanlık Müşavirliği yaptı. 1991 yılında Turizm Bakanlığından emekli oldu. Çeşitli projelerde Danışman ve Asli jüri üyesi olarak görev aldı. Çeşitli yarışmalarda derece ve mansiyonlar aldı.

Çok sayıda otel, turistik tesis ve konut projesinin proje, kontrollük ve uygulamalarında görev yaptı.

"Kırsal Kesimlerdeki Turizm Potansiyellerinin Planlama İlkeleri ve Uygulamaları", "Köy-Kent'ler üzerine Yapılan Ön Araştırma ve Araştırma Raporu", "Fiziksel Yerleşim Açısından Kırsal Alan ve Konut Sorunu", "Keban Projesi Tanımsal Yerleşim Alanları", "Kırsal Alanda Konut Sorunu", "Köylü Gücünü Destekleme Amacına Yönelik Teknik Yardım Çalışmaları", "Köy İmar Planları, Köy Konutları ve Tarımsal İşletme Yapıları Tip ve Projeleri" isimli çok sayıda yayını vardır.

1997-1979 yılları arasında A.D.M.M.A., 1984-1989 yılları arasında ise Gazi Üniversitesi Mimarlık-Mühendislik Fakültesi Mimarlık Bölümünde Bina Bilgisi ve Mimari Proje hocası olarak görev yaptı.

Ayrıca resim yapmakta olup 8 kişisel sergi açmış ve eserleriyle çeşitli karma sergilere de katılmıştır. Resim yapmaya devam etmektedir.

1305

TÜRK MİMARLAR ODASI
AZA KAYIT BELGİSİ

1. Adı: ERDİNÇ GÜDER
2. Soyadı: GÜDER
3. Annesi adı: FAKİHİNE
4. Babası adı: SİĞİRCİOĞLU
5. Doğum yeri ve tarihi: ÖDemiş 1935
6. Tutanak no: 1064
7. Meslek unvanı: Mimar
8. Eğitim ve öğretim yeri: İstanbul
9. Eğitim ve öğretim türü: Mimarlık
10. Meslek unvanı: Mimar
11. Tutanak no: 1064
12. Eğitim ve öğretim yeri: İstanbul
13. Eğitim ve öğretim türü: Mimarlık

ERDİNÇ GÜDER

1935 yılında Ödemiş'te doğdu. 1959 yılında İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi Mimarlık Bölümünden Yüksek Mimar olarak mezun oldu. 1959-1960 yıllarında İzmir Belediyesi Fen İşleri Müdürlüğünde 1961-1962 yıllarında ise Ankara Belediyesi İmar Müdürlüğünde çalıştı.

1962-1976 yılları arasında İmar İskan Bakanlığı ve Köy İşleri Bakanlığı, Toprak ve İskan İşleri Genel Müdürlüğü, Teknik İşler Daire Başkanlığı, 1976-1981 yılları arasında Turizm Bankası A.Ş. Genel Müdürlüğü'nde Fiziksel Planlama Grup Başkanı olarak görev yaptı. 1981-1991 yılları arasında ise sırasıyla; Turizm ve Tanıtma Bakanlığı Turizm Planlama Genel Müdürlüğü'nde Genel Müdür, Kültür ve Turizm Bakanlığı Turizm Planlama ve Yahnımlar Daire Başkanlığı'nda Daire Başkanlığı, Kültür ve Turizm Bakanlığı'nda Bakanlık Müşavirliği yaptı. 1991 yılında Turizm Bakanlığından emekli oldu. Çeşitli projelerde Danışman ve Asli jüri üyesi olarak görev yaptı. Çeşitli yarışmalarda derece ve mansiyonlar aldı.

Çok sayıda otel, turistik tesis ve konut projesinin proje, kontrollük ve uygulamalarında görev yaptı.

"Kırsal Kesimlerdeki Turizm Potansiyellerinin Planlama İlkeleri ve Uygulamaları", "Köy-Kent'ler üzerine Yapılan Ön Araştırma ve Araştırma Raporu", "Fiziksel Yerleşim Açısından Kırsal Alan ve Konut Sorunu", "Keban Projesi Tanımsal Yerleşim Alanları", "Kırsal Alanda Konut Sorunu", "Köylü Gücünü Destekleme Amacına Yönelik Teknik Yardım Çalışmaları", "Köy İmar Planları, Köy Konutları ve Tarımsal İşletme Yapıları Tip ve Projeleri" isimli çok sayıda yayını vardır.

1997-1979 yılları arasında A.D.M.M.A., 1984-1989 yılları arasında ise Gazi Üniversitesi Mimarlık-Mühendislik Fakültesi Mimarlık Bölümünde Bina Bilgisi ve Mimari Proje hocası olarak görev yaptı.

Ayrıca resim yapmakta olup 8 kişisel sergi açmış ve eserleriyle çeşitli karma sergilere de katılmıştır. Resim yapmaya devam etmektedir.

1325

TÜRK MİMARLAR ODASI
AZA KAYIT BELGİSİ

1. Adı: Adem Keser
2. Soyadı: Keser
3. Annesi adı: Adıgüzel
4. Babası adı: Halil
5. Doğum yeri ve tarihi: Kayseri 1954
6. Tutanak no: T.C.
7. Meslek unvanı: Mimar
8. Eğitim ve öğretim yeri: İstanbul
9. Eğitim ve öğretim türü: Mimarlık
10. Meslek unvanı: Mimar
11. Tutanak no: T.C.
12. Eğitim ve öğretim yeri: İstanbul
13. Eğitim ve öğretim türü: Mimarlık

1325

TÜRK MİMARLAR ODASI
AZA KAYIT BELGİSİ

1. Adı: Adem Keser
2. Soyadı: Keser
3. Annesi adı: Adıgüzel
4. Babası adı: Halil
5. Doğum yeri ve tarihi: Kayseri 1954
6. Tutanak no: T.C.
7. Meslek unvanı: Mimar
8. Eğitim ve öğretim yeri: İstanbul
9. Eğitim ve öğretim türü: Mimarlık
10. Meslek unvanı: Mimar
11. Tutanak no: T.C.
12. Eğitim ve öğretim yeri: İstanbul
13. Eğitim ve öğretim türü: Mimarlık

ADEM KESER

1934 doğumlu. Kayseri Lisesi'ni 1954 yılında bitirdi. İstanbul Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesinden 1959 yılında, Yüksek Mühendis Mimar olarak mezun oldu. Okulu bitirdikten sonra Ağrı Bayındırlık Müdürlüğü olarak çalıştı. 5 ayrı ilde meslek hayatına devam etti. Askerlik dönemi sonrasında serbest müteahhit olarak çalıştı. 1977-1985 yılları arasında aynı bakanlıkta Bakanlık Teknik Danışmanı olarak görev yaptı. 1985 yılında emekli oldu. Halen serbest çalışma yaşamına devam ediyor.

M. KAMUTAY TÜRKOĞLU

1935 yılında Nevşehir'de doğdu. İstanbul Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesinden Yüksek Mühendis Mimar olarak 1959 yılında mezun oldu. A.D.M.M.A. Şehircilik Kursüsünde 1997 yılında yeterlilik aldı. Gazi Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Şehir ve Bölge Planlama Ana Bilim Dalı'nda 1986 yılında doktor ünvanını aldı. Meslek yaşamına 1959 yılında İller Bankası Genel Müdürlüğü Belediye Planlama Müdürlüğü'nde başladı. 1963-1994 yılları arasında Ahmet Uzel ile birlikte kurdukları A Şehircilik Mimarlık Bürosunda çalıştı. 1994 yılından beri Ahmet Uzel ile birlikte UTTA Planlama, Projelendirme, Danışmanlık Tic. Ltd. Şirketinde mesleğe devam ediyor. 1973-1976 yılları arasında Ankara Mühendislik -Mimarlık Yüksek Okulu Şehircilik Dersi Öğretim Görevlisi, 1976-1983 yılları arasında A.D.M.M.A. Şehircilik Kursüsü'nde Öğretim Görevlisi, olarak görev yaptı. 1983 yılından bu yana Gazi Üniversitesi Mühendislik Mimarlık Fakültesi Şehir ve Planlama Bölümü'nde Öğretim Görevlisi olarak çalışıyor.

8 Ulusal Proje Yarışmasında jüri üyeliği yaptı. Şehircilik Planlama yarışmalarında 14 adet derecesi ve mansiyonu vardır. Çeşitli komisyonlarda üyelik yapmaktadır. Kent Planlama, Kentsel Tasarım, Koruma konularında çok sayıda makale, koruma ve kitabı bulunmaktadır.

CANDAŞ BAKIR

1959 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesinden mezun oldu. 1962 yılında SSK Genel Müdürlüğü'nde mimari büroda çalışmaya başladı. Sırasıyla İnşaat Müdür Yardımcılığı, İnşaat Müdürlüğü, Yapı Dairesi Başkanlığı ve SSK Genel Müdür Yardımcılığı görevlerinde bulundu. Bu dönemde Sedat Hakkı Eldem'in Sosyal Sigortalar Zeyrek Tesisleri projesinin yarışma ve uygulama aşamalarında aktif olarak görev yaptı. Bu proje ile 1986 yılında Uluslararası Ağahan Mimarlık Yarışmasında Sedat Hakkı Eldem ile birlikte birincilik ödülünü aldı.

1990 yılında Türkiye Büyük Millet Meclisi Meclis Başkan Danışmanlığı yaptı. Daha sonra Milli Saraylar Daire Başkanı oldu. Özellikle Dolmabahçe Sarayı'nda çok önemli değerlerin ortaya çıkarılmasını sağladı, bu konuda raporlar hazırladı. 1999 yılında yaş haddinden emekli olana kadar bu göreve devam etti.

Modern hastanecilik anlayışı ile proje ve uygulamalar bağlamında onlarca büyük sağlık tesisi, yüzlerce dispenser, yönetim yapıları ve rant tesisleri yapımında katkı sağladı. Toplu konut yapımı ve konut kooperatifçiliği alanında 5 ilde işçi mahalleleri oluşturulmasında ve 250 bin konut üretiminde aktif rol aldı.

1337

MİMARLAR ODASI ANKARA SUBESİ
AZA KAYIT BELGİSİ

1. Adı: Candaş Bakır
2. Soyadı: Bakır
3. Annesi adı: Adıgüzel
4. Babası adı: Ali Rıza
5. Doğum yeri ve tarihi: Kayseri 1954
6. Tutanak no: 1064
7. Meslek unvanı: Mimar
8. Eğitim ve öğretim yeri: İstanbul
9. Eğitim ve öğretim türü: Mimarlık
10. Meslek unvanı: Mimar
11. Tutanak no: T.C.
12. Eğitim ve öğretim yeri: İstanbul
13. Eğitim ve öğretim türü: Mimarlık

CANDAŞ BAKIR

1959 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesinden mezun oldu. 1962 yılında SSK Genel Müdürlüğü'nde mimari büroda çalışmaya başladı. Sırasıyla İnşaat Müdür Yardımcılığı, İnşaat Müdürlüğü, Yapı Dairesi Başkanlığı ve SSK Genel Müdür Yardımcılığı görevlerinde bulundu. Bu dönemde Sedat Hakkı Eldem'in Sosyal Sigortalar Zeyrek Tesisleri projesinin yarışma ve uygulama aşamalarında aktif olarak görev yaptı. Bu proje ile 1986 yılında Uluslararası Ağahan Mimarlık Yarışmasında Sedat Hakkı Eldem ile birlikte birincilik ödülünü aldı.

1990 yılında Türkiye Büyük Millet Meclisi Meclis Başkan Danışmanlığı yaptı. Daha sonra Milli Saraylar Daire Başkanı oldu. Özellikle Dolmabahçe Sarayı'nda çok önemli değerlerin ortaya çıkarılmasını sağladı, bu konuda raporlar hazırladı. 1999 yılında yaş haddinden emekli olana kadar bu göreve devam etti.

Modern hastanecilik anlayışı ile proje ve uygulamalar bağlamında onlarca büyük sağlık tesisi, yüzlerce dispenser, yönetim yapıları ve rant tesisleri yapımında katkı sağladı. Toplu konut yapımı ve konut kooperatifçiliği alanında 5 ilde işçi mahalleleri oluşturulmasında ve 250 bin konut üretiminde aktif rol aldı.

1310

TÜRK MİMARLAR ODASI
AZA KAYIT BELGİSİ

1. Adı: M. Kamutay Türkoğlu
2. Soyadı: Türkoğlu
3. Annesi adı: Nedime
4. Babası adı: Kamutay
5. Doğum yeri ve tarihi: Nevşehir 1935
6. Tutanak no: T.C.
7. Meslek unvanı: Mimar
8. Eğitim ve öğretim yeri: İstanbul
9. Eğitim ve öğretim türü: Mimarlık
10. Meslek unvanı: Mimar
11. Tutanak no: T.C.
12. Eğitim ve öğretim yeri: İstanbul
13. Eğitim ve öğretim türü: Mimarlık

M. KAMUTAY TÜRKOĞLU

1935 yılında Nevşehir'de doğdu. İstanbul Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesinden Yüksek Mühendis Mimar olarak 1959 yılında mezun oldu. A.D.M.M.A. Şehircilik Kursüsünde 1997 yılında yeterlilik aldı. Gazi Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Şehir ve Bölge Planlama Ana Bilim Dalı'nda 1986 yılında doktor ünvanını aldı. Meslek yaşamına 1959 yılında İller Bankası Genel Müdürlüğü Belediye Planlama Müdürlüğü'nde başladı. 1963-1994 yılları arasında Ahmet Uzel ile birlikte kurdukları A Şehircilik Mimarlık Bürosunda çalıştı. 1994 yılından beri Ahmet Uzel ile birlikte UTTA Planlama, Projelendirme, Danışmanlık Tic. Ltd. Şirketinde mesleğe devam ediyor. 1973-1976 yılları arasında Ankara Mühendislik -Mimarlık Yüksek Okulu Şehircilik Dersi Öğretim Görevlisi, 1976-1983 yılları arasında A.D.M.M.A. Şehircilik Kursüsü'nde Öğretim Görevlisi, olarak görev yaptı. 1983 yılından bu yana Gazi Üniversitesi Mühendislik Mimarlık Fakültesi Şehir ve Planlama Bölümü'nde Öğretim Görevlisi olarak çalışıyor.

8 Ulusal Proje Yarışmasında jüri üyeliği yaptı. Şehircilik Planlama yarışmalarında 14 adet derecesi ve mansiyonu vardır. Çeşitli komisyonlarda üyelik yapmaktadır. Kent Planlama, Kentsel Tasarım, Koruma konularında çok sayıda makale, rapor ve kitabı bulunmaktadır.

ADEM KESER

1934 doğumlu. Kayseri Lisesi'ni 1954 yılında bitirdi. İstanbul Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesinden 1959 yılında, Yüksek Mühendis Mimar olarak mezun oldu. Okulu bitirdikten sonra Ağrı Bayındırlık Müdürü olarak çalıştı. 5 ayrı ilde meslek hayatına devam etti. Askerlik dönemi sonrasında serbest müteahhit olarak çalıştı. 1977-1985 yılları arasında aynı bakanlıkta Bakanlık Teknik Danışmanı olarak görev yaptı. 1985 yılında emekli oldu. Halen serbest çalışma yaşamına devam ediyor.

ÜNAL TÜMER

1935 yılında Karaman'da doğdu. Kabataş Erkek Lisesini 1954 yılında bitirdikten sonra, İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi Mimarlık Bölümünden 1959 yılında mezun oldu. 1959-1960 yılları arasında Sosyal Sigortalar Kurumu İnşaat Müdürlüğü Mimari Bürosu'nda mimar olarak meslek yaşamına başladı. 1960-1961 yılları arasında M.S.B. Ordu Donatım Dairesi Tesisler Şube Müdür Yardımcısı olarak askerlik hizmetini tamamladı.

1972-1981 yılları arasında A.D.M.M.A. Mimarlık Fakültesi, Bina Bilgisi ve Mimari Proje Kürsüsünde Öğretim Görevlisi olarak görev yaptı. 1963-1980 yılları arasında kurucusu, ortağı ve yöneticisi olduğu Ünal TÜMER Mimarlık Müşavirlik Bürosu'nda hastane, okul, idari yapılar, otel ve sınıai tesislerin planlama ve koordinasyonunu yaptı. 1980-1984 yıllarında TÜMER-UGURLU Mimarlık Mühendislik A.Ş.'nin yönetim kurulu üyesi, ortağı ve yöneticisi olarak meslek yaşamına devam etti.

1982-1986 yılları arasında ise TİMSAŞ A.Ş. Yönetim Kurulu Başkan Yekili ve Genel Müdürü, Firma Kurucu ortağı olarak çeşitli projelerde görev aldı. 1984 yılından bu yana TÜMER Mimarlık Mühendislik A.Ş. Yönetim Kurulu Başkanı ve Firma Kurucu ortağı olarak meslek yaşamına devam etmektedir. Meslek yaşamı boyunca çeşitli yarışmalara katıldı, ödülleri aldı ve yarışmalarda jüri üyeliği yaptı.

Yurtiçi ve yurt dışında hastane, eğitim yapılan, endüstriyel tesisler, otel ve turistik tesisler, kampüsler, büyükelçilik yapılan konut yapılanı tasarladı.

ÜNAL TÜMER

1935 yılında Karaman'da doğdu. Kabataş Erkek Lisesini 1954 yılında bitirdikten sonra, İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi Mimarlık Bölümünden 1959 yılında mezun oldu. 1959-1960 yılları arasında Sosyal Sigortalar Kurumu İnşaat Müdürlüğü Mimari Bürosu'nda mimar olarak meslek yaşamına başladı. 1960-1961 yılları arasında M.S.B. Ordu Donatım Dairesi Tesisler Şube Müdür Yardımcısı olarak askerlik hizmetini tamamladı.

1972-1981 yılları arasında A.D.M.M.A. Mimarlık Fakültesi, Bina Bilgisi ve Mimari Proje Kürsüsünde Öğretim Görevlisi olarak görev yaptı. 1963-1980 yılları arasında kurucusu, ortağı ve yöneticisi olduğu Ünal TÜMER Mimarlık Müşavirlik Bürosu'nda hastane, okul, idari yapılar, otel ve sınıai tesislerin planlama ve koordinasyonunu yaptı. 1980-1984 yıllarında TÜMER-UGURLU Mimarlık Mühendislik A.Ş.'nin yönetim kurulu üyesi, ortağı ve yöneticisi olarak meslek yaşamına devam etti.

1982-1986 yılları arasında ise TİMSAŞ A.Ş. Yönetim Kurulu Başkan Yekili ve Genel Müdürü, Firma Kurucu ortağı olarak çeşitli projelerde görev aldı. 1984 yılından bu yana TÜMER Mimarlık Mühendislik A.Ş. Yönetim Kurulu Başkanı ve Firma Kurucu ortağı olarak meslek yaşamına devam etmektedir. Meslek yaşamı boyunca çeşitli yarışmalara katıldı, ödülleri aldı ve yarışmalarda jüri üyeliği yaptı.

Yurtiçi ve yurt dışında hastane, eğitim yapılan, endüstriyel tesisler, otel ve turistik tesisler, kampüsler, büyükelçilik yapılan konut yapılanı tasarladı.

YALÇIN OĞUZ

1935 yılında İstanbul'da doğdu. 1955-1960 yılları arasında Münih Teknik Üniversitesi'nde mimarlık eğitimi tamamladıktan sonra 1960-1964 yılları arasında aynı üniversitede asistanlık yaptı.

Askerliğini 1964-1966 yılları arasında Ankara'da yaptktan sonra girdiği Turizm Bakanlığında 11 ay memur olarak çalıştı. 1966-1964 yıllarında ise A.D.M.M. yeni Gazi Üniversitesinde uzun yıllar öğretim görevlisi olarak çalıştı. 1968-1984 yıllarında eski A.D.M.M. yeni Gazi Üniversitesinde uzun yıllar öğretim görevlisi olarak görev yapan Yalçın Oğuz aynı zamanda 1968'den beri kendisine ait mimari büroda serbest çalışmaktadır.

YALÇIN OĞUZ

1935 yılında İstanbul'da doğdu. 1955-1960 yılları arasında Münih Teknik Üniversitesi'nde mimarlık eğitimi tamamladıktan sonra 1960-1964 yılları arasında aynı üniversitede asistanlık yaptı.

Askerliğini 1964-1966 yılları arasında Ankara'da yaptıktan sonra girdiği Turizm Bakanlığında 11 ay memur olarak çalıştı. 1966-1964 yıllarında eski A.D.M.M. yeni Gazi Üniversitesinde uzun yıllar öğretim görevlisi olarak görev yapan Yalçın Oğuz aynı zamanda 1968'den beri kendisine ait mimari büroda serbest çalışmaktadır.

ÇAYKUNT ÖZGEN

1937 yılında İstanbul'da doğdu. Ankara Atatürk Lisesi'ni bitirdikten sonra 1955 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi'nde Mimarlık eğitimine başladı. 1959 yılında okulu bitirip; Almanya'nın Münih kentinde staja başladı. Ayrıca bir yıla yakın bir süre Nürnberg kentinde konut siteleri yapan bir firmada çalıştı.

1961-1963 yılları arasındaki askerlik görevi sırasında Tuzla Piyade Okulunda 5 adet dershane bloğu ve yatakhane binalarının kontrolünü ve kabulünü yaptı.

1963-1965 yılları arasında Bayındırlık ve İskan Bakanlığı Etüd Proje Dairesi Başkanlığı Sağlık Tesisleri Fen Heyeti Müdürlüğü'nde mimar olarak çalıştı.

1965 yılından itibaren Türkiye Zirai Donatım Kurumu Genel Müdürlüğü'nde sırasıyla; Mimar, Başmühendis, İnşaat Müdür Yardımcısı, İnşaat Müdürü, Yatırımlar Dairesi Başkanlığı görevlerinde bulundu. Ayrıca Akçay, Yalova, Alanya ve Bodrum Dinlenme Tesislerinde mimari proje ve kontrollük hizmetlerinde bulundu.

1985 yılında T.Z.D.K.'dan emekli olduktan sonra Ankara-Çayyolu Erdem Kent Konut Yapı Kooperatifinde kontrol mühendisi olarak 8 yıl çalıştı.

Daha sonra Kaçağlı İnşaat A.Ş. nin Ankara - Elmadağ'daki Roketsan Tesisleri Şantiyesinde Şantiye Şefi, Trabzon'da T.C. Merkez Bankası inşaatında Proje Müdürü olarak görev yaptı.

Tempo Sigorta Eksperlik Hizmetleri Firmasında Teknik Müşavir olarak görev yaptıktan sonra 2007 yılı sonu itibarıyla aktif iş yaşamını sonlandırdı.

60 YIL

- 117 ÖMER FARUK AKAR
- 231 SAHİR DUYŞAL
- 286 MEHMER İLHAN ERMAN
- 335 AHMED GİRAY
- 343 NİHAZ TEVŞİK BAŞKANER
- 610 NEJAT ÖNAL
- 764 AHMET SÜHA ŞENEL

- 1327 ÜNAL HÜGÜL
- 1337 MEHMET ERDEM ÖRS
- 1348 M.FERİDUN BALAK
- 1381 CANDAŞ BAKIR
- 1523 ÜNAL TÜMER
- 1569 ŞÜKRÜ TİRKEŞ
- 1613 KADİR BAKIR
- 1733 FEHMİ DOĞAN
- 1788 AZMİ KARAOĞLU
- 1940 ÇAYKUNT ÖZGEN
- 1952 ERDOĞAN YÜKSEL
- 2662 YALÇIN OĞUZ

- 3478 OKAN KARAALİLER
- 3487 TANSU ÇAMLİBEL
- 3494 MEHMET ÜNLÜ
- 3507 SEVİNÇ BERK
- 3510 NECİP DİNÇ
- 3511 İHSAN CİBA
- 3514 AYDIN GÜÇ
- 3520 T.BERKAY YALIN
- 3524 SEZİN ERSEV
- 3528 ZÜBEYİR ARIK
- 3530 TANDOĞAN PEHLİVANOĞLU
- 3531 ATILLA MORAL
- 3533 OYA ERİŞEN
- 3546 ALİŞAN BAYRAKDAR
- 3548 HALUK ERKÖSE
- 3555 AHMET TURHAN ALTUNER
- 3557 ENGİN ÖZMEN
- 3558 RÜŞTÜ MERİÇELİ
- 3561 HÜSEYİN TANRIÖVER
- 3564 ERTUĞRUL NORMAN
- 3565 İSMET AHSEN MOCAN
- 3583 METİN KATI
- 3629 YALÇIN ÖNDER
- 3636 BÜLENT TOKMAN
- 3686 ÜNAL ÖTER
- 3692 BAHATTİN ERDOĞAN
- 3745 AHMET SÖNMEZ
- 3750 SABAHATTİN AKÇAY
- 3767 CAHİT DURU
- 3785 CENGİZ İNCEÖREN
- 3795 İLHAMİ BAŞAÇIK
- 3809 TURGAY GÜNDAY
- 3855 NAIL YÜCESOY
- 3886 İLKER KILIÇ
- 3889 MEHMET ASATEKİN

50 YIL

- 1215 SABAHATTİN SARAÇ
- 1241 YÜKSEL PEKÇAN
- 1255 COŞKUN GÜNAL
- 1263 ERHAN BENKER
- 1264 TANER GURVARDAR
- 1267 ERGUN ÖNAL
- 1276 FEVZİ AKANSEL
- 1279 ERKİN FERAN
- 1289 SALİM BASMACI
- 1294 TURHAN BITLİS
- 1297 ŞEVKİ ERCAN
- 1301 AHMET LÜTFİ UZEL
- 1305 ERDİNÇ GÜDER
- 1309 AYHAN BÖKE
- 1310 MEHMET KAMUTAY TÜRKÖĞLU
- 1311 ADNAN DENİL
- 1312 MEHMET GÜRLEK
- 1325 ADEM KESER

40 YIL

- 3321 ERTUĞRUL ERTAN
- 3355 İSMET GÜREL
- 3365 ŞAHİN GÜNGÖR
- 3370 CAHİT KÜRKÜLÜ
- 3383 YÜKSEL BUĞDAYCIOĞLU
- 3386 M.KANI BİNGÖL
- 3406 MUAMMER ERDEM
- 3420 M.MUHİTTİN İLKAY
- 3422 EROL KÖSEBALABAN
- 3430 RIFAT AÇICI
- 3433 TURHAN DEMİRTAŞ
- 3450 ATILA KUZGUN
- 3454 TANER URAZ
- 3456 YÜMNÜ SAATÇI
- 3457 OKTAY ERSOY
- 3463 ÜSTÜN ALSAÇ

ÇAYKUNT ÖZGEN

1937 yılında İstanbul'da doğdu. Ankara Atatürk Lisesi'ni bitirdikten sonra 1955 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi'nde Mimarlık eğitimine başladı. 1959 yılında okulu bitirip; Almanya'nın Münih kentinde staja başladı. Ayrıca bir yıla yakın bir süre Nürnberg kentinde konut siteleri yapan bir firmada çalıştı.

1961-1963 yılları arasındaki askerlik görevi sırasında Tuzla Piyade Okulunda 5 adet dershane bloğu ve yatakhane binalarının kontrolünü ve kabulünü yaptı.

1963-1965 yılları arasında Bayındırlık ve İskan Bakanlığı Etüd Proje Dairesi Başkanlığı Sağlık Tesisleri Fen Heyeti Müdürlüğü'nde mimar olarak çalıştı.

1965 yılından itibaren Türkiye Zirai Donatım Kurumu Genel Müdürlüğü'nde sırasıyla; Mimar, Başmühendis, İnşaat Müdür Yardımcısı, İnşaat Müdürü, Yatırımlar Dairesi Başkanlığı görevlerinde bulundu. Ayrıca Akçay, Yalova, Alanya ve Bodrum Dinlenme Tesislerinde mimari proje ve kontrollük hizmetlerinde bulundu.

1985 yılında T.Z.D.K.'dan emekli olduktan sonra Ankara-Çayyolu Erdem Kent Konut Yapı Kooperatifinde kontrol mühendisi olarak 8 yıl çalıştı.

Daha sonra Kaçağlı İnşaat A.Ş. nin Ankara - Elmadağ'daki Roketsan Tesisleri Şantiyesinde Şantiye Şefi, Trabzon'da T.C. Merkez Bankası inşaatında Proje Müdürü olarak görev yaptı.

Tempo Sigorta Eksperlik Hizmetleri Firmasında Teknik Müşavir olarak görev yaptıktan sonra 2007 yılı sonu itibarıyla aktif iş yaşamını sonlandırdı.

3904 HAMİT EMEN
3958 ÖZCAN KUTAY
4150 ÖMER FARUK ÖZBEK
4241 MUHSİN BAŞOK
4242 BİRSEN KARAHASAN
4513 ESİN ATAKAN
4543 ERDAL KÖPRÜLÜ
4640 FUAT ERDİNÇ
4949 MEHMET TURHAN KAYASU
5128 TOLGA ERDOĞAN
5188 MUSTAFA TÜRKMEN
5551 M.ABDULLAH ERKAN
6817 SERPİL ALTAY
6869 EMİN AKDOĞAN
7518 C.YÜKSEL KÜLİĞ
7986 AZER ARASLI
8300 A.CENGİZ İÇTEN
8532 MEHMET ORHAN ÖLÇER
8808 ALPAY GÜLEYEN

10285 YUSUF KENDİRLİ
10294 METİN KAYA
10319 MUSTAFA RAMAZAN SÖNMEZ
10322 MEHMET GÜMÜŞ
10325 BÜLENT YALÇIN
10326 FUSUN ASİYE TEKİN
10328 BURHAN KOCAMAN
10330 NEJAT KÜÇÜKHAHMET
10335 M.OLCAY KABAR
10337 A.ERKAN ŞAHMALI
10338 HEYECAN KORYÜREK
10339 AYSEL TEKE
10341 GÜR ALP SOYKANDAR
10342 SEZAI AKBULUT
10344 YAVUZ TANYELİ
10345 HÜSEYİN ÇETİN ERAY
10346 METİN AYGÜN
10349 ŞERAFETTİN PAMİR
10350 AYNUR KARAMANOĞLU
10351 AYNUR NURAL
10352 YAVUZ ÇAL
10357 İSMAİL HAKKI DOĞAN
10358 MUSTAFA GÜLTEKİN
10359 FUSUN CEYLAN
10361 HALİM AYKAÇ
10362 YAŞEMİN UTLU
10364 AYHAN YURTSEVEN
10365 MUSTAFA PINAR
10367 TÜLAY BALCIOĞLU
10368 SÜHA ERSOY
10369 AYNUR BÖREKÇİ
10372 MUSTAFA YILDIZ
10373 MUAMMER ÖZDEMİR
10376 İSMET ATABAY
10377 NAFİA JÜLİDE HACALOĞLU
10379 NECDET SÖNMEZ
10380 FERİDUN AYTAÇ
10384 YILMAZ BAYINDIR
10385 METİN ERSU
10389 MEHMET AYTAŞ
10390 AYNUR MUFTUOĞLU
10392 AYTEN KIRANER
10394 ZÜHAL ÖKSÜZ
10395 HANDAN GÜLER
10396 EDA GÜLAY GEZEN
10398 CENGİZ SEVENGİN
10399 NEJAT DEMİRAY

30 YIL

10521 HAYRETTİN GÜNAL
10532 A. MÜNÜR ERKAL
10551 EMİNE SELVİ
10555 ÇETİN ORAL
10556 NİHAT DOĞULU
10557 MURAT KARAKAŞ
10558 ŞULE SEZGİNALP
10559 ADNAN HAYDAROĞLU
10560 YILMAZ EFENDİOĞLU
10562 İSMAİL NAHİT TÜRKAN
10564 KAMİLE AKDEDE
10567 UĞUR ERTAN
10570 ÜMİT İSMAIL ERDEM
10573 EMİN ÖZER
10574 CELAL GÜNEY
10577 İSMAİL KUDSİ ŞAMLI
10582 SEVİNÇ GÜRLER
10584 ALİ YILMAZ GÜRSU
10586 MEHMET ALİ ÖZEN
10588 İBRAHİM SAYGILI
10590 MEHMET GÖKDEMİR
10591 FATMA GÜMÜŞ
10592 KADRIYE ESEN UĞURLU
10600 MEHMET EMİN YILMAZ
10603 M.CÜNEYT GİRAY
10605 HASAN ÇAPKIN
10609 NEZİHE DİNÇER
10610 BERAT BEYHAN GÜRKAN
10612 R.ALİ KEPENEK
10618 MUSTAFA PALAMUTOĞLU
10619 EROL KADAYIÇI
10622 KADİR ÜNAL
10626 MEHMET ALTIPARMAK
10627 MEHMET GEZER
10629 M.ERTAN YOLLU
10630 ALPARSLAN YENER
10634 ERTAN CEYLAN
10635 ABDULLAH ÇAĞIL
10638 HÜSEYİN ÖZSOY
10639 KEMAL ARSLAN
10640 KAZIM PEHLIVANOĞLU
10641 SEMA AKSERAY
10642 AHMET SALTUKLAROĞLU
10643 HACI BEKİR ÜNÜVAR
10645 FARUK KARADENİZ
10646 MEHMET ZEKAİ BİLGİNSOY
10647 ASUMAN TAŞCI KILIÇ
10648 ALİ USLU
10649 YAVUZ KILIÇ
10650 ALİYE AKGÖZ
10701 ERHAN TERCAN
10722 KEMAL AKARÇAY
10740 MEVLÜDE NURAY AKARÇAY
10757 SEMA OĞUZ
10758 RIFAT OĞUZ
10767 M.REFİK YÜKSEL
10780 NEDİM DİKİCİ
10794 NEJAT VURAL
10815 MEHMET CENGİZ SUNAR
10823 ZAFER BİRİNCİ
10863 ALİ KERİM ÖZDİKMENLİ
10870 HASAN TUPAL
10885 GÜZİN ÇAĞLARLAR
10953 İLHAN SİNAN BERBEROĞLU
10954 YÜKSEL ERGÜN
10956 ZAFER İSMAİL KADER
10957 EMEL OĞUZ
10959 AHMET İSFENDİYAR DEMİR
10960 ABDULMECİT CANKAT
10961 HABİBE İŞÇİ
10963 NEŞE İTEZ
10966 FATMA NUR AVANAŞ

10970 NURŞEN PEHLIVANOĞLU
10971 DENİZ DOĞANÇAY
10973 HAYRİYE KALAYCI BAHADIR
10974 N.KEMAL ULUOCAK
10975 AYFER VURUŞ
10978 HAMZA AYDOĞAN
10980 HATİCE AKGÜL
10983 KEMAL ORPAK
10984 NURİ ZİYA ÇAĞLAR
10985 TURHAN KÜÇÜKKEKİN
10987 MELİH AYTAZ
10989 M.HALUK YILDIZ
10990 A.YAPRAK YOLAL
10993 H.FEHMİ ÇATALTEPE
10995 İBRAHİM LEVENT ERCAN
11001 RÜSTEM GEZEN
11002 FEYZAL BEŞEN
11004 M.YAŞAR ÖRENBAŞ
11006 PERİN GİRGİN
11008 ERDOĞAN TÜZEMEN
11009 AYŞE ALTAY
11010 FİLİZ GÖKÇEN
11013 SEMİHA ŞEYDA
11014 H.ALEV BUĞDAY
11016 BEDİRHAN ÖZTÜRK
11019 YAŞEMİN AYBAY
11022 MUAMMER AYDIN
11023 MEHTAP KÖK
11024 M.CİHA ERKAN
11025 MUSTAFA KEMAL ALTAN
11026 ASİM YETKİN
11027 AHMET SÜHA YURTERİ
11029 ATILLA ŞENKAL
11030 BİLGE GÜLEN
11032 AHMET VEFİK ERDEM
11033 GÜLHAN KÖKSAL
11036 ÖMER AKSOY
11037 BAYRAM AZİZ YARDIM
11039 MEHTAP TUĞTEKİN
11041 UĞUR SERPER
11042 HASAN ÖZBAY
11043 ENDER LAY
11046 KONAR YEKTA MERİÇ
11047 İBRAHİM ÖZTAN
11048 CELAL ERSİN ÖZYAR
11049 NURAY GÜRSOY
11050 GÜNERİ PINAR
11203 HARİKA PEKER
11205 Ş.AYLA EMER
11206 BİROL EMER
11208 FARUK GÜNGÖR
11212 TUĞRUL ERTÜRK
11217 ÖMER KOÇ
11219 NİLGÜN AKBAY
11220 NİLGÜN DEMİRÖZ SARBAY
11221 ALİ KARAMAHMUT
11223 ÇAĞLAYAN EFENDİOĞLU ÖZ
11224 SİBEL TANKUT
11226 ZİYA ÇETİN
11227 TÜLİN ÖNAL
11228 HASAN ÖZLEK
11229 FİKRET KARADAVUT
11232 M.BAHATTİN TUNCER
11233 HAYIRLI ÇİVİLİ
11234 MUSA ÜNAL
11235 R.METİN BUDAK
11236 ADİL ÜMİT SİRDAŞ
11237 MEHMET GÖKER
11238 FATMA NUR DEMİRBILEK
11239 BEDİA FİLİZ EKREN
11242 Y.GÜNER AYKAN
11243 NURİ OSMAN YURDAKUL

11244 AYHAN KOLOĞLU
11246 HASAN GENÇ
11247 ABDULLAH UÇAR
11249 BİRSEN İLLEEZ
11251 MUSTAFA KUŞ
11253 GÜLSUN GÜRSON
11254 İKLİL MELİS ÖNEN
11256 MEHMET HAKAN YURDADOĞAN
11257 DERYA M.KOROĞLU
11259 U.FAZİL SÜTÇÜ
11260 SIDIKA ÖZDEN EVİN
11261 AHMET VEDAT ERTÜRK
11262 JÜLİDE KERİMOĞLU
11263 VILDAN ERTÜRK
11270 YALÇIN ATA
11271 NAZAN SAĞLAM
11272 NESİBE MERAL YALHI
11273 AHMET İLKER AKSU
11274 M.SANCAR SEVÜK
11278 COŞKUN SARIGÖL
11281 AYDIN ATILA
11285 AHMET KURTULUŞ CÜCEOĞLU
11289 MUSTAFA ÖZDEMİR
11293 MUSTAFA SAKARYA
11297 ÖNDER GÖKDAŞ
11298 NESRİN ERTAN
11300 SÜMER DEMİR
11302 HASAN ER
11312 FATMA ÖNDER
11318 AHMET KAVUŞ
11319 ADNAN GÜRSOY

11321 GÜLÇİN AYBAYAR
11324 MUHARREM GÜNDÜZ
11327 AHMET ŞÜKRÜ ÖCAL
11332 MUSTAFA ŞAHİN
11338 MEHMET YAŞAR KARTAL
11340 DURAK KÖRÜK
11342 REFİKA ÜNGÖR
11344 ŞÜKRÜ DERİCİ
11345 GÜLSUN SARIKAYA
11346 DEMET İRKLİ ERYILDIZ
11349 ALİ ZİYA KARA
11354 MEHMET TUĞRUL ERDEM
11355 ÖNDER Ö. ARSAN
11368 KAMER LEVENT
11369 YÜCEL OĞUZ ÖZGÜVEN
11370 AHMET TURAN KOÇ
11371 AYDIN AYDIN
11377 AHMET KIRAN
11381 L.GÜLTEN ÇAĞLI
11389 VAHİT TAŞKIRAN
11391 HÜSAMETTİN ACUNGİL
11397 SERAP ÜSKÜDARLI
11398 TURGUT SOĞANCI
11451 BOZKURT GÜRSOYTRAK
11464 A.MÜCEVHER KURDOĞLU
11477 YUSUF UZUN
11478 ÜNER CÖMERT
11479 ZUHAL SAYDAR
11480 TÜLAY ÖZEK
11486 NURAN USLU
11490 ÖMER JANE

11501 EMEL AKÖZER
11502 Z.SERMİN AKINCI
11530 ŞEYDA YETGİNER
11532 AHMET HALDUN KIYICAN
11762 SERAP SEVİLMİŞ
11764 HAYRİYE SELMA KARAMAN
11788 AZİZE AYFER DOĞAN
11794 LEMAN VARKIR
11966 MİHRİ BANU KIRATLIOĞLU
11982 BORA SAĞLAM
12206 FUSUN KAYIM
12207 NEYBAHAR BOZKURT ATALAY
12296 ÜLYA BÜYÜKKAYIÇI
12575 ŞERİFE MERAL HIZIROĞLU
12641 MÜGE EVRENSEL
12642 DEMET İŞÇİL KÖKSAL
12720 NİLGÜN AKDOĞAN
12721 ALAADDİN B. ALİ
13088 ZAFER AKÖZ
13550 NURULLAH LİMONCUOĞLU
14192 YAŞAR ARSLAN
14600 TUNÇEL ÖCMEN
14701 A.AYTAN BÖRÜ
16086 SUZAN AKÇIN
16359 İBRAHİM YILMAZ
16459 HÜSEYİN İLTER TAŞKIRAN
17933 ALAADDİN FATHERAZİ
19605 A.ESİN AYKIN
20122 İSMAİL HAKKI ÇETİNKAYA
27136 NİGAR GÜNİZİ MEMLÜK
27401 SARPER EREN
33260 MUSTAFA İMAMOĞLU

TMMOB MİMARLAR ODASI MESLEKİ DENETİMDE ÇED (MİMARİ ÇEVRESEL ETKİ DEĞERLENDİRMESİ) YÖNETMELİĞİNİN 9 VE 10. MADDELERİNDE ÇED UYGULAMASININ YÜKÜMLÜLÜKLERİ DEĞİŞMİŞTİR.

❖ ÇED UYGULAMASININ YÜKÜMLÜLÜKLERİ

Madde 9 - ÇED uygulamasında müelliflik haklarının korunması kadar, kamu yararı bütünü oluşturulan, mesleki, şehircilik ve koruma ilkelerinin korunması da esastır. Ancak; kamu yararını korurken üye mimarların müelliflik haklarını zedelenmemesi, proje ve emek israfına meydan verilmemesi için;

- Şube Yönetim Kurulları, buldukları bölgedeki imar planı ve diğer imar kurallarına ilişkin kararları yakından izlemek, bu yönetmelik esaslarında sakıncalı yapılaşma, plan ve kararlara karşı hukuksal çabalarnı yoğunlaştırmak, bu bağlamda üyelerini çevre ve toplum yararına aykırı tasarımlara yönlendirecek etkenlerden korumaları ve bu tür imar kurallarının iptalini sağlayıcı girişimlerini sürdürmekle yükümlüdürler. Bu konularda üyelerini sürekli bilgilendirir ve uyarırlar. MD/ÇED uygulaması kapsamına giren ve MD/ÇED ilkelerine aykırı oluşumları üyelerine önceden bildirmek Şube Yönetim Kurullarının görevidir.
- Aynı görev ve sorumluluklar, ülke bütününe ilgilendiren ve sakıncalı yapılaşma sürecine neden olan genel imar mevzuatını sağlıklı hale getirme ve mimarlığın saygınlığını koruyacak bir içeriğe kavuşturma çabası bağlamında Oda MYK'nun da yükümlülüğüdür.

MYK imar oluşum sürecine müdahale edilmeyen birimlerdeki MD/ÇED uygulamaları konusunda Şube Yönetim Kurullarını ve Şube MD/ÇED Danışma Kurulunu uyarır, devamı halinde konuyla ilgili MD/ÇED uygulama görevini Oda MD/ÇED danışma kuruluna verebilir.

Yürürlük

Madde 10 - Bu yönetmelik TMMOB Mimarlar Odası'na 14-15 Nisan 2000 tarihli 37. Dönem Olağan Genel Kurulda kabul edilerek aynı tarihte yürürlüğe girmiştir.

TMMOB Mimarlar Odası Merkez Yönetim Kurulunca uygulamaya sokulan 27 Ağustos 1995 tarihli önceki yönetmelik yürürlükten kaldırılmıştır.

TMMOB MİMARLAR ODASI ANKARA ŞUBESİ
Tarih: 06 Nisan 2009

BASINA VE KAMUOYUNA

Mimar Sinan'ın 421.ölüm yıldönümü nedeniyle düzenlenen Mimar Sinan Haftası etkinlikleri çerçevesinde TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi olarak mimarlığı tartışmak, Sinan'ın mimarlık anlayışını ve dönemindeki mimarlık ortamını değerlendirerek günümüz mimarlığını irdelemek istiyoruz.

Mimar Sinan'ın mimarlık anlayışı, geniş bir çeşitlilik gösterir ve dönemin koşullarına uyum sağlayan bir esnekliğe sahiptir. Bu anlayış, başta insan olmak üzere, mekan, ölçek, biçim, anlam, estetik, çevre, simgesellik gibi öğeleri bünyesinde bulundurmaktadır.

Osmanlı kentlerinin oluşumunu büyük ölçüde yönlendiren, gördüklerini ve öğrendiklerini geliştirerek yeniyi bulma çabasında olan, tekrar etmeyen, kopyalamayan bir anlayışla mesleğini yapan Sinan, bu sebeple sadece Türkiye'de değil tüm dünyada tanınan bir mimardır.

Bugün ancak yasal düzenlemelerle gelebildiğimiz koruma anlayışına, 15. yüzyılda sahip olan Mimar Sinan, yeni yapı inşası yanında önceki dönemlerde yapılmış olanları da gerek yapı ölçeğinde gerekse kentsel ölçekte koruyarak, günümüz mimarları için önemli mesajlar vermektedir.

Sinan'ın doğruyu ve iyiyi yapmanın kolay yolu seçerek, hazırcılık ile olamayacağını, mimarlığın, tasarlamanın böyle anlaşılacağını ispatlayan bu anlayışı, yüzyıllar sonra hala büyük ölçüde geçerliliğini korumaktadır. Ancak günümüz uygulamaları yazık ki 15.yüzyılın gerisinde olduğumuz gerçeğini yüzümüze vurmaktadır.

Sinan'ın mimarisinin özgünlüğü, evrenselliği, çevresine olan duyarlılığı ve yapılarının sağlamlılığı düşünüldüğünde, "mimarlık nedir ve yaptığımız mimarlık mıdır?" sorusu akla gelmektedir. Öğrendiğimiz ile yaptığımız, öğrendiğimiz ile gördüğümüz arasındaki uçurumların sebebi nedir? Yüzyıllar önce yaşamış bir usta Sinan, çağdaşlarından ve öncellerinden ötede bir noktada dünya ile yarışırken, 21.yüzyılda Türkiye mimarlığının yerinde sayması, mimarlarımızın yabancı şirketler için taşeron olarak çalışması nedendir? Kentlerimizin yaşanmaz, çekilemez hale gelmesinde en etkin aktör kimdir? Kentin ne kentliye ne de tasarımcıya danışılmadan tasarlanması neyi gösterir?

Bütün bu soruların yanıtını bulmak için Sinan'ı okuyabilmek, ondan ders çıkarabilmek gerekir. Tarihin kentlerimize kattıklarını yok etmeden, kimliğimizi, karakterimizi değiştirmeden, Sinan'ın öğretisini göz ardı etmeden kendimize gelmeli, yaşadığımız şehirlerin kendimize ait olduğunu unutmadan, sahiplenerek yaşam çevrelerimizi düzeltmeliyiz. Toplumsal bilinç ve duyarlılık ile mimarlığın mimarla, mimarlığın kentle ve kentliyle bütünleşmesini sağlamalıyız.

Başka bir mimarlık mümkün!

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi olarak Mimar Sinan Haftası anma etkinlikleri çerçevesinde kenti yönetenleri ve kentlileri Sinan'ın kentlere kattıklarına, mirasına, mimarlığa, sanata, kültüre, Sinan'ı yeniden okuyup anlamaya davet ediyoruz.

Bu amaçla, 6 Nisan 2009 Pazartesi günü saat 18.30'da Prof. Dr. Jale Erzen ile "Mimar Sinan Haftasında Mimarlığı Tartışmak" konulu bir söyleşi gerçekleştirilecektir.

Söyleşi sonrasında Prof. Dr. Jale Erzen'in "Mimar Sinan Estetik Bir Analiz" isimli kitabı için imza günü düzenlenecektir.

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi

17 NİSAN KÖY ENSTİTÜLERİ GÜNÜ

"Köy enstitülerini kurucuları, bir yenik ordunun yiğit komutanlarıdır. Öğrencileri ise yine bu yenik ordunun adsız askerleridir. Köy Enstitüleri'nin kurulduğu yerlere, bugün birer "Meçhul Öğretmen Anıtı" diksek ve her 17 Nisanda bu anıtlara saygı duruşunda bulunsak, acaba devlet ve toplum olarak, bu öğretmenlere çektiğimiz acıları, bir gün için bile olsa unutturabilir miyiz?"

Uğur Mumcu (17 Nisan 1987)

1940 yılında kurulan, uygulamalı eğitim, iş üzerinde eğitim olarak da halen eğitim sisteminde önemli bir deneyim olarak değerlendirilen Köy Enstitüleri, Cumhuriyet'in aydınlanma döneminin önemli yapı taşlarından biridir.

Köy Enstitüleri, Batılı eğitim sistemleri taklit edilerek kurulmuş okullar değildir. Herhangi bir partinin veya yöneticinin bir buluşu da değildir. Köy Enstitüleri, Türkiye'de yaşanan eğitim sorunlarına karşı doğal ve zorunlu olarak varolan bir sonuçtur. Kolektif çalışmalarla ortaya çıkmıştır ve hiçbir yapaylık ve siyasal çıkar içermez.

Köy Enstitülerindeki eğitim anlayışı günümüzdekinden çok farklıdır. Günümüz Türkiye'sinde eğitim "bilgi" adı verilen kimi metinlerin belletilmesi, ezberletilmesi esasına dayanmaktadır. Köy Enstitüleri'nde ise hazır bilgiyi öğretme ve belletme değil, araştırma ve uygulama ön planda tutuluyordu.

1942 yılında çıkarılan yasa ile, Tarım, Sağlık, Bayındırlık, İçişleri ve Adalet Bakanlıkları, Milli Eğitim Bakanlığı'nın özerk ve yetkin bir birimi gibi çalışacak Köy Enstitüleri ve köy eğitim örgütünün korunması, desteklenmesi ve işlerinin kolaylaştırılması için görevli kılınmışlardı. KöyEnstitüsü ve köy öğretmenleri ile ilgili konularda yerel yöneticilerin hiçbir yaptırım gücü yoktu. Köy Enstitüleri, Anadolu kırsalını bugün de soyup sömüren, kültürler arasındaki ayrımları kışkırtıp bundan beslenen aşiret yapısına, toprak ağalığına karşıydı.

Köy Enstitüleri ile birlikte bir aydınlanma süreci yaşayan ülkede, dönemin siyasi çalkantıları içinde, zamanla spekülasyonlar yayılmış, 1950 yılında başlayan olumsuz propaganda sonucunda, 1954 yılında köy enstitüleri kapatılmıştır.

Köy Enstitüleri başansız oldukları için kapatılmamıştır...

Köy Enstitüleri'nin kapatılıp yerine imam-hatip okullarının açılmış olması kimi demagogların öne sürdüğü gibi "halk öyle istediği için" yapılmış bir değişiklik değildir.

Köy Enstitüleri, özgür düşünceli, üretken, yurdunu ve halkını seven, halkın sömürülmesine karşı çıkan öğretmenler, halk önderleri yetiştirdikleri için kapatılmıştır.

Köy Enstitüleri'nin kuruluşun üzerinden 69, resmen kapatılışının üzerinden de 55 yıl geçti. Ülkemizin değişen koşulları, bilim ve teknik alanında o günden bu yana yaşanan değişimler nedeniyle yeni bir bakış açısıyla ele alınmaları gerekmektedir. TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi mimarlık toplum hizmetinde yaklaşımı ile, kentlilerin kendi kültür miraslarına ve kent belleğine duyarlılıklarının pekiştirilmesi ve kentte kullanılmayan boş alanların kente kazandırılması için, Kent Düşleri Ulusal Fikir Projesi Yarışması kapsamında, "Hasanoğlan Köy Enstitüsü ve Yüksek Köy Enstitüsü Değerlendirme Projesi"ulusal öğrenci fikir yarışmasını Köy enstitülerinin kuruluş günü olan 17 Nisan 2007'de kamuoyuna sunmuş, böylece eğitim sisteminin yeniden tartışılması ve uygulamalı eğitim modellerinin değerlendirilebilmesi için kamuoyu yaratmak istemiştir.

Köy Enstitüleri'nin kurulduğu ve yaşama geçtiği 1940'lı yıllar ile günümüz Türkiye'si birbirinden çok farklıdır. O dönem Türkiye nüfusunun %80'e yakını köylerde yaşamakta idi; köylü, ülkenin ekonomik ve kültürel yaşamına katılması gereken bir çoğunluktur. Kimilerine göre kurtarılması, elinden tutulması gereken bir kitle, kimilerine göre ise ülkeyi aydınlığa çıkaracak halk kültürünü ve geleneklerimizi yaşatan devrimci bir kaynaktır.

Bugünse nüfusumuzun büyük çoğunluğu kentlerde yaşamaktadır. Köylü nüfusumuz kentleri çevreleyen varoşlara taşınmıştır. Büyük şehirler çevresinde, dün gecekonduarda, bugün aralarına güneş girmeyecek derecede kötü yapılaşmış apartman bozuntularında yaşayan on milyonlarca insanımız, büyük bir kültür kırılmasına uğramış bulunmaktadır.

Köy Enstitülerini kuran ve yaşama geçiren anlayış, gündelikçi emeğin insancıl koşullarda yaşamını sürdürebilmesi için de harekete geçmek zorundadır.

Kent varoşlarını dolduran halkımız üzerinde oynanan tarikatlaştırma, itaatkar kitleler yaratma politikalarına karşı halkın inançlarına ve öz kültürüne saygılı, o kültürden beslenen özgür ve özgün eğitim, kültür kurumları oluşturulmalıdır.

Türkiye kırsalında yaşayanların eğitim sorunları bitmemiştir. Öğretmenlere köyde yerleşmeleri için hiçbir özendirme yapılmamakta, köy okullarında görevli öğretmenler yakındaki kasaba ve kentlerden köylere gidip gelerek görevlerini sürdürmektedirler.

Köylerimizde aydın insan olarak yalnızca imamlar bulunmakta, arka arkaya açılan medreseler, kuran kursları ile kırsal alanda dinsel esaslara dayalı bir yaşam biçimi yaygınlaştırılmaktadır. Din istismarından yararlanan politikacılarımızın arzuladığı tablo da budur... Köylerimiz yeniden ve yenilikten yana, birer halk önderi gibi yetiştirilmesi gereken öğretmenlerine kavuşmalı, eğitim yaşamın içinde, üretimle yan yana yürüyen bir etkinliğe ulaşmalıdır.

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi

* <http://www.ykked.org.tr/>

TMMOB MİMARLAR ODASI ANKARA ŞUBESİ

Tarih: 24 Nisan 2009

ATATÜRK ORMAN ÇİFTLİĞİ'NDE SON DURUM!

Ankara Büyükşehir Belediye Meclisi tarafından 12.01.2007 tarih ve 207 sayılı kararla kabul edilen Atatürk Orman Çiftliği Arazileri ve Doğal Sit Alanına ilişkin planlar, yargı kararı ile imar mevzuatı, şehircilik ilkeleri ve planlama esaslarına aykırı olduğu gerekçesiyle iptal edildi. Planın iptal edilmesine rağmen Ankara Büyükşehir Belediyesi rant amaçlı projelerinden vazgeçmeye niyetli gözükmemektedir.

Hazırladığı planın yargı tarafından iptal edilmesinin üzerine Ankara Büyükşehir Belediyesi AOÇ alanına ilişkin yeni bir plan yapmaya başladı.

Ancak "Koruma Amaçlı İmar Planları ve Çevre Düzenleme Projelerinin Hazırlanması, Gösterimi, Uygulanması, Denetimi ve Müelliflerine İlişkin Usul ve Esaslara Dair Yönetmeliğin" 6. maddesinde belirtilen Koruma Amaçlı İmar Planı Hazırlama esaslarına göre, plan kararlarının oluşturulmasından önce, Atatürk Orman Çiftliği ile ilgili sorunlar, olanaklar, vizyon, hedefler, araçlar, stratejilerin belirlenmesi için bir toplantı organize edilmeliydi.

Bu toplantıya alanın tarafı sayılan ve yönetmelik tarafından da belirtilen kurum ve örgütler (ilgili meslek odaları, sivil toplum kuruluşları, üniversitelerin ilgili bölümleri, koruma alanı içinde yaşayan hane halkları ve faaliyet gösteren işyeri sahipleri ve etkilenen hemşeriler) davet edilmeliydi. Sonraki aşamada ise toplantıdan elde edilen çıktılar doğrultusunda ilgili idare tarafından oluşturulacak taslak plan yine konunun taraflarıyla, önerilerin ne kadar yansıtıldığı, ne kadar amaca ve vizyona uygun hareket edildiğinin görüşülmesi için bir başka toplantı yapılması gerekmektedir. Ayrıca toplantıdan önce tüm katılımcılara analiz verilerini, hali hazır haritaları, yeni plan, plan notları ve stratejilerin yer aldığı plan raporunun ulaştırılması gerekirdi.

Ankara Büyükşehir Belediyesi yaz ayları içinde bu zorunluluğu yerine getirmiş olmak için iki toplantı düzenledi. Bu toplantılarda ilgili mevzuatta belirtildiği gibi katılımcılara Büyükşehir Belediyesi tarafından hazırlanan plana dair gerekli bilgi, dokümantasyon ve plan verilmedi.

Toplantı sırasında da sadece sözlü olarak katılımcıların fikirleri alındı.

Belediye planı Ankara Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kuruluna sunulmak üzere kabul edilmesi ve ayrıca uygun görüş alınması için 30.01.2009 tarihinde Tarım ve Köyişleri Bakanlığına sundu.

Tarım ve Köyişleri Bakanlığı da katılım koşulunun sağlanması için tıpkı Ankara Büyükşehir Belediyesi gibi iki göstermelik toplantı gerçekleştirdi.

Bu toplantılara yalnızca daha önceki AOÇ planına dava açan kuruluşlar davet edildi. Amaç kamu yararını gözeten meslek odalarının yeni plana da dava açmalarını engellemektir. Bakanlık bünyesinde planlama konusunda uzman bulunmadığı ve Bakanlık tarafından planlama süreci yalnızca hukuki bir süreç olarak algılandığı için bu toplantıları bakanlık bünyesindeki hukuk müşavirleri yürüttü. Katılımcılardan daha önce hiç görmedikleri ve hemen oracıkta açılan bir kağıt parçası üzerinden planla ilgili fikirlerini söylemeleri istendi. Katılımcıların itirazlarıyla birlikte planın Belediyeye geri gönderileceği ve düzeltilmesinin talep edileceği belirtildi. Şubemizin de hazır bulunduğu bu toplantıda Mimarlar Odası yetkilileri olarak plan notları ile birlikte plan üzerinde görüş geliştirme önerilerimiz reddedildi.

55 yıla yakın süredir yalnızca kamu yararı için görev yapmakta ve bu amaçla kentte yapılan yanlış uygulamalara yasal çerçevede müdahale etmekte ve bu doğrultuda yeni görüşler geliştirmekte olan Mimarlar Odası Ankara Şubesi ülkeye miras bırakılmış Başkent'in en önemli alanında gerçekleştirilen sözde "koruma amaçlı" imar planı üzerine fikir geliştirmesi engellenmeye çalışılmaktadır. Odamızın Ankara Büyükşehir Belediyesi'nden Bilgi Edinme Hakkı Kanunu çerçevesinde planı ve plan notlarını talep etmiş olmasına rağmen, hukuk dışı gerekçelerle talebimizin geri çevrilmiş olması adeta Saltanatını sürmekte olan yerel yöneticilerin şeffaf ve demokratik anlayıştan ne kadar uzak olduklarını bir kez daha gözler önüne sermektedir.

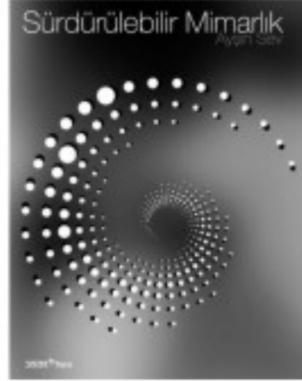
Meslek odalarının bilimsel, teknik görüşlerinin alınmaması gayreti sürerken, AOÇ arazisinde ağaçlar kesiliyor, bina inşaatları yapılıyor. Ankara Büyükşehir Belediyesinin 8.4.2009 tarih ve (631) 2375-4898 sayılı yazısı ile tarafımıza belirtmiş olduğu yazısında Bakanlıkça onaylanmamış ve henüz Ankara Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kuruluna sunulmamış bir plan uygulanmaya mı başlandı?

Atatürk Orman Çiftliği Ankara'nın toplumsal ve kültürel kimliğini, değerlerini temsil etmesi açısından son derece önemli bir alandır. Bu alana yapılmak istenen her türlü keyfi, rantçı, hukuk dışı müdahale kentlilerin tepkisini alacaktır. TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi olarak Ankara Büyükşehir Belediyesi'ni demokratik ve şeffaf yönetime davet ediyor, halka ait olan Atatürk Orman Çiftliği'nin halkla beraber, halk için planlaması için çağında bulunuyoruz. Gizlilik içerisinde yürütülmeye çalışılan, oldubittiye getirilmek istenen bu yaklaşımı kınıyor, AOÇ alanında yapılan hukuk dışı her türlü müdahalenin Ankara Büyükşehir Belediyesine rağmen takipçisi olacağımızı kamu yararı için mücadelemizi sonuna kadar sürdüreceğimizi yineliyoruz.

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi

"Çocuklar aşk mektuplarımı almadınız değil mi?"

Türkan Saylan
13 Aralık 1935-18 Mayıs 2009

Sürdürülebilir Mimarlık, Aşın Sev

Yaşadığımız dünya hızla değişiyor. Bugün 6,7 milyar insanı barındıran Yerküre'de, giderek karmaşıklaşan teknolojik gelişmelerin de etkisiyle, doğal kaynaklar hızla tükeniyor. Doğal kaynak tüketiminin yarısından, yapı sektörünün doğrudan ve dolaylı olarak sorumlu olduğu da bilinen bir gerçek.

Doğal ve yapılı çevre arasındaki dengeyi yeniden kurmaya yönelik olarak, önceleri "yeşil tasarım", "ekolojik mimarlık" gibi tanımlar altında gelişen "sürdürülebilir mimarlık", gerçekte yeni bir kavram olmayıp, insan faaliyetlerinin neden olduğu çevresel bozulmalara tepki olarak ortaya atılmış, mimarlığın yeniden kavramsallaştırılmasıdır.

Giderek daha geniş kitleler tarafından benimsenen sürdürülebilir mimarlık olgusunu geniş bir çerçevede ele alan yazar; sürdürülebilir mimarlık ve yapım, sürdürülebilir yapı malzemeleri, yüksek yapılarda sürdürülebilirlik kavramlarını tüm dünyadan çağdaş yapı örnekleri eşliğinde irdeliyor.

Kitap boyunca tüm boyutlarıyla ele alınan sürdürülebilirlik, yazara göre durağan bir kavram olmayıp, tarihsel perspektif içinde toplumsal, ekonomik, sosyal ve kültürel koşullara bağlı olarak değişmektedir.

Sürdürülebilir Mimarlık, Aşın Sev, Mart 2009, Yapı-Endüstri Merkezi, 1. Baskı, 223 sayfa

Boğazımda Düğümlenenler, Kemal Mükremin Barut

Bu kitap; yazarın geçmişte yaşadığı olayları, alışılmış öykü formatı dışında bir anlatımla sunuyor. Altmış sekiz aktarıcı var. Biraz naif, biraz düşündürücü yanıyla Boğazımda Düğümlenenler' de yer alan anılar çoğunda tek bir kitap sayfasını doldurmayacak kadar kısa.

Yazar, söylenmesi gerektiği zamanda söylenmemiş olanları, başından geçen ve insanlarla paylaşılmasına inandığı olayları, yürek sızısı ile veya gülererek hatırladıkları pek çok şeyi okuyucuya sunuyor.

Ütopya ve bilim kurgu öykü dalında iki ödüle sahip yazarın, mimari ve afiş dalında da ödülleri var.

Boğazımda Düğümlenenler, Kemal Mükremin Barut, Nisan 2009, Vesta Yayınevi, 144 sayfa

4152

MİMARLAR ODASI
ÜYE KAYIT BİLDİRİSİ

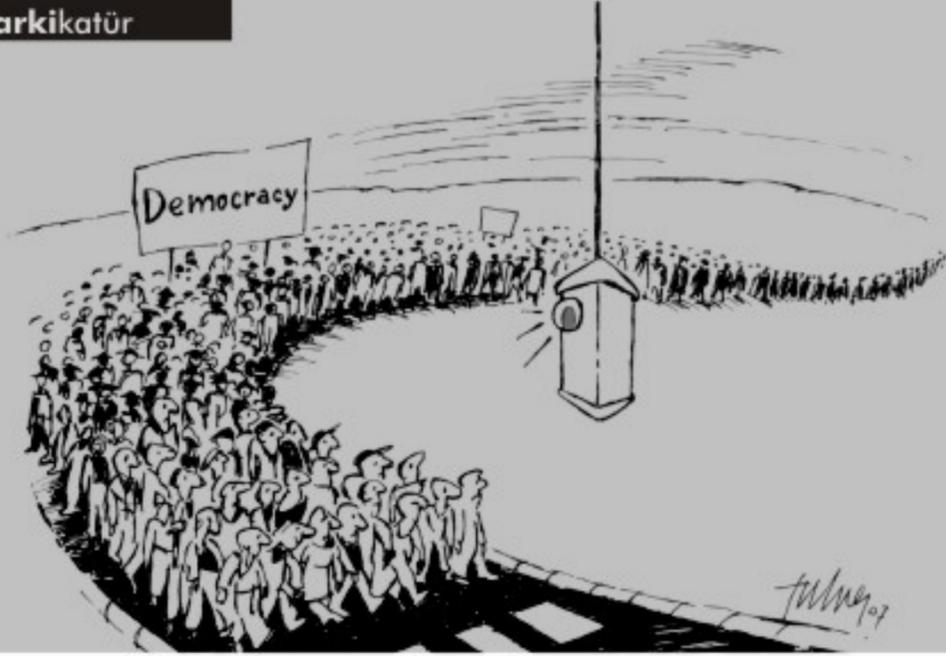
1. Adı	: EMRULLAH
2. Soyadı	: KARAMAN
3. Annesinin adı	: DÖNDÜ
4. Babasının adı	: SEVİT
5. Doğum yeri ve tarihi	: GİRESUN 1948
6. Tabiiyeti	: TC
7. Medeni hali	: BEKAR
8. Mezun olduğu Mektep veya Fakülte	: O.D.T.Ü.
9. Diploma veya ruhsatname numarası ve tarihi	: 462 — 27 Kasım 1971
10. Maliye Dairesi hesap numarası ve tarihi	:
11. Ticaret Odası Sicil numarası ve tarihi	:
12. Bildiği yabancı diller	: İngilizce
13. İş adresi ve Telefon numarası	:

Emrullah Karaman'ı Kaybettik

Mimarlar Odası Ankara Şubesi 4152 sicil nolu üyesi, değerli meslektaşımız Emrullah Karaman'ı 31 Mart 2009 tarihinde kaybetmiş olduğumuzu üzülenek bildiririz.

01.05.1948 Bulancak doğumlu olan Emrullah Karaman, 1971 yılında ODTÜ Mimarlık Fakültesi'nden mezun olmuştur. Mezuniyetini takiben 1972 yılında da Mimarlar Odası'na kayıt olmuştur.

Tüm ailesine üyelerimize ve mimarlık camiasına başsağlığı ve sabır dileriz.

Alper Susuzlu, Türkiye
27. Uluslararası Nesnedelin Hoca Karikatür Yarışması

15.03.2009 İLE 15.04.2009 ARASI MESLEKİ DENETİME GELEN PROJELERİN BELEDİYELERE GÖRE DAĞILIMI

ALTINDAĞ	BAĞLUM	CANKAYA	ELMADAĞ	ETİMESGÜT	GÖLBASI	KAZAN	KEÇİÖREN	MAMAK	POLATLI	PURSAKLAR	SINCAĞ	TEHELLİ	YENİMAHALLE	DiĞER	TOPLAM
20	8	32	4	39	3	11	21	64	25	12	3	6	41	26	324

15.03.2008/15.04.2009 TARİHLERİ ARASI GELİR - GİDER DURUMU DUR

Kayıt Ödemeleri	360,00	Diğerleri (M.Ö.)	200,00
Üye ödemeleri	36.263,00	Yapı	20,00
Mesleki denetim	1.791.529,30	Hizmet	1.000,00
SMMMO	5.000,00	Yayın	50,00
Belge Satışları	5.105,00	Bilgi İşlem MB ÇK	600,00
Hizmet	1.000,00	Gelirler Toplamı	2.271.907,30
Yayın	50,00		
Bilgi İşlem MB ÇK	600,00		

Yönetici yolcuları	70,00		
Temali	2.638,88		
Konferans sempozyum	63.624,18		
Kurullar	42,75		
Personel ücretleri	40.725,34		
Personel Sosyal Güvenlik	7.668,07		
Personel Sosyal Yardım	8.085,84		
Hizmet alımları	990,10		
Personel Yolcuları	84,00		
Demirbaş bakım onarım	88,50		
PTT	6.628,77		
Ketabe	1.415,49		
Yayın Satın Alma	953,65		
Harcılar	203,42		
Bina İşletme	7.636,62		
Hukuki giderler	5.231,80		
Yayın giderleri	17.110,32		
Demirbaş Alımları	5.261,40		
Giderler Toplamı	168.508,93		
Kasa (15.04.2009)	635,60	Merkez Borçları (15.04.2009)	345.179,30
Banka (YTL ve DÖVİZ) ÇEK	1.28.965,76	Piyasa Borçları (15.04.2009)	21.396,52
Hazır değerler (Kredi Kartları)	207.671,70	Toplam	366.575,82
Alt birimlerden Alacaklar	303.000,00		
Toplam	640.273,06	BORÇ-ALACAK FARKI	273.697,24
		GELİR-GİDER FARKI	59.398,37